

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ODBOR VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

7.1

Metodické doporučení k postupu
obce v případě konání akce typu
technoparty

Podle právního stavu
k 1. 2. 2019

ODBOR
VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY
MINISTERSTVA VNITRA
2019

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

7.1

Metodické doporučení k postupu
obce v případě konání akce typu
technoparty

www.mvcr.cz/odk

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

Metodické doporučení k postupu obce v případě konání akce typu technoparty

Podle právního stavu k 1. 2. 2019

Vydává: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4, ve spolupráci s odborem legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra, Policejního prezidia, Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru, Ministerstva dopravy, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva kultury, Ministerstva zemědělství, Ministerstva průmyslu a obchodu

Autor: Ing. Bc. Miroslav Veselý, JUDr. Barbora Fialová, Mgr. Bc. Veronika Smrčková

Schválila: Ing. Marie Kostruhová

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 1159/4, 149 01 Praha 4

Počet stran: 132

Místo a rok vydání: Praha, 2019

ISBN: 978-80-7616-026-2

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	7
1. POJEM VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	9
2. POJEM VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ	11
3. OBECNĚ K POŽADAVKŮM OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK (NEJEN) O VEŘEJNÉM POŘÁDKU	13
4. K VYNUITELNOSTI (VYMAHATELNOSTI) POVINNOSTÍ STANOVENÝCH V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O VEŘEJNÉM POŘÁDKU	16
5. UDĚLOVÁNÍ VÝJIMEK	17
6. POJEM AKCE TYPU TECHNOPARTY	20
7. POSTUP OBCE V PŘÍPADĚ KONÁNÍ AKCE TYPU TECHNOPARTY	21
7.1. Postup obce před konáním akce typu technoparty	21
7.1.1. Činnost „preventivní“ (není-li známo místo a datum konání akce)	21
7.1.2. Postup obce, je-li již známo místo a datum konání akce	24
7.2. Postup obce v průběhu konání akce typu technoparty	25
7.2.1. Součinnost a spolupráce	26
7.2.2. Možnost požádat o zásah jednotlivé orgány veřejné moci	26
7.3. Postup obce po skončení akce typu technoparty	31
8. PRÁVNÍ PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	33
9. ZNĚNÍ ZÁKONNÉHO ZMOCNĚNÍ K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU DLE § 10 PÍSM. A) A B) ZÁKONA Č. 128/2000 SB., O OBČÍCH (OBECNÍ ZŘÍZENÍ), VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ	35
10. PŘEHLED PRÁVNÍ ÚPRAVY VZTAHUJÍCÍ SE K POŘÁDÁNÍ AKCÍ TYPU TECHNOPARTY	36
10.1. Obecně k akcím typu technoparty a k úpravě podmínek pro jejich pořádání v právním řádu České republiky	36
10.1.1. Akce typu technoparty a právo shromažďovací	36
10.1.2. Charakteristika právní úpravy pro pořádání akcí typu technoparty v českém právním řádu	37
10.2. Akce typu technoparty a veřejná správa	38

10.2.1. Pořádání akcí typu technoparty a územní samospráva	38
10.2.2. Pořádání akcí typu technoparty a působnost Policie České republiky	46
10.2.3. Pořádání akcí typu technoparty a působnost obecní policie	52
10.3. Podmínky pro pořádání akcí typu technoparty v českém právním řádu	55
10.3.1. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska soukromého práva	55
10.3.2. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany přírody a krajiny	59
10.3.3. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany veřejného zdraví	64
10.3.4. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany vod	64
10.3.5. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu	68
10.3.6. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany lesa	69
10.3.7. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska nakládání s odpady	72
10.3.8. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska požární ochrany	75
10.3.9. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska provozu na pozemních komunikacích	78
10.3.10. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany ovzduší	79
10.3.11. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska přestupkového práva a z hlediska trestního práva	80
10.3.12. Ostatní oblasti, z nichž mohou vyplývat podmínky pro pořádání akcí typu technoparty	82
11. JUDIKATURA SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	93
12. PŘÍLOHY	106
12.1. Vzor obecně závazné vyhlášky obce o stanovení podmínek pro pořádání a průběh akcí typu technoparty a o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v souvislosti s jejich konáním	106
12.2. Přehled působnosti správních orgánů při projednávání přestupků	113
12.3. Odborné doporučení pro regulaci expozice hluku z produkce hudby pořádané ve venkovním prostoru	115

ÚVODNÍ SLOVO

Dostává se Vám do rukou aktualizované metodické doporučení k postupu obce v případě konání akce typu technoparty, které pro Vás připravil odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ve spolupráci s dalšími odbory tohoto ministerstva a dalšími resorty, jichž se konání akcí typu technoparty více či méně dotýká. Toto aktualizované metodické doporučení, které je součástí řady metodických materiálů věnujících se problematice tvorby obecně závazných vyhlášek si klade za cíl nejen seznámit obce s možností regulace konání těchto akcí na jejich území, ale především jim poskytnout ucelený přehled o právních předpisech vztahujících se k této problematice.

Ministerstvo vnitra si je vědomo, že konání akcí typu technoparty může výrazným způsobem narušovat veřejný pořádek, občanské soužití či vést k ohrožení životního prostředí v dotčených obcích, a proto této problematice věnuje svou pozornost dlouhodobě. Předkládaná aktualizovaná metodická pomůcka tak reaguje na nedostatky identifikované v obecně závazných vyhláškách jednotlivých obcí regulujících konání akcí typu technoparty, a to ukládání povinností pouze organizátorovi akce a nikoliv jednotlivým účastníkům akce typu technoparty. Výsledkem tohoto identifikovaného nedostatku je předložený aktualizovaný metodický materiál, který obsahuje přehled právní úpravy k 1. únoru 2019 a především aktualizovaný vzor obecně závazné vyhlášky ke stanovení podmínek pro pořádání a průběh akcí typu technoparty a o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v souvislosti s jejich konáním. Nový vzor obecně závazné vyhlášky mimo jiné nově zakotvuje definici účastníka akce typu technoparty a ukládání povinností těmto účastníkům.

Je však nezbytné si uvědomit, že ani na základě předloženého aktualizovaného metodického materiálu, ani na základě připravené obecně závazné vyhlášky není možné konání akcí typu technoparty zcela zabránit. Obecně závazná vyhláška rovněž nezabrání existenci všech problémů, které se v souvislosti s těmito akcemi mohou vyskytnout. Smyslem předloženého materiálu je proto zejména poskytnutí jasného „návodu“ pro starosty obcí ve formě modelového postupu obce při konání akcí typu technoparty a poskytnutí dalšího „nástroje“ alespoň částečně regulujícího některé organizační důsledky pořádání akcí typu technoparty (vzorová obecně závazná vyhláška).

Věřím, že metodické doporučení přispěje k usnadnění Vaší každodenní činnosti a bude Vám v souvislosti s konáním akce typu technoparty užitečnou pomůckou.

Praha, březen 2019

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
náměstek ministra vnitra pro řízení sekce
legislativy, státní správy a územní samosprávy

1. POJEM VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

Obvykle je veřejným pořádkem míněn ideální stav společnosti, který se vyznačuje řádem, bezpečností a klidem. Legální definice veřejného pořádku však není v našem právním řádu nikde přesně stanovena. Co tvoří místní záležitosti veřejného pořádku, zákon rovněž výslovně nestanoví. Definici a vymezení tohoto pojmu je tak třeba hledat nejen v právní teorii¹, ale i praxi, kdy obsah veřejného pořádku je naplňován především činností příslušných orgánů.

Československý Nejvyšší správní soud rozuměl veřejným pořádkem (veřejným pokojem a řádem) *souhrn právních, etických a společenských norem, jejichž zachování podle panujících obecných názorů je podmínkou klidného a spořádaného soužití*. Veřejný pořádek není kategorií absolutní, ale je veličinou proměnlivou, jehož obsah se řídí sociálními, etickými, politickými a hospodářskými poměry a názory. Skutečnosti a jednání, které za určitých poměrů vyhovují veřejnému pořádku, se mohou stát nevyhovujícími změnou poměrů. Posoudit, zda se určitý stav přičí veřejnému pořádku či nikoliv, je na vlastním skutkovém uvážení příslušného správního subjektu (obce či správního úřadu).²

Ustanovení § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), vymezuje 3 věcné okruhy oblastí, ve kterých jsou obce oprávněny k regulaci prostřednictvím svých obecně závazných vyhlášek, aniž by potřebovaly další zákonné zmocnění. Ustanovení § 10 tak zmocňuje obce k ukládání povinností:

- *k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku*

¹ Hendrych, D. a kol. Právníký slovník, Praha 2009 : „Veřejný pořádek představuje právním předpisem neurčený pojem. V obecném smyslu představuje souhrn pravidel nebo zásad chování na veřejnosti.“

Dvořáček, Z. Právní základy veřejného pořádku (vybrané kapitoly). Praha: Nakladatelství Armex, 2004, str. 6: „Veřejný pořádek lze vymezit jako souhrn společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na místech veřejných a veřejnosti přístupných, které jsou upravené právními i neprávními normami, jejichž zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.“

Kučerová, H. in Horzinková, E., Kučerová, H. Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. Praha Leges, 2009, str. 192: „...výkladová praxe ustálila na klidném spořádaném soužití občanů, které je třeba chránit proti závažnějším útokům narušujícím tento veřejný klid a pořádek jako veřejný statek skupinového zájmu. Za tím účelem jsou v celé řadě právních norem stanovena pravidla chování osob na veřejnosti a ve vztahu k ostatním, ovšem do pojmu je třeba v širším slova smyslu zahrnout též pravidla nepsaná, na jejichž dodržování se společnost za léta své existence konkludentně shodla. S uvedeným souvisí pojmy morálka a etika.“

Červený, Z. a kol. Přestupkové právo. 16. aktualizované vydání. Praha Linde, 2009, str. 116: „Veřejný pořádek ... V obecném smyslu představuje souhrn pravidel chování na veřejnosti. Tento souhrn tvoří jednak pravidla obsažená v právních normách, jednak pravidla chování, jejichž zachování je podle obecného názoru a přesvědčení nezbytnou podmínkou klidného a spořádaného společenského soužití a ve veřejném zájmu.“

² Koudelka, Z. Komentář k § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, Praha Linde, 2002.

- *pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku*
- *k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti.*

V širším smyslu lze všechny tyto oblasti podřadit pod oblast veřejného pořádku, a to při chápání veřejného pořádku jako souhrnu společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na veřejných a veřejnosti přístupných místech, které jsou upravené právními i neprávními normami, jejichž zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.

Mimo tyto 3 oblasti mohou obce dále vydávat obecně závazné vyhlášky **na základě zmocnění ve zvláštních zákonech** [viz § 10 písm. d) zákona o obcích; čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky, podle kterého: „Zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.“; čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého: „Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.“].

2. POJEM VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ

Pojem veřejného prostranství (na rozdíl od pojmu veřejného pořádku) je definován v § 34 zákona o obcích, dle kterého: „*Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.*“

Pojem veřejného prostranství se dále objevuje v § 10 písm. a) zákona o obcích a v souvislosti s místním poplatkem za užívání veřejného prostranství v § 1 a § 4 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Veřejné prostranství je charakterizováno dvěma pojmovými znaky, jimiž jsou **neomezená přístupnost veřejného prostranství a obecnost jeho užívání**. Obecné užívání veřejného prostranství vznikalo zpravidla obyčejovým způsobem – dlouhodobým užíváním určitého hmotného statku „odnepaměti“. K vymezení pojmu veřejného prostranství lze též odkázat na nálezh sp. zn. Pl. ÚS 21/02, ve kterém Ústavní soud mimo jiné uvedl, že „další prostory, přístupné každému bez omezení“ je nutno chápat jako prostranství obdobného charakteru jako náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň.

U činností, kde je možná regulace jen ve vztahu ke konkrétním veřejným prostranstvím platí, že obec musí buďto určit co nejkonkrétněji a nejsrozumitelněji pozitivně či negativně místa a čas pro jejich konání nebo stanovit místa, na kterých jsou zakázány tak, aby jejich vymezení nečinilo adresátům ani samotné obci aplikační problémy.

Obec může pro účely regulace dle § 10 zákona o obcích vymežit veřejná prostranství (pozitivně nebo negativně) několika způsobem:

- 1) písemnou formou (úplný výčet) přímo v textu obecně závazné vyhlášky či v její příloze, tvořící nedílnou součást obecně závazné vyhlášky,
- 2) graficky - jednoduchou mapkou či plánkem; příloha vždy tvoří součást obecně závazné vyhlášky,
- 3) kombinací obou metod.

Skutečnost, že pojem veřejného prostranství je pojmem s jasnějším obsahem a s přesnější definicí, než je tomu u pojmu veřejného pořádku, lze doložit soudními rozhodnutími.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/02, zveřejněný ve Sbírce zákonů pod číslem 211/2005 Sb., který se týkal návrhu skupiny poslanců právě na zrušení ustanovení § 34 zákona o obcích, které obsahuje definici veřejného prostranství. V části nálezu, označené VII/a, se výslovně uvádí, že „*Definici veřejného prostranství, obsaženou v § 34 zákona o obcích, nelze, podle názoru Ústavního soudu, pova-*

žovat za příliš širokou. Jak konstatoval Senát ve svém vyjádření, se kterým se ztotožňuje i Ústavní soud, slova „a další prostory přístupné bez omezení“ obsažená v tomto ustanovení, je nutné vykládat tak, že nejde o jakékoliv prostory, tj. „jiné prostory“, ale jde o prostranství, mající obdobný charakter jako „náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň.“ Z toho vyplývá, že parky se povahou své přístupnosti od náměstí neliší. Pojmovým znakem náměstí je neomezená přístupnost. Soukromé parky, které nejsou přístupné každému, součást veřejného prostranství netvoří. Jen ty parky, které jsou přístupné obdobně jako náměstí či veřejná zeleň, jsou veřejným prostranstvím.

Rovněž Nejvyšší správní soud zastává ve shodě s představiteli právní teorie výše uvedenou definici. V rozsudku č. j. 9 Afs 86/2008 – 89, kterým byla zamítnuta kasační stížnost České republiky – Ministerstva zahraničních věcí proti Magistrátu hlavního města Prahy právě ve věci místního poplatku za užívání veřejného prostranství, je citován mj. komentář k zákonu o obcích (Z. Koudelka, R. Ondruš, P. Průcha, Linde Praha 2002): „Po obsahové stránce tato definice vymezuje veřejné prostranství jednak z věcných hledisek, a to tím, že uvádí v úvahu přicházející pojmenovatelné druhy či typy veřejných prostranství, dále pak vymezuje veřejné prostranství znakem jeho obecné přístupnosti (což platí jak pro nepojmenovatelné, tj. tzv. další prostory, tak pro tzv. pojmenovatelné druhy či typy veřejných prostranství), a dále je vymezuje i z pohledu vlastnických charakteristik. Klíčové jsou dva poslední znaky, charakterizující veřejné (či veřejná) prostranství jako přístupné (přístupná) každému bez omezení, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. To ve svém důsledku znamená i příslušné omezení práv vlastníka, který musí respektovat, že takovýto prostor (byť je v jeho vlastnictví) nemůže být např. vlastníkem oplocen, či jinak uzavřen, neboť tak by ztratil svoji funkci veřejného prostranství. Vlastník takového prostoru je povinen omezení spojená s jeho povahou veřejného prostranství strpět“.

Omezení daná obecně závaznou vyhláškou se pak mohou vztahovat na:

- a) všechna veřejná prostranství v obci (celoplošný zákaz provozování prostituce)
- b) některá veřejná prostranství obecně vymezená (zastavěná část obce, intravilán) nebo
- c) zcela konkrétně uvedená veřejná prostranství (zejména pro účely obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích nebo pro účely vymezení prostor, na které se vztahuje předmět regulace, např. graficky, parcelním číslem).

V této souvislosti je nutno upozornit na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), bod 27, kdy Ústavní soud připustil možnost prostřednictvím obecně závazné vyhlášky regulovat činnosti uskutečňované **nejen přímo na veřejných prostranstvích**, ale též i mimo ně, pokud se důsledek regulovaných činností promítá na veřejných prostranstvích, nebo je způsobilý narušit veřejný pořádek v obci. V tehdejší případě se jednalo o regulaci veřejné produkce hudby v restauracích či diskotékách.

3. OBECNĚ K POŽADAVKŮM OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK (NEJEN) O VEŘEJNÉM POŘÁDKU

Obecně závazné vyhlášky musí vedle kritéria ústavnosti naplňovat rovněž obecná kritéria tvorby právních předpisů spočívající v požadavcích jejich určitosti, srozumitelnosti a adekvátní interpretovatelnosti tak, aby adresát těchto norem byl schopen předvídat jejich aplikaci a měl možnost upravit podle toho své chování.

Obecně závazné vyhlášky působí pouze na území dané obce, proto by měla řešit záležitosti místního významu, nikoli krajského či státního.

V oblasti veřejného pořádku plní obec jednu ze svých „policejních funkcí“ a při nedostatku zákonné opory se snaží vydáváním vlastních právních předpisů stanovit zákazy určitého chování, které považuje za škodlivé a které přitom není regulováno platnými zákony. Aby obec nepřekročila svou zákonnou příslušnost, vždy musí jít o místní záležitost – tedy o nežádoucí jednání, které nemá charakter jednání jinak státem postihovaného (trestný čin nebo přestupek) a které má místní charakter. Pojem „místní“ nemůže být vykládán tak, že jde o jednání nepřesahující hranice obce; jednání by však nemělo mít celostátní nebo krajský charakter. V praxi může nastat situace, kdy určité jednání bude považováno v jedné obci za nežádoucí v takové intenzitě, že bude zakázáno, a v jiné ne.³

Obecně závazná vyhláška jako podzákonný právní předpis nemůže upravovat to, co je již kogentně upraveno v zákonech, tedy v předpisech vyšší právní síly. Je proto třeba dbát na to, aby povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce nepřekročily rámec samostatné působnosti a aby také nebyly regulovány činnosti, které obec v samostatné působnosti regulovat nemůže. Výkladovým pravidlem by měla být skutečnost, že nedochází k překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. **K provedení odlišné úpravy místních záležitostí v obecně závazné vyhlášce však nepostačuje pouhé zdůvodnění, že speciální zákon (a obecně závazná vyhláška) sledují regulaci vzájemně odlišného předmětu (oblasti) a cíle, ale je nutné, aby tato odlišnost byla dobře dovoditelná (také) z textu obou právních předpisů.**

Obce jsou tedy při vydávání obecně závazných vyhlášek limitovány mezemi své samostatné působnosti, nemohou proto upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě, nebo otázky, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného či soukromého, pokud se předmět a cíl obojí regulace překrývají. Smy-

³ srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 a sp. zn. Pl. ÚS 28/09

slem obecně závazných vyhlášek rovněž není reprodukce zákonů týkajících se úkolů státní správy nebo normování této oblasti, ale samostatná správa vlastních záležitostí, jak vyplývá např. z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 16/97.

Definice jednání způsobilých narušit veřejný pořádek dle obecně závazné vyhlášky by měla být přesná a konkrétní, aby nevznikaly problémy při dokazování porušení těchto jednání v přestupkovém řízení.

Při stanovení povinností k zabezpečení veřejného pořádku je třeba řídit se **zásadami rovného přístupu (zákazem diskriminace)**, kdy případné rozdíly musejí být objektivně zdůvodnitelné. Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/02 ze dne 21. ledna 2003 judikoval, že „Rovnost je kategorie relativní, jež vyžaduje odstranění neodůvodněných rozdílů. Zásadě rovnosti v právech dle článku 1 Listiny je proto třeba rozumět tak, že právní rozlišování v přístupu k určitým právům nesmí být projevem libovůle, neplyne z ní však závěr, že by každému muselo být přiznáno jakékoli právo...ne každé nerovné zacházení s různými subjekty lze kvalifikovat jako porušení principu rovnosti, tedy jako protiprávní diskriminaci jedněch subjektů ve srovnání se subjekty jinými. Aby k porušení došlo, musí být splněno několik podmínek: s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, se zachází rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatnění rozdílný přístup.“ V případech regulace činností, které v obci narušují nebo by mohly narušovat veřejný pořádek, musí být obec schopna doložit dozorovému orgánu důvody, na základě kterých se rozhodla svojí regulací uplatnit práve na v obecně závazné vyhlášce vymezená veřejná prostranství.

Regulace provedená v obecně závazné vyhlášce musí být **v souladu s obecným principem proporcionality (přiměřenosti)**, tj., že povinnosti lze ukládat jen v nejmenším možném rozsahu ve vztahu ke sledovanému cíli. Tato zásada rovněž znamená, že by obce měly vydávat vyhlášku k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jen tam a tehdy, kde skutečně k narušování veřejného pořádku dochází, tj. v co nejmenším rozsahu vymežit jednání, která jsou na daných místech v obci způsobilá narušit veřejný pořádek, aby prostor pro svobodu občanů zůstal co největší. V praxi to znamená, že by obec měla regulaci určitého chování vztahovat na určitá ve vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

V neposlední řadě by obecně závazná vyhláška měla být také **vymahatelná**. V této souvislosti by se obec měla řídit **principem rozumnosti** opět s přihlédnutím k místním podmínkám té které obce (zejména její velikosti) a při vymezování povinností tak odpovědně zvážit jejich potřebnost, nezbytnost, rozsah a účelnost.

V rámci regulace činností způsobilých narušit veřejný pořádek v obci má obec možnost stanovit určité výjimečné případy, na které se obecná právní úprava vztahovat nebude. Pokud se obec rozhodne stanovit konkrétní výjimky přímo

v obecně závazné vyhlášce, musí postupovat na základě obecných kritérií, nikoliv např. pouze na základě osoby pořadatele akce, na které může docházet k rušení veřejného pořádku. V takovém případě by se totiž jednalo o nedůvodně nerovný přístup obce k sobě samé na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, neboť by mohl být zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Jde o porušení práv dotčených osob, jestliže je individuální rozhodování o výjimce ze zákazu stanovené činnosti, odůvodněného ochranou veřejného zájmu, nahrazeno pro akce pořádané určitou osobou obecnou výjimkou, zakotvenou přímo ustanovením obecně závazné vyhlášky.

Pokud zákon či přímo ústavní pořádek umožňuje obci zakázat či omezit obecně závaznou vyhláškou ze stanovených důvodů a ve veřejném zájmu určité činnosti, musí takové zákazy či omezení platit pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky, a zejména pro všechny osoby, které by takové činnosti mohly či chtěly vykonávat, a to včetně obce samotné, jak konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. září 2014 sp. zn. Pl. ÚS 35/13.

4. K VYNUITELNOSTI (VYMAHATELNOSTI) POVINNOSTÍ STANOVENÝCH V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O VEŘEJNÉM POŘÁDKU

Porušení obecně závazné vyhlášky o veřejném pořádku může být kvalifikováno buď

- jako přestupek dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v platném znění (dále též jen „zákon o některých přestupcích“)⁴

nebo

- jako přestupek dle ustanovení § 5 zákona o některých přestupcích⁵.

Povinnosti ukládané v obecně závazných vyhláškách by se proto bez dalšího neměly krýt s povinnostmi ukládanými zákonem o některých přestupcích. Pokud dochází k přejímání zákonné úpravy, výkladovým pravidlem by zde měla být skutečnost, že nedochází k překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé.

Pokud dochází k takovému překrývání, je třeba odlišovat, zda se jedná o konkretizaci zákonné povinnosti nebo o tzv. *superfluum* – doslovné převzetí textu zákona, přičemž adresáti normy i Ministerstvo vnitra jako dozorový orgán by měli být z takové citace schopni identifikovat, že se jedná o znění zákona např. prostřednictvím odkazu, a současně zařazení citace zákona by mělo být funkčně odůvodněno např. potřebou systematického vztahení zákonné úpravy na další ustanovení v obecně závazné vyhlášce.

V případech konkretizace skutkové podstaty nebo doslovné transkripce zákona přitom platí, že skutková podstata přestupku proti pořádku v územní samosprávě má subsidiární povahu ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku proti veřejnému pořádku podle zákona o některých přestupcích a není možné, aby stejné jednání, které je definováno zákonem o některých přestupcích jako přestupek proti veřejnému pořádku podle ustanovení § 5 zákona o některých přestupcích, prohlásila obecně závazná vyhláška za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích.

⁴ § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích: *Přestupkem proti pořádku v územní samosprávě je porušení povinností fyzickou, právnickou nebo podnikající fyzickou osobou stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů.*

⁵ § 5 zákona o některých přestupcích specifikuje jednotlivé *přestupky proti veřejnému pořádku.*

5. UDĚLOVÁNÍ VÝJIMEK

Pokud zákon či přímo ústavní pořádek umožňuje obci zakázat či omezit obecně závaznou vyhláškou ze stanovených důvodů a ve veřejném zájmu určité činnosti, musí takové zákazy či omezení platit pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky, a zejména pro všechny osoby, které by takové činnosti mohly či chtěly vykonávat, a to včetně obce samotné, jak konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. září 2014, sp. zn. Pl. ÚS 35/13.

V rámci regulace činností způsobilých narušit veřejný pořádek v obci však má obec možnost stanovit určité výjimečné případy, na které se obecná právní úprava vztahovat nebude. Pokud se obec rozhodne **stanovit konkrétní výjimky přímo v obecně závazné vyhlášce**, musí postupovat na základě obecných kritérií, nikoliv např. pouze na základě osoby pořadatele akce, na které může docházet k rušení veřejného pořádku. Pokud by obec vyjmula z povinností stanovených obecně závaznou vyhláškou o místních záležitostech veřejného pořádku sama sebe či jiný konkrétní subjekt, jednalo by se o nerovný přístup k obci či jinému konkrétnímu subjektu na straně jedné a ostatním právníckým a fyzickým osobám na straně druhé, neboť by mohl být zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Jde o porušení práv dotčených osob, jestliže je individuální rozhodování o výjimce ze zákazu stanovené činnosti, odůvodněného ochranou veřejného zájmu, nahrazeno pro akce pořádané určitou osobou obecnou výjimkou, zakotvenou přímo ustanovením obecně závazné vyhlášky.

Druhou možností, jak může obec stanovit určité výjimečné případy, na které se obecná právní úprava vztahovat nebude, je udělení výjimky na základě konkrétní individuálně podané žádosti. Tuto možnost ostatně připustil ve své ustálené rozhodovací praxi i Ústavní soud, který ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 13/09 judikoval, že *„Udělování výjimky je rozhodováním orgánu samosprávy o místní záležitosti veřejného pořádku. Vyžaduje vymezení alespoň rámcových podmínek, za kterých je možné výjimku udělovat, neboť tím je podmíněna přezkoumatelnost rozhodnutí orgánu samosprávy, kterému je rozhodování delegováno. O stanovení výjimky tedy rozhoduje orgán samosprávy s tím, že je povinen rozhodnout včas při dodržení pravidel obecně závazné vyhlášky a při respektování jejího účelu, současně však musí dodržet obecná pravidla rozhodování orgánu veřejné správy, která stanoví správní řád. Protože se jedná o rozhodování o právní pozici žadatele, je na místě použití § 9 správního řádu se z toho vyplývajícími důsledky pro použití opravných prostředků.“*

I když je dle názoru Ústavního soudu udělování výjimek z obecného zákazu stanoveného obecně závaznou vyhláškou možné, upozorňujeme, že tento postup může být v praxi komplikovaný, a to z několika důvodů. Prvním důvodem je, že **obec musí o udělení výjimky rozhodnout ve správním řízení** podle části

druhé správního řádu, neboť rozhodování o výjimkách z obecně závazných vyhlášek je nutné (jak potvrdil i Ústavní soud) považovat za postup, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby ve smyslu § 9 správního řádu. Druhým důvodem je, že pro **udělování výjimek musí být v obecně závazné vyhlášce vymezeny alespoň rámcové podmínky**. Třetím důvodem je skutečnost, že v závislosti na povaze věci může mít řízení i relativně velký počet účastníků, s čímž souvisí řada procesních komplikací.

Obecně závaznou vyhláškou by měl být k udělení výjimky **zmocněn některý z orgánů obce**, který svým rozhodnutím výjimku udělí na základě konkrétní žádosti⁶.

Výjimka je udělována ve správním řízení, kdy je nutno dodržet základní zásady činnosti správních orgánů, a proto je nutné v obecně závazné vyhlášce určit jeden konkrétní orgán, který bude k rozhodování o výjimkách příslušný (např. rada obce, obecní úřad či starosta). Naopak určení více orgánů (rada obce případně starosta) by bylo nutné vyhodnotit jako rozporné s principem právní jistoty adresátů, neboť nebudou dopředu vědět, který orgán se bude jejich žádostí zabývat. Rovněž by mohly vznikat pochybnosti o naplnění § 2 odst. 4 správního řádu, dle kterého správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Pokud by i přes výše uvedené nebyl orgán příslušný k rozhodnutí o výjimce určen, rozhoduje rada obce na základě ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích,⁷ podle kterého *rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo; rada obce může tyto pravomoci zcela nebo zčásti svěřit starostovi nebo obecnímu úřadu; rada obce může svěřit obecní policii zcela nebo zčásti rozhodování o právních jednáních souvisejících s činností obecní policie,* přičemž z citovaného ustanovení zákona o obcích výslovně vyplývá, že rada obce může toto rozhodování svěřit starostovi nebo obecnímu úřadu.

Připomínáme, že řízení o výjimce je správním řízením o žádosti dle ustanovení § 44 a 45 správního řádu, o níž se rozhoduje formou rozhodnutí, které musí mít náležitosti dle ustanovení § 67 a 68 správního řádu. Před vydáním rozhodnutí, pokud byly do spisu doplněny další podklady nad rámec těch, které dodal žadatel, a o tyto podklady se bude rozhodnutí opírat, musí být dle ustanovení § 36 odst.

⁶ Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak (např. zkrácení doby nočního klidu dle ustanovení § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích nelze provést rozhodnutím na základě obecně závazné vyhlášky, neboť zákon předpokládá takové zkrácení pouze prostřednictvím obecně závazné vyhlášky).

⁷ Není třeba aplikace § 130 odst. 1 správního řádu, podle kterého *„stanoví-li zákon, že řízení provádí územní samosprávný celek, aniž by určoval, který jeho orgán je k úkonům příslušný, je tímto orgánem v případě kraje krajský úřad a v případě obce obecní úřad.“* V tomto případě totiž funkční příslušnost určuje zákon o obcích.

3 správního řádu žadateli umožněno, aby se s nimi seznámil a vyjádřil se k nim. Proti rozhodnutí o vyhovění či nevyhovění žádosti se lze odvolat k příslušnému krajskému úřadu. Krajský úřad může rozhodnutí zejména potvrdit anebo je zrušit a věc vrátit k novému projednání; s ohledem na ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu in fine je však nemůže změnit.

Pro úplnost poukazujeme také na náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/06 ze dne 3. dubna 2007, kdy Ústavní soud zrušil mnohá ustanovení přezkoumávané obecně závazné vyhlášky obce Těrlicko, nicméně nezrušil čl. 9 odst. 3 této obecně závazné vyhlášky (čl. 9 této obecně závazné vyhlášky přitom byl napaden jako celek), v němž se stanovilo: „(3) *Organizátoři veřejných společenských a sportovních akcí konaných na venkovním prostranství jsou povinni tyto ukončit do 22.00 hod. Výjimky povoluje starosta obce. Žádost o výjimku musí být podána nejméně deset pracovních dnů před konáním akce. Do pěti pracovních dnů bude o žádosti rozhodnuto.*“ Šlo přitom o situaci, kdy již byl v platnosti i účinnosti správní řád a obec měla radu. Ústavní soud tedy tímto nálezem nepřímou připustil, aby zastupitelstvo obce obecně závaznou vyhláškou určilo, že rozhodovat o výjimkách z obecně závazné vyhlášky může i jiný orgán než rada obce. Jedná se o rozhodování v samostatné působnosti; ostatně je to zastupitelstvo obce, které formulováním obecně závazné vyhlášky určuje, zda vůbec má být možné o výjimkách rozhodovat.

6. POJEM AKCE TYPU TECHNOPARTY

Český právní řád pojem „technoparty“ či „akce typu technoparty“ neobsahuje. Pro účely následujícího textu jsou pod pojmem „**akce typu technoparty**“ chápána *shromáždění s předpokládanou účastí nejméně 250 osob, které od svého zahájení do svého ukončení, včetně přestávek a přerušení, přesáhne dobu jednoho dne, a při kterém může docházet k obtěžování jiných osob nad míru přiměřenou poměrům zejména hlukem, prachem, světlem nebo vibracemi, pokud takové shromáždění není upraveno zvláštními právními předpisy*. Vzhledem ke skutečnosti, že akce typu technoparty neslouží k využívání svobody projevu a dalších ústavních práv a svobod, k výměně informací a názorů a k účasti na řešení veřejných a jiných společných záležitostí vyjádřením postojů a stanovisek, nevztahuje se dle našeho názoru na tuto akci zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o právu shromažďovacím“).

Pro tato shromáždění je charakteristické, že jejich konání bývá spojeno s významnými riziky především na úseku ochrany veřejného pořádku, bezpečnosti, života a zdraví osob, majetku a životního prostředí. Jde zejména o akce (shromáždění) hudební a taneční, pořádané obvykle soukromými osobami, pro velký počet osob (v řádu stovek až tisíců), na pozemcích, které k tomuto účelu nejsou primárně určeny, bez zajištění základních hygienických a bezpečnostních podmínek, v důsledku čehož vznikají zmíněná rizika.

Výběr místa pro konání akce typu technoparty u malých obcí vychází z následujících předpokladů:

- Ve městech a větších obcích by docházelo k rušení většího počtu lidí, tedy potencionálních stěžovatelů, než by tomu bylo u malých obcí. To má vliv i na případnou negativní medializaci hudební akce.
- Mezi malými obcemi se nacházejí v hojně míře volné a vhodné pozemky na pořádání akcí typu technoparty, jejichž pronájem je cenově velice výhodný, popřípadě jejich majitel nemá nad pozemky každodenní kontrolu.
- Města a velké obce mají vlastní úřední aparát, který má potřebné znalosti a zkušenosti a je schopen, byť následně, provádět důležité úkony jako je např. vyžádání součinnosti Policie České republiky, vedení přestupkového nebo správního řízení apod. Malé obce často nemají ani obecní úřad a neuvolněný starosta nemá potřebné zkušenosti v oblasti hromadných hudebních akcí typu technoparty.

Ve městech a větších obcích jsou často umístěna oddělení Policie České republiky, popřípadě její specializované útvary. Města a větší obce mají také nezřídka zřízenou obecní (městskou) policii. Těmito atributy malé obce nedisponují.

7. POSTUP OBCE V PŘÍPADĚ KONÁNÍ AKCE TYPU TECHNOPARTY

7.1. Postup obce před konáním akce typu technoparty

Jednotlivá doporučení pro obce, jakým způsobem se mohou chovat před konáním akce typu technoparty, jsme rozlišili podle toho, zda je již známo konkrétní místo a datum konání akce či nikoli.

7.1.1. Činnost „preventivní“ (není-li známo místo a datum konání akce)

Akce typu technoparty nepodléhá povolení či souhlasů orgánů veřejné správy a nelze ji zakázat. Lze ji však regulovat a tím zmenšovat její negativní důsledky na občany, zvěř, životní prostředí a majetek, tj. chránit veřejný pořádek. Ochrana veřejného pořádku na území obce náleží, dle zákona o obcích, do samostatné působnosti obce.

1. Vytipování lokalit „vhodných“ pro pořádání akce typu technoparty, nacházejících se na území obce

Bez ohledu na to, zda se na území obce již akce typu technoparty konala či nikoli, doporučujeme nejprve **vypracovat přehled vytipovaných lokalit** (pozemků, areálů apod.), na nichž by se akce typu technoparty mohla konat.

Za tímto účelem doporučujeme využít ustanovení § 13 odst. 3 zákona o obcích, podle kterého jsou *obce při výkonu své působnosti (samostatné i přenesené) oprávněny využívat bezplatně údajů katastru nemovitostí.*

V případě, že ze zpracovaného přehledu vyplýne, že se na území obce nachází lokality vhodné pro pořádání těchto akcí, lze doporučit dále uvedené.

2. Vydání obecně závazné vyhlášky k „akcím typu technoparty“ podle ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích

Touto obecně závaznou vyhláškou lze uložit povinnosti pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku. Zmíněnou obecně závaznou vyhláškou lze regulovat právě i hudební akce typu technoparty, které se konají na soukromých pozemcích, neboť se jejich důsledky (hluk, světlo, vibrace) projevují také na veřejných prostranstvích. Pokud se obec rozhodne takovouto obecně závaznou vyhláškou nevydat, přichází o možnost včasné informovanosti o pořádání akcí typu technoparty na jejím území a také o jakoukoliv možnost jejich regulace. V případě, že se obec dozví o pořádání akce typu technoparty s předstihem, může např. požádat

Policii České republiky o zvýšenou hlídkovou činnost v místě konání, popř. o připravenost k nasazení dostatečných sil a prostředků.

Pokud jde o vymezení počtu osob v definici akce typu technoparty tak, jak ji uvádí vzorová obecně závazná vyhláška, lze využít následujícího přepočtu, vycházejícího z odborných posouzení maximálního možného počtu – 1 osoba na 4 m². Podle tohoto přepočtu může být na ploše určené pro pohyb (poslech hudby a tanec) návštěvníků akce typu technoparty 10 000 m² maximálně 2 500 osob.

3. Vydání obecně závazné vyhlášky podle ustanovení § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích

Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

4. Případně též vydání obecně závazné vyhlášky podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. o) bod 2 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“)

Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastní větší počet osob. Před jejím vydáním doporučujeme její obsah konzultovat s příslušným Hasičským záchranným sborem kraje.

5. Zřízení obecní policie

Obecní policii zřizuje/zrušuje obec v rámci své samostatné působnosti jako svůj orgán formou obecně závazné vyhlášky za účelem zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. K 31. lednu 2019 bylo v České republice zřízeno celkem 376 obecních policií (v České republice je přitom 6 258 obcí). Přitom zhruba 2/3 obecních policií jsou tvořeny 1 – 10 strážníky.

Místní působnost obecní policie je vymezena územím obce, která ji zřídila. Mimo území obce, která zřídila obecní policii, může tento orgán obce působit pouze na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené podle ustanovení § 3a resp. § 3b zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“).

Obecní policie, pokud je obcí zřízena, může na místě, kde je oprávněna vykonávat své povinnosti a práva, preventivně působit na organizátory akce typu technoparty v průběhu její přípravy. S přihlédnutím k situaci na místě může rovněž informovat účastníky o základních pravidlech chování upravených zákonem, obecně závaznými vyhláškami a jinými předpisy, a také je upozornit na místní specifika. Obecní policie si může připravit pro konkrétní akce typu technoparty

plán činností v případě, že dojde k porušování veřejného pořádku a postupovat v souladu s typovými plány.

6. Požádání o součinnost vlastníky nemovitostí, které jsou vhodné pro pořádání akcí typu technoparty

Vzhledem k tomu, že vlastník nemovitosti v případě, že tuto nemovitost poskytne organizátorům akce typu technoparty, nemá povinnost o uzavření smlouvy informovat obec, lze rovněž doporučit – podle místních podmínek – tyto vlastníky (některé z nich) požádat o *informování v případech, kdy poskytují své nemovitosti k pořádání akcí typu technoparty.*

Je však třeba zdůraznit, že poskytnutí takové informace je zcela na dobré vůli vlastníků jednotlivých nemovitostí a její poskytnutí není vynutitelné.

7. Vypracování „přehledu“ orgánů veřejné správy, jejichž součinnost bude v případě konání akce typu technoparty nezbytná

Jak vyplývá z **přehledu právní úpravy vztahující se k pořádání akcí typu technoparty**, jednotlivá práva a povinnosti organizátorů a účastníků těchto akcí jsou upraveny celou řadou právních předpisů z různých odvětví veřejné správy. Povinnosti účastníků těchto akcí, jakož i okruh správních orgánů oprávněných v případě jejich porušení konat, se proto budou lišit v závislosti na místě konání akce.

Z tohoto důvodu doporučujeme v rámci „preventivní“ činnosti vypracování seznamu všech orgánů, jejichž působnosti se může konání akce typu technoparty dotýkat, včetně konkrétních odborů a kontaktních osob odpovídajících za výkon veřejné správy na tom kterém úseku.

Pravidelně se akce typu technoparty dotýkají působnosti **Policie České republiky**, dále pak **obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů**. Kontaktovat dále doporučujeme příslušný **Hasičský záchranný sbor kraje a Zdravotnickou záchrannou službu kraje**.

Zde je třeba upozornit na ustanovení § 13 odst. 2 zákona o obcích, podle kterého *státní orgány a orgány kraje poskytují obci na požádání bezplatně údaje a informace pro výkon její působnosti*. Uvedené orgány jsou proto povinny s obcí spolupracovat.

Podrobnější úprava *spolupráce Policie České republiky s orgány obcí (a obecní policií)* je obsažena v **zákoně č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii České republiky“). Policie může podle ustanovení § 16 uzavřít písemnou koordinační dohodu s obcí nebo městskou částí hlavního města Prahy za účelem společného postupu při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku.

Zapojit je vhodné též **obecní policii**, je-li zřízena.

Podle povahy **pozemků, na nichž se může akce typu technoparty konat**, připadá do úvahy zainteresování jednotlivých odvětvových správních úřadů, jejichž určení naleznete v *přehledu právní úpravy k pořádáním akcí typu technoparty* (např. Česká inspekce životního prostředí).

Přehled o příslušnosti jednotlivých správních orgánů k projednávání přestupků je uveden v příloze 12.2 tohoto materiálu.

Doporučujeme tyto „dotčené“ správní orgány předem kontaktovat a požádat je o určení konkrétní osoby, na kterou je možné se v případě konání akce typu technoparty (zejména v případech naléhavé nutnosti) obrátit s dotazy a žádostí o součinnost.

7.1.2. Postup obce, je-li již známo místo a datum konání akce

Jakmile je znám údaj o konání akce na území obce, případně též údaj o datu a místě konání, je třeba reagovat velmi operativně a bez zbytečných odkladů:

1. Bezodkladně kontaktovat jednotlivé „dotčené“ orgány za účelem poskytnutí vzájemných informací a součinnosti

Podle okolností doporučujeme, aby se jednotliví zástupci těchto orgánů sešli na pracovním jednání a **dohodli bližší postup a vzájemnou koordinaci těchto „dotčených“ orgánů**. Starosta by v tomto případě mohl plnit úlohu jakéhosi „koordinátora“ všech zúčastněných orgánů a „prostředníka“ pro případný kontakt s organizátory celé akce.

Již v této fázi doporučujeme poskytnout jednotlivým zainteresovaným orgánům potřebnou součinnost, např. i poskytnutím prostoru v budově obecního úřadu pro koordinační setkání.

2. Kontaktovat vlastníka nemovitostí, na nichž se má akce typu technoparty konat a jednotlivé správní úřady, zda jsou v konkrétním případě splněny všechny podmínky z hlediska toho kterého zákona

V této fázi se bude zejména jednat o předběžné zjištění, zda organizátor akce disponuje oprávněním k **užívání nemovitostí určených k pořádání akce**. Účelem je dále předběžné zjištění, zda **konání akce na určitém místě nebrání povinnosti stanovené zvláštními zákony k ochraně těchto míst** (např. povinnosti k ochraně lesa, zemědělského půdního fondu, ochrany přírody a krajiny, ochrany veřejného zdraví apod.).

3. Jsou-li známi, pokusit se kontaktovat též organizátory akce

Zkušenosti z minulých let z pořádání některých akcí typu technoparty ukázaly, že v případě fungující spolupráce mezi organizátory akce, obcí a dalšími orgány lze konání těchto akcí bez narušení veřejného pořádku a bez nutnosti zásahu ze strany orgánů veřejné moci. Z tohoto důvodu doporučujeme **kontaktovat organizátory akce a v případě jejich vstřícnosti pořádání akce s nimi koordinovat.** Vycházíme z názoru, že kooperace je v této souvislosti lepším řešením než represe.

4. Zaznamenání stavu pozemků, budov a životního prostředí

Zaznamenání pomocí fotodokumentace či videodokumentace se doporučuje nejen u veřejných prostranství a obecních budov, ale i u soukromého majetku (jejich majiteli). Např. budovy mohou být poškozeny vibracemi (popraskané zdivo, ...), vodní toky mohou být znečištěny např. výkaly či může dojít k nenávratné škodě na flóře. Zde se jedná o důležitý podklad pro nápravu škod vzniklých hudební akcí, popř. vyčíslení náhrady škody, což paradoxně může preventivně působit pro následující akci.

5. Informovat obyvatele obce o konání akce i o opatřeních, která obec k zajištění veřejného pořádku ve spolupráci s dotčenými orgány hodlá realizovat

V této souvislosti považujeme za nutné již na tomto místě upozornit, že v případě, kdy organizátoři akce nesplní oznamovací povinnost vyplývající z obecně závazné vyhlášky „k akcím typu technoparty“, neznamená tato skutečnost nemožnost akci konat („zákaz konání akce“). Organizátor se v tomto případě „pouze“ dopouští přestupku, přičemž míra jeho závažnosti může ve svém důsledku oprávnit příslušné orgány ke konkrétnímu zásahu.

7.2. Postup obce v průběhu konání akce typu technoparty

Zřídka kdy akce typu technoparty probíhá v souladu s příslušnými právními předpisy, tedy nejsou překračovány hlukové limity v zastavěném území obce a nedochází k rušení nočního klidu či škodám na majetku nebo životním prostředí. Ve většině případů se obce setkávají právě s opačným jevem, který je zapříčiněn nejen věkovým složením v kombinaci se sociálním chováním návštěvníků akce typu technoparty, ale také alkoholem, min. měkkými drogami a typem hudby utlumující realitu. V první řadě musí situaci koordinovat organizátor akce typu technoparty a usměrňovat chování nejen účinkujících, ale hlavně návštěvníků akce. I když se v některých případech stává, že není navenek organizátor známý či zastírá svou identitu, v rámci hudební akce vždy existuje. Zjištění organizátora se dá odvíjet od majitele pozemku, na kterém se akce typu technoparty pořádá – buď tento pozemek někomu půjčil či pronajal nebo hudební akci pořádá sám na svou odpovědnost nebo je konána proti jeho vůli a sám musí činit kroky k odstranění tohoto stavu.

V případě porušování některých norem chování (např. noční klid, obsažený v zákoně o některých přestupcích či povinností obsažených v obecně závazné vyhlášce obce) je již vše v rukách bezpečnostních složek – zejména Policie České republiky, případně dalších subjektů podílejících se na ochraně veřejného pořádku (např. obecní policie). Jedná se o tzv. vymahatelnost práva. V této fázi obec, popř. pracovníci obce mohou pouze celou situaci „mapovat“ a domáhat se obnovení veřejného pořádku u bezpečnostních složek. Toto se týká i obcí, na jejichž území není akce typu technoparty pořádána, ale její negativní důsledky se na jejím území projevují.

7.2.1. Součinnost a spolupráce

1. Součinnost a koordinace „dotčených“ orgánů

Doporučujeme **požádat všechny „dotčené“ orgány o dohled nad konáním akce** z hlediska působnosti těchto orgánů, tedy, zda na místě nedochází ze strany organizátora či účastníků k porušování jednotlivých povinností.

Zejména doporučujeme poskytnout určité **materiální zázemí těmto orgánům**, např. prostory pro konání operativních schůzek zástupců těchto orgánů, dále např. prostory pro přistavení vozidel Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru apod.

2. Součinnost s organizátory akce

I když akce není oznámená podle obecně závazné vyhlášky, doporučujeme pokusit se **kontaktovat organizátory** a dohodnout s nimi určitý komunikační režim a spolupráci.

3. Součinnost s vlastníkem nemovitostí, na nichž se akce koná

Opět se jedná o nutnost zjistit, zda se akce koná na daném místě oprávněně, tzn., **zda dal vlastník, případně i nájemce nemovitosti souhlas k jejímu využití**.

7.2.2. Možnost požádat o zásah jednotlivé orgány veřejné moci

1. Podněty k řešení přestupků

Obec může jednotlivé příslušné správní orgány požádat o prověření, zda konkrétní činností konkrétních osob nedochází ke spáchání přestupku. Od 1. července 2017 zákon o některých přestupcích uvádí nejenom přestupky fyzických osob, ale i přestupky právnických a fyzických podnikajících osob. V souvislosti s pořádáním akcí typu technoparty se může jednat o následující **přestupky**

- a) **proti pořádku v územní samosprávě (§ 4 odst. 2)** - Přestupkem proti pořádku v územní samosprávě je porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů. K jejich projednávání jsou příslušné **obecní úřady** a jde-li o přestupky proti pořádku ve státní správě **obecní úřady obcí s rozšířenou působností**.
- b) **proti veřejnému pořádku (§ 5) - 1)** Přestupku se dopustí fyzická osoba, která a) neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, b) zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci, d) **poruší noční klid**, e) vzbudí veřejné pohoršení, f) **znečistí veřejné prostranství**, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství, g) **poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství**, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů, i) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání. **2)** Přestupku se dopustí právnická nebo fyzická podnikající osoba, která a) **poruší noční klid**, b) **znečistí veřejné prostranství**, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství, c) **poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství**, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů, nebo e) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání. K jejich projednávání jsou příslušné **obecní úřady**.
- c) **proti majetku (§ 8)** – Přestupku se dopustí ta osoba, která způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením nebo poškozením věci z takového majetku. Dále se osoba dopustí přestupku, když **neoprávněně užívá cizí majetek**, přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby nebo ukryje, užívá nebo na sebe anebo na jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno. Uvedených přestupků proti majetku se může dopustit fyzická, právnická nebo fyzická podnikající osoba, přičemž fyzická osoba musí přestupek spáchat úmyslně. Pokus je trestný pouze u přestupků podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích. K jejich projednávání jsou příslušné **obecní úřady**.
- d) **přestupky podle zákona o obcích (§ 66d)**.
- e) **další skutkové podstaty vyplývající z jednotlivých oblastí veřejné správy.**
V podrobnostech odkazujeme na jednotlivé kapitoly *přehledu právní úpravy k pořádání akcí typu technoparty* – ochrana autorského práva, ochrana přírody a krajiny, ochrana veřejného zdraví, ochrana vod, ochrana zemědělského půdního fondu, ochrana lesa, nakládání s odpady, požární ochrana, provoz

na pozemních komunikacích, ochrana ovzduší aj. **Povinnostem vyplývajícím z jednotlivých speciálních úprav odpovídají i skutkové podstaty přestupků v případě jejich porušení.**

2. Podnět k zásahu ze strany Policie České republiky

Policie České republiky má dle zákona o Policii České republiky mj. chránit veřejný pořádek. K plnění tohoto zákonného úkolu disponuje odpovídajícím množstvím sil a prostředků a příslušných zákonných oprávnění.

V průběhu akce typu technoparty se doporučuje využívat zejména těch kontaktů, které byly získány v rámci přípravných jednání a schůzek (velitel opatření, zástupce). Nejsou-li takové kontakty k dispozici, lze se v případě zřejmého podezření na porušení právního řádu České republiky obracet na přímou telefonní linku tísňového volání 158, která je zároveň nahrávána. V případě, že Policie České republiky odmítá zjevně nezákonnou situaci řešit, je možné se obrátit na operační středisko Generální inspekce bezpečnostních sborů, tel. č. 974 839 734.

Za podmínek stanovených zákonem o Policii České republiky a zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) se **Policie České republiky podílí na odhalování přestupků**, přičemž disponuje jednotlivými oprávněními uvedenými v zákoně o Policii České republiky. Jedná se zejména o (blíže viz *přehled právní úpravy*) **oprávnění požadovat vysvětlení** (§ 61); **oprávnění požadovat prokázání totožnosti** (§ 63); **oprávnění zajistit osobu** (§ 26 a 28); **oprávnění odebrat zbraň** (§ 35); **oprávnění k prohlídce dopravních prostředků** (§ 42); **oprávnění k úkonům v souvislosti s řízením o přestupcích** (§ 34); **oprávnění k omezení pohybu osob** (43).

Upozornit je nutné zejména na oprávnění Policie České republiky **požadovat prokázání totožnosti**, neboť je využitelné zejména v případech, kdy není znám organizátor akce, resp. když dochází k páčání přestupků jednotlivými účastníky akce. Policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu na žádost jiné osoby, která má na zjištění totožnosti právní zájem, jakož i osobu, která o prokázání totožnosti policistu žádá, a zjištěné osobní údaje předat osobě, která o prokázání totožnosti požádala [§ 63 odst. 2 písm. k) zákona o Policii České republiky].

Policie České republiky je v rámci svých postupů vždy povinna dodržovat zásadu přiměřenosti vyplývající z § 11 zákona o Policii České republiky. Dle této zásady musí policista postupovat tak, aby žádná osobě v důsledku zvoleného postupu (včetně rozhodnutí neprovést úkon) nevznikla bezdůvodná újma, a tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo do práv a svobod osob nezúčastněných, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem. Při akci typu technoparty je proto potřeba vždy zvažovat všechny okolnosti dané situace - zákrok proti velké či větší skupině osob, vhodné

podmínky pro zákrok, kapacity a prostředky policie, dopad akce na okolní obyvatelstvo a prostředí, možnost dohody s účastníky na dalším průběhu či době ukončení akce, jednání a chování účastníků akce atd.

3. Využití obecní policie

Obecní policie, pokud je zřízena, nedisponuje, až na velká města, takovým počtem strážníků a vybavením, aby sama mohla donutit účastníky akce typu technoparty k obnovení veřejného pořádku. V těchto případech však musí obecní policie minimálně:

- Zjistit veřejně dostupné informace o organizátorovi akce, o fyzických osobách za něj jednajících, pokud se jedná o právnickou osobu a informace o majitelích pozemků či budov, kde se akce typu technoparty pořádá.
- V míře přiměřené vzniklé situaci a s ohledem na technické vybavení obecní policie zjistit skutečný stav věci, zejména pomocí fotodokumentace a videodokumentace, popř. zajistit svědecké výpovědi.
- Provést záznam z každého výjezdu hlídky obecní policie na místo konání akce, vč. záznamu o jednání s organizátorem akce.
- Požádat o neprodlenou součinnost Policii České republiky, pokud jednání s organizátorem akce typu technoparty nepřispěje k ochraně veřejného pořádku a řídit se jejími pokyny. Na Policii České republiky je nutné se obrátit pro řešení složité nebo závažné dopravní situace na příjezdových komunikacích k místu pořádání hudební akce nebo v případě, že je zde podezření z páchání trestné činnosti.
- Řešit drobné případy narušování veřejného pořádku mimo místo pořádání akce typu technoparty, např. znečišťování veřejného prostranství návštěvníky akce, různé výtržnosti, apod.

Obecní policie je obvykle řízena starostou obce, který je ze své funkce odpovědný zastupitelstvu obce. Obec samotná může požádat o součinnost další orgány jako je např. lesní stráž či rybářská stráž nebo další složky integrovaného záchranného systému.

Za splnění podmínek stanovených zákonem o obecní policii, mohou některé záležitosti veřejného pořádku v souvislosti s konáním akce typu technoparty zajišťovat též strážníci obecní policie (blíže viz *přehled právní úpravy*).

4. Podnět k zásahu ze strany jiných správních orgánů

(příkladný výčet, v podrobnostech viz jednotlivé kapitoly *přehledu právní úpravy*)

- a) **Oprávnění orgánů ochrany přírody omezit či zakázat určité činnosti** podle ustanovení § 64 a § 66 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“).

Ve vazbě na ustanovení § 64 zákona o ochraně přírody a krajiny (vyjma jeskyní) jsou příslušnými orgány ochrany přírody:

- správy národních parků (území národního parku včetně ochranného pásma),
- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (území národní přírodní rezervace včetně ochranného pásma, národní přírodní památky včetně ochranného pásma a první zóny chráněné krajinné oblasti),
- újezdni úřady (vojenské újezdy),
- Ministerstvo životního prostředí (pozemky a stavby, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu).

Ve vazbě na ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou příslušnými orgány ochrany přírody:

- správy národních parků (území národního parku včetně ochranného pásma),
- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (území národní přírodní rezervace včetně ochranného pásma, národní přírodní památky včetně ochranného pásma, chráněné krajinné oblasti),
- krajské úřady (volná krajina, území ptačí oblasti a evropsky významné lokality mimo zvláště chráněné území a jeho ochranné pásmo, přírodní rezervace včetně ochranného pásma a přírodní památky včetně ochranného pásma),
- obecní úřady obcí s rozšířenou působností (volná krajina, území ptačí oblasti a evropsky významné lokality mimo zvláště chráněné území a jeho ochranné pásmo),
- újezdni úřady (vojenské újezdy),
- Ministerstvo životního prostředí (pozemky a stavby, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu),
- Česká inspekce životního prostředí.

b) **Oprávnění orgánů ochrany zemědělského půdního fondu ukládat opatření k odstranění zjištěných závad.**

c) **Oprávnění orgánů státní správy lesů ukládat opatření k odstranění zjištěných nedostatků, popřípadě i opatření ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí. V případě hrozící škody jsou oprávněny rozhodnout o omezení nebo zastavení výroby nebo jiné činnosti. Tuto působnost vykonává obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad.**

7.3. Postup obce po skončení akce typu technoparty

Po skončení akce typu technoparty se doporučuje opět místo, nejlépe pomocí obecní policie zaznamenat, zda tedy nedošlo k poškození majetku či životního prostředí. V případě poškození majetku mají možnost jednotliví majitelé vymáhat škodu na organizátorovi akce pouze soukromoprávní cestou.

V případě přestupkového jednání může obec vést s organizátorem akce typu technoparty přestupkové, popř. správní řízení, jehož účelem není pouze uložení sankce, ale i obeznámení organizátora akce s celou situací a s pravidly, které byly porušovány. Sankce nemá mít pouze odstrašující charakter, ale má hlavně preventivně působit do budoucna. Případy přestupkového jednání, které nespádají do kompetence obce, je třeba postoupit, i s důkazním materiálem, věcně a místně příslušnému správnímu orgánu k vyřízení (např. Inspekce životního prostředí či Hasičský záchranný sbor). Přestupkové nebo správní řízení mohou s organizátorem akce typu technoparty vést i obce, na jejichž území se hudební akce nepořádala, ale negativní důsledky akce se projevily i na jejím území.

Není-li na základě dohody s organizátory zajištěn nebo proveden úklid místa konání akce typu technoparty, tento úklid zajistit a jedná-li se o pozemek ve vlastnictví obce, následně vymáhat na organizátorech této akce náhradu nákladů s tímto úklidem spojených.

Po skončení akce typu technoparty mohou obce zpětně provést „revizi“ své obecně závazné vyhlášky, kterou se stanovují povinnosti pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku, a to zejména ve vztahu k postupu obce a jejich orgánů, např. obecní policie.

K postupu obce je nutné konstatovat, že akci typu technoparty nelze zvládnout bez aktivní komunikace obce, ale i jiných orgánů veřejné správy, směrem k organizátorovi akce. Je zde však potřeba často počítat s nezájmem, nekomunikací až arogancí ze strany organizátora akce. Je tedy nutné obrnit se trpělivostí a veškeré kroky, za účelem ochrany veřejného pořádku, činit s „chladnou hlavou“.

Dále také obce musí vzít v úvahu obrovské množství stížností ze strany občanů obce, neboť se jedná o dost drastický zásah do jejich „pokojného“ života, který netrvá pouze jednu noc. Dle místních podmínek je tedy nutné hledat kompromis tak, aby co nejméně docházelo ke střetu, byť nepřímému, mezi místními občany a účastníky akce typu technoparty.

Závěrem tohoto bodu je nutné upozornit na skutečnost, že stížnosti týkající se průběhu akcí typu technoparty, a to ať již od občanů obce nebo přímo od konkrétních obcí, Ministerstvo vnitra v rámci svých kompetencí nemůže žádným způsobem vyřešit. Vždy se jedná o oblast vymahatelnosti práva,

a pokud na místo není povolána Policie České republiky, nebo pokud Policie České republiky nekoná, následná stížnost adresovaná Ministerstvu vnitra nic nevyřeší. Stížnosti na nekonání Policie České republiky lze adresovat na odbor vnitřní kontroly příslušného Krajského ředitelství policie. Ministerstvo vnitra v rámci své dozorové pravomoci poskytuje obcím metodickou pomoc v preventivní fázi, tj. při přípravě a vydání obecně závazné vyhlášky.

8. PRÁVNÍ PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

Ústava ČR:

- ustanovení čl. 104 odst. 3:
„Zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.“
- ustanovení čl. 2 odst. 3:
„Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“
- ustanovení čl. 2 odst. 4:
„Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“

Listina základních práv a svobod:

- ustanovení čl. 2 odst. 2:
„Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“
- ustanovení čl. 2 odst. 3:
„Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“
- ustanovení čl. 4 odst. 1:
„Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.“
- ustanovení čl. 4 odst. 4:
„Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.“

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

- ustanovení § 8:
„Pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost.“

- ustanovení § 10:
„Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou
 - a) *k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,*
 - b) *pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,*
 - c) *k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti,*
 - d) *stanoví-li tak zvláštní zákon.“*
- ustanovení § 34:
„Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“
- ustanovení § 35 odst. 1:
„Do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.“
- ustanovení § 35 odst. 2:
„Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102, s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.“
- ustanovení § 35 odst. 3 písm. a):
„Při výkonu samostatné působnosti se obec řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem.“
- ustanovení § 84 odst. 2 písm. h):
„Zastupitelstvu obce je vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky obce.“

9. ZNĚNÍ ZÁKONNÉHO ZMOCNĚNÍ K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU DLE § 10 PÍSM. A) A B) ZÁKONA Č. 128/2000 SB., O OBCÍCH (OBECNÍ ZŘÍZENÍ), VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

Znění zákonného zmocnění dle 10 písm. a) a b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zní:

„Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou

- a) k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze v místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,***
- b) pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,“***

Akce typu technoparty splňuje svou povahou podmínky pro využití obou zákonných zmocnění, neboť se jedná jak o specifický případ „kulturního podniku – taneční zábavy“ ve smyslu ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích, tak o činnost, jež může narušit veřejný pořádek v obci či být v rozporu se dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví či majetku ve smyslu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích.

10. PŘEHLED PRÁVNÍ ÚPRAVY VZTAHUJÍCÍ SE K POŘÁDÁNÍ AKCÍ TYPU TECHNOPARTY

10.1. Obecně k akcím typu technoparty a k úpravě podmínek pro jejich pořádání v právním řádu České republiky

10.1.1. Akce typu technoparty a právo shromažďovací

V ústavním pořádku je právo shromažďovací zakotveno v **čl. 19 Listiny základních práv a svobod**, který zaručuje právo pokojně se shromažďovat a dále stanoví, že toto právo lze omezit zákonem v případech shromáždění na veřejných místech, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu. Shromáždění však nesmí být podmíněno povolením orgánu veřejné správy. Na úseku práva shromažďovacího je Česká republika vázána též mezinárodními smlouvami, a to Mezinárodním paktem o občanských a politických právech⁸ (dále jen „Pakt“) a Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod⁹ (dále jen „Úmluva“). Z čl. 21 Paktu, jakož i z čl. 11 Úmluvy, vyplývá právo na pokojné shromažďování, které může být omezeno jen z důvodů v demokratické společnosti nezbytných, především v zájmu bezpečnosti, veřejného pořádku, ochrany zdraví, majetku nebo práv a svobod jiných. Zákonem upravujícím některé podmínky výkonu práva shromažďovacího je **zákon o právu shromažďovacím**. **Tato právní úprava však nepokrývá veškerá shromáždění ve smyslu citovaného ustanovení Listiny základních práv a svobod a uvedených mezinárodních dokumentů** (viz dále).

Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona o právu shromažďovacím slouží výkon práva shromažďovacího podle tohoto zákona k využívání svobody projevu a dalších ústavních práv a svobod, k výměně informací a názorů a k účasti na řešení veřejných a jiných společných záležitostí vyjádřením postojů a stanovisek. Podle ustanovení § 2 zákona o právu shromažďovacím se za shromáždění ve smyslu tohoto zákona nepovažují mj. shromáždění, která neslouží účelu uvedenému v ustanovení § 1 odst. 2 zákona.

Z uvedeného proto vyplývá, že **zákon o právu shromažďovacím se na pořádání akcí typu technoparty s ohledem na jejich charakter zpravidla nebude vztahovat**.

V případě pochybností, zda konkrétní akce má či nemá povahu shromáždění ve smyslu zákona o právu shromažďovacím, je možné tuto otázku konzultovat

⁸ Vyhlášeným ve Sbírce zákonů pod č. 120/1976 Sb.

⁹ Vyhlášenou ve Sbírce zákonů pod č. 209/1992 Sb.

10.1.2. Charakteristika právní úpravy pro pořádání akcí typu technoparty v českém právním řádu

Skutečnost, že zákon o právu shromažďovacím na pořádání akcí typu technoparty nelze aplikovat, však neznamená, že by český právní řád pro pořádání těchto akcí nestanovil žádné podmínky či omezení. I přes tuto „nekomplexnost“ právní úpravy se domníváme, že **současná právní úprava** poskytuje relativní dostatek mechanismů i oprávnění příslušných orgánů, aby bylo možno většine negativních dopadů těchto akcí zamezit, resp. tyto negativní dopady omezit. Ve vztahu k pořádání akcí typu technoparty lze právní úpravu platnou v České republice charakterizovat následovně:

- 1) **Český právní řád neobsahuje komplexní právní úpravu pro pořádání akcí typu „technoparty“.**
- 2) **Dílčí podmínky (povinnosti) pro pořádání těchto akcí však vyplývají z jednotlivých právních předpisů jak práva soukromého, tak práva veřejného.** V oblasti práva soukromého se jedná zejména o otázku právního titulu pro užívání nemovitostí, na nichž se tyto akce konají. V oblasti práva veřejného se jedná zejména o předpisy v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti, předpisy upravující ochranu veřejného zdraví, případně předpisy v oblasti zemědělství a ochrany životního prostředí.
- 3) K určité **právní úpravě jsou oprávněny rovněž samy obce formou obecně závazných vyhlášek podle ustanovení § 10 zákona o obcích** (ochrana veřejného pořádku).

V této souvislosti je však třeba upozornit, že ani vydáním obecně závazné vyhlášky podle ustanovení § 10 zákona o obcích nelze docílit toho, aby akce typu technoparty nebyly na území obce konány vůbec. Taková obecně závazná vyhláška nemůže zabránit konání spontánně uskutečněných akcí typu technoparty, ale posiluje ochranu veřejného pořádku tím, že rozšiřuje legální důvody pro možnost zásahu ze strany orgánů veřejné správy v případě porušení povinností stanovených touto vyhláškou. Jinými slovy, pokud organizátoři splní podmínky stanovené obecně závaznou vyhláškou, napomůže tento předpis ke zmírnění negativních vlivů, které tyto akce provázejí. Pokud však tyto podmínky nesplní, má veřejná správa možnost zasáhnout a realizovat zákonná opatření.

10.2. Akce typu technoparty a veřejná správa

10.2.1. Pořádání akcí typu technoparty a územní samospráva

10.2.1.1. Postavení obce v případě konání akce typu technoparty na jejím území

Podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona o obcích, **obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.** Podle ustanovení § 35 odst. 2 je obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu povinna pečovat v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a **ochrany veřejného pořádku.** Při zajišťování veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku, mezi které konání akcí typu technoparty nepochybně náleží, jsou orgány obce vybaveny některými **oprávněními**, ze kterých lze uvést zejména:

- 1) **Možnost regulovat místní záležitosti veřejného pořádku, včetně pořádání veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, svým právním předpisem – obecně závaznou vyhláškou,** tj. předpisem vydaným zastupitelstvem obce v samostatné působnosti. Toto oprávnění je blíže vymezeno v ustanovení § 10 písm. a) a b) zákona o obcích (viz dále v kapitole 10.2.1.3).
- 2) **Oprávnění požadovat po Policii České republiky spolupráci při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku** podle ustanovení § 103 odst. 4 písm. d) zákona o obcích. Podle tohoto ustanovení může uvedenou součinnost požadovat starosta obce. Tohoto oprávnění lze ze strany zmíněného orgánu samosprávy nepochybně využít při předcházení vzniku negativních jevů souvisejících s konáním akcí typu technoparty, a to jak před zahájením, tak i v jejich průběhu. Podrobnosti spolupráce mezi obcí a Policií České republiky jsou upraveny v zákoně o Policii České republiky.
- 3) **Možnost zajistit zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku prostřednictvím své obecní policie** podle ustanovení § 35a odst. 2 zákona o obcích a podle zákona o obecní policii (viz kapitola 10.2.3). Vedle těchto „přímých“ možností obce ovlivňovat zabezpečování místního pořádku v obci, lze z českého právního řádu dovodit i další oprávnění obce (jejích orgánů), jimiž v souvislosti s místními záležitostmi veřejného pořádku obec disponuje. Jedná se o následující **oprávnění**:
 - 1) **Oprávnění projednávat přestupky, k jejichž projednání jsou příslušné orgány obce** (viz dále v kapitole 10.2.1.2).

2) **Oprávnění podat podnět příslušnému orgánu k prověření, zda není páchán přestupek nebo trestný čin.**

Podle ustanovení **§ 73 zákona o odpovědnosti za přestupky**, má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie nebo jiný správní orgán důvodné podezření, že byl spáchán přestupek a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. Podle ustanovení **§ 158 odst. 1** zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), je policejní orgán **povinen** na základě vlastních poznatků, **trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů**, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele; je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti. Podle ustanovení **§ 158 odst. 2** trestního řádu je oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin **povinen přijímat státní zástupce a policejní orgán**. Pokud o to oznamovatel požádá, do jednoho měsíce od oznámení jej musí vyrozumět o učiněných opatřeních.

3) **Oprávnění ukládat a činit opatření k nápravě, jestliže jsou k tomu orgány obce na základě příslušných právních předpisů příslušné, případně podávat podněty k jejich uložení.**

V obecné rovině lze odkázat na ustanovení **§ 13 zákona o obcích**: Státní orgány a orgány kraje jsou povinny, pokud je to možné, předem projednat s obcí návrhy na opatření dotýkající se působnosti obce. Státní orgány a orgány kraje poskytují obci na požádání bezplatně údaje a informace pro výkon její působnosti. Tuto povinnost mají i obce vůči státním orgánům a orgánům kraje. Ochrana údajů a utajovaných informací podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčena.

4) **Oprávnění vyžadovat součinnost a informace od ostatních orgánů veřejné správy a povinnost těmto orgánům součinnost či informace poskytnout, stanoví-li tak zvláštní právní předpisy.**

V této souvislosti považujeme za nutné zmínit ustanovení **§ 13 odst. 3 zákona o obcích**, podle kterého jsou obce při výkonu své působnosti oprávněny využívat bezplatně údajů katastru nemovitostí. Zvláštní ustanovení o součinnosti obsahuje rovněž zákon o odpovědnosti za přestupky ve svém ustanovení **§ 75**: Orgán policie nebo jiný správní orgán provede bez zbytečného odkladu na žádost správního orgánu úkony potřebné k prověřování oznámení o přestupku, k projednání přestupku a k výkonu rozhodnutí. Pokud orgán policie nebo jiný správní orgán není k provedení požadovaných úkonů příslušný, neprovede je a vyrozumí o tom příslušný správní orgán.

Zde považujeme za vhodné upozornit též na obecné oprávnění správních orgánů nařídit ve správním řízení **předběžné opatření podle ustanovení § 61 správního řádu**. Podle ustanovení § 61 odst. 1 správního řádu může správní orgán z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení, rozhodnutím **nařídit předběžné opatření**, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce. Současně platí, že podle ustanovení § 143 správního řádu mohou oprávněné úřední osoby o předběžném opatření **rozhodnout na místě** [srov. ustanovení § 143 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Je však třeba upozornit, že **předběžné opatření je možné nařídit pouze v rámci konkrétního probíhajícího správního řízení**.

10.2.1.2. Přehled přestupků, k jejichž projednání jsou obce příslušné

Na tomto místě není možné poskytnout ucelený přehled všech přestupků, k jejichž projednávání je oprávněna obec, resp. obecní úřad. Z tohoto důvodu jsou v dalším textu vždy na konkrétním místě uvedeny přestupky, které mohou být nezákonným jednáním organizátorů či účastníků akce typu technoparty spáchány, spolu s uvedením konkrétního správního orgánu, který je příslušný k jejich projednání. Na tomto místě proto uvádíme pouze **orientační přehled ze zákona o odpovědnosti za přestupky a ze zákona o obcích**. Přestupek může spáchat fyzická osoba, fyzická podnikající osoba nebo právnická osoba. Podle ustanovení **§ 60 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky** projednávají **obecní úřady** přestupky proti pořádku v územní samosprávě, přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky proti majetku, jakož i přestupky proti občanskému soužití. Podle ustanovení **§ 60 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky** projednávají **obecní úřady obcí s rozšířenou působností** přestupky, nestanoví-li zákon jinak. Podle ustanovení **§ 91 a 92 zákona o odpovědnosti za přestupky** lze přestupek projednat na místě **uložením napomenutí nebo pokutou příkazem na místě**, jestliže obviněný souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a s její výší a s vydáním příkazového bloku. Pokuty příkazem na místě jsou oprávněny ukládat a vybírat správní orgány, v jejichž působnosti je projednávání přestupků a dále orgány určené tímto nebo jiným zákonem (k tomu srov. ustanovení § 91 odst. 2 zákon o odpovědnosti za přestupky). Z hlediska pořádkání akcí typu technoparty považujeme za nutné zvláště upozornit na skutkové podstaty některých přestupků dle **zákona o některých přestupcích**:

- a) **proti pořádku v územní samosprávě (§ 4 odst. 2)** - *Přestupkem je porušení povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje.*
- b) **proti veřejnému pořádku (§ 5)** - *Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že*
 - 1) *neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci,*

- 2) zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci,
- 3) **poruší noční klid**,
- 4) vzbudí veřejné pohoršení,
- 5) **znečistí veřejné prostranství**, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,
- 6) **poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt** nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů,
- 7) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání.

Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- 1) **poruší noční klid**
 - 2) **znečistí veřejné prostranství**, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství
 - 3) **poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt** nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů,
 - 4) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání.
- c) **proti majetku (§ 8)** – Fyzická osoba, fyzická podnikající nebo právnícká osoba se dopustí přestupku tím, že
- 1) způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením nebo poškozením věci z takového majetku,
 - 2) **neoprávněně užívá cizí majetek**,
 - 3) *přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby, nebo*
 - 4) *ukryje, užívá nebo na sebe anebo na jiného převede věc, které byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.*

Fyzická osoba musí tyto skutky spáchat úmyslně.

Z hlediska akcí typu technoparty se může jednat o přestupky podle ustanovení § 66d odst. 1 a odst. 2 zákona o obcích.

Dle ustanovení § 66d odst. 1 písm. b) se dopustí **fyzická osoba** přestupku tím, že **neudrzuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce.**

Dle ustanovení § 66d odst. 1 písm. c) se dopustí **fyzická osoba** přestupku tím, že **naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo**.

Dle ustanovení § 66d odst. 2 písm. b) se dopustí **právnícká nebo podnikající fyzická osoba** přestupku tím, že **neudrží čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce**.

Dle ustanovení § 66d odst. 2 písm. c) se dopustí **právnícká nebo podnikající fyzická osoba** přestupku tím, že **naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo**.

Za výše uvedené přestupky lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

10.2.1.3. Regulace pořádání akcí typu technoparty v právních předpisech obcí

Český právní řád umožňuje obcím, aby některé záležitosti náležející do jejich samostatné či přenesené působnosti upravily svými vlastními právními předpisy. Z hlediska pořádání akcí typu technoparty je třeba na prvním místě upozornit na možnost **obce regulovat místní záležitosti veřejného pořádku a pořádání sportovních a kulturních akcí**, kterou jí dává ustanovení § 10 zákona o obcích. Kromě toho mohou být některé dílčí otázky, které se dotýkají práv a povinností v souvislosti s akcemi typu technoparty upraveny i v dalších právních předpisech místní, případně krajské samosprávy. Jedná se o právní předpisy na úseku **ochrany životního prostředí, na úseku požární ochrany, na úseku ochrany před světelným znečištěním ovzduší** a na **úseku živnostenského podnikání**. V této souvislosti je však třeba zdůraznit tři zásadní **omezení**, která vyplývají z povahy obecní normotvorby jako souboru podzákonných právních předpisů. Tyto normy předně **nemohou ukládat povinnosti bez zákonného zmocnění**, resp. obecní právní předpis může ukládat povinnosti jen tehdy, jestliže je k tomu výslovným zákonným ustanovením povolán. Další omezení se týká věcného obsahu konkrétního právního předpisu, přičemž platí, že **obec nemůže obecně závaznou vyhláškou** (tj. předpisem upravujícím otázky náležející do samostatné působnosti obce) **regulovat záležitosti, které jsou již upraveny normami regulujícími výkon státní správy, případně předpisy práva soukromého**. Naopak rovněž platí, že **obec nemůže svým nařízením** (tj. předpisem upravujícím otázky náležející do přenesené působnosti obce) **regulovat záležitosti, které spadají do působnosti samostatné**. Jinými slovy **v obecně závazné vyhlášce obce lze regulovat jen záležitosti náležející do samostatné působnosti obce a ukládat v tomto předpisu povinnosti lze jen tehdy, existuje-li pro jejich stanovení výslovné zákonné zmocnění**.

Samostatná působnost je vymezena v ustanovení § 35 odst. 1 a 2 zákona o obcích, ve spojení s ustanovením § 8 tohoto zákona.

- Do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.
- Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v ustanovení § 84, 85 a 102 (vymezené pravomoci zastupitelstva a rady obce), s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.
- Pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost.

1) Obecně závazná vyhláška podle ustanovení § 10 zákona o obcích

Podle ustanovení § 10 zákona o obcích **může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti**

- a) k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku;** zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,
- b) pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku.**

Akce typu technoparty, dle našeho názoru, splňuje svou povahou podmínky pro využití obou zákonných zmocnění, neboť se jedná jak o specifický případ „kulturního podniku – taneční zábavy“ ve smyslu ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích, tak o činnost, jež může narušit veřejný pořádek v obci či být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví či majetku ve smyslu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. V tomto právním předpise může obec ve vztahu k regulaci akcí typu technoparty stanovit organizátorům i účastníkům následující **povinnosti:**

- 1. oznamovací povinnost organizátorům akcí typu technoparty;**
- 2. omezení doby konání těchto akcí;**
- 3. určení míst, na kterých je možno tyto akce pořádat, případně zákaz jejich konání na některých veřejných prostranstvích;**

4. povinnosti pořadatelské služby;

5. povinnosti účastníkům akce typu technoparty v podobě:

- **uposlechnout pokyny organizátora, případně zástupce obce, směřující k zajištění veřejného pořádku;**
- **vyvarovat se ve stanovených případech aktivní účasti na akci typu technoparty;**
- **ukončit aktivní účast na akci neprodleně poté, co byl účastník od stanovených osob prokazatelně informován o tom, že není dán právní důvod užívání místa, kde se akce typu technoparty koná;**
- **ukončit aktivní účast na akci, jestliže v důsledku konání akce typu technoparty dochází k nadměrnému obtěžování osob žijících v zastavěné části obce nadměrným hlukem, prachem, vibracemi apod.**

Podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona o obcích, pokud není stanovena účinnost pozdější, nabývají právní předpisy obce účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení. Vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem, lze výjimečně stanovit dřívější počátek účinnosti, nejdříve však dnem vyhlášení. Porušení této obecně závazné vyhlášky obce je **přestupkem podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích**, za který lze uložit omezující opatření, **dopustí-li se přestupku fyzická osoba**, a pokutu do 100 000 Kč. V případě porušování povinností stanovených v obecně závazné vyhlášce upravující místní záležitosti veřejného pořádku může starosta obce podle zákona o obcích [ustanovení § 103 odst. 4 písm. d)] požadovat po Policii České republiky spolupráci při zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. V obecné rovině je však třeba upozornit na to, že nesplnění jakékoliv povinnosti uložené předmětnou obecně závaznou vyhláškou (např. i nesplnění oznamovací povinnosti) znamená „pouze“ naplnění skutkové podstaty přestupku, za který je možné uložit pokutu (pokud se tedy v praxi vůbec zjistí, kdo je pachatelem přestupku). Nelze však např. neoznámenou akci zakázat, popř. zakázat akci, která oznámena byla, ale oznámení nesplňuje všechny náležitosti.

2) Ostatní právní předpisy obce, které se mohou týkat pořádání akcí typu technoparty

Z obsahu některých zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů obcí vyplývá, že povinnosti v těchto předpisech uložené se mohou různým způsobem dotýkat též pořádání a průběhu akcí typu technoparty. Z tohoto důvodu zde podáváme jejich orientační přehled (v podrobnostech odkazujeme na další text):

1. **Obecně závazná vyhláška podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“).**

Podle ustanovení § 16 odst. 5 tohoto zákona může **obec obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného**

materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu

2. **Obecně závazná vyhláška podle zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“).

Podle ustanovení § 24 odst. 2 tohoto zákona může **obec obecně závaznou vyhláškou upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymežit prostory pro volné pobíhání psů.**

3. **Obecně závazná vyhláška obce (a nařízení kraje) podle zákona o požární ochraně**

Podle ustanovení § 27 odst. 2 písm. b) bodu 5. zákona o požární ochraně stanoví **rada kraje svým nařízením podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.** Podobně podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. o) bodu 2. může **obec ve své samostatné působnosti na úseku požární ochrany stanovit obecně závaznou vyhláškou podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastní větší počet osob.**

4. **Obecně závazná vyhláška obce podle zákona o některých přestupcích**

Podle ustanovení § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích může obec stanovit obecně závaznou vyhláškou **výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.**

5. **Opatření obecné povahy obce s rozšířenou působností podle zákona o ochraně přírody a krajiny**

Obce s rozšířenou působností jsou oprávněny podle ustanovení § 77 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny vydat pro svůj správní obvod opatření obecné povahy nejde-li o zvláště chráněná území nebo jejich ochranná pásma pokud jde o bližší neurčený okruh osob, nebo rozhodují o **omezení nebo zákazu rušivé činnosti** podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny (*Všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchytem, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek je orgán ochrany přírody oprávněn rušivou činností omezit stanovením závazných podmínek.*)

6. **Nařízení obce s rozšířenou působností podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o lesích“)**

Na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu může orgán státní správy lesů z důvodu ochrany lesa nebo v zájmu zdraví a bezpečnosti občanů rozhodnout o dočasném omezení nebo vyloučení vstupu do lesa, nejvýše však na dobu tří měsíců. **Totéž lze stanovit nařízením obce s rozšířenou působností.**

7. Nařízení obce podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“)

Podle ustanovení § 18 odst. 1 živnostenského zákona může obec v přenesené působnosti vydat tzv. **tržní řád formou** nařízení obce, ve kterém vymezí místa pro prodej a poskytování služeb (např. tržišťe); stanovit kapacitu a přiměřenou vybavenost tržišťe; dobu prodeje zboží a poskytování služeb na tržišti; pravidla pro udržování čistoty a bezpečnosti na tržišti a pravidla, která musí dodržet provozovatel tržišťe k zajištění jeho řádného provozu. Podle ustanovení § 18 odst. 3 živnostenského zákona může **obec nařízením obce - tržním řádem - stanovit**, že se toto nařízení obce nevztahuje na některé druhy prodeje zboží a poskytování služeb prováděné mimo provozovnu, a **stanovit, že některé druhy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu v obci nebo její části jsou zakázány.**

10.2.2. Pořádání akcí typu technoparty a působnost Policie České republiky

Kontaktní subjekty:

- obvodní (místní) oddělení Policie České republiky
- územní odbory (okresní, městská) krajských ředitelství Policie České republiky
- krajská ředitelství Policie České republiky
- Policejní prezidium České republiky

10.2.2.1. Přehled právní úpravy

Základním právním předpisem upravujícím činnost Policie České republiky je **zákon o Policii České republiky.**

Úvodem je třeba předeslat, že zákon o Policii České republiky, ani jiný právní předpis, nestanoví organizátorům ani účastníkům akcí typu technoparty ve vztahu k Policii České republiky žádné specifické povinnosti či specifická oprávnění a ani policie nemá vůči těmto subjektům žádná zvláštní práva či povinnosti.

V souvislosti s pořádáním akcí typu technoparty plní policie povinnosti a využívá oprávnění, která jí obecně stanoví zákon o Policii České republiky (případně jiný právní předpis). Postavení a činnost Policie České republiky je stanovena

v hlavě I., jejím základním úkolem je především chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.

Ochrana je Policií České republiky poskytována všem osobám (fyzickým i právnickým), které se nacházejí na území České republiky. K ochraně bezpečnosti osob a majetku může Policie České republiky použít jen takové prostředky, které jsou uvedeny v zákoně o Policii České republiky, příp. v jiném zákoně. Její případné zákroky musí vycházet ze zásady přiměřenosti, a to jak z hlediska volby prostředků, časového uplatnění, tak i z hlediska intenzity použití prostředků.

Při **zajišťování veřejného pořádku** má Policie České republiky výsadní postavení spočívající v tom, že musí fyzicky zajišťovat veřejný pořádek zejm. v těch případech, kdy selže komunikace obce s organizátorem akce typu technoparty a hrozí nebezpečí z prodlení.

Podle ustanovení § 10 je policista ve službě nebo zaměstnanec Policie České republiky v pracovní době povinen provést úkon v rámci své pravomoci nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil. V případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, k jehož odstranění je příslušný jiný orgán veřejné správy a hrozí-li nebezpečí z prodlení, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen přijmout vhodné opatření k odstranění bezprostředně hrozícího nebezpečí a v případě potřeby vyrozumět příslušný orgán veřejné správy.

Z hlediska pořádání akcí typu technoparty lze uvést následující **oprávnění policisty**:

Oprávnění požadovat vysvětlení (§ 61). Policie může požadovat potřebné vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele, vypátrání hledané nebo pohřešované osoby anebo věci, nebo přípravu a výkon opatření k zajištění bezpečnosti osoby chráněné podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu, popřípadě bez zbytečného odkladu, je-li to nezbytné, dostavila na určené místo k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení.

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti (§ 63). Policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku, zdržující se v prostoru, o kterém lze důvodně předpokládat, že se v něm zdržují cizinci bez povolení opravňujícího k pobytu na území České republiky, bezdůvodně se zdržující v bezprostřední blízkosti policií chráněného prostoru nebo v místě, z něhož lze tento prostor účinně ohrozit, od níž je požadováno vysvětlení, odpovídající popisu hledané nebo pohřešované osoby, vstupující

do policií chráněného objektu nebo prostoru anebo do místa, kam je policistou zakázán vstup, nebo z tohoto objektu, prostoru anebo místa vycházející, která má na místě veřejně přístupném zbraň a je důvodné podezření, že zbraně může být užito k násilí nebo pohrůzce násilím, zdržující se v blízkosti místa, kde došlo ke spáchání trestného činu nebo přestupku, k požáru anebo jiné mimořádné události, která má být předvedena na žádost příslušného orgánu podle jiného právního předpisu, která je oznamovatelem podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku, na žádost jiné osoby, která má na zjištění totožnosti právní zájem, jakož i osobu, která o prokázání totožnosti policistovi žádá, a zjištěné osobní údaje předat osobě, která o prokázání totožnosti požádala, nebo při plnění jiného úkolu, je-li to nezbytné k ochraně bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku nebo pro předcházení trestné činnosti.

Oprávnění zajistit osobu (§ 26). Policista je oprávněn zajistit osobu, která svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život, život nebo zdraví jiných osob anebo majetek, v budově útvaru policie úmyslně znečišťuje nebo poškozuje majetek anebo slovně uráží policistu nebo jinou osobu, má být předvedena podle jiného právního předpisu, utekla z výkonu trestu odnětí svobody, z výkonu ochranného léčení, ústavní výchovy, předběžného opatření nebo ochranné výchovy anebo ze zabezpečovací detence, při předvedení kladla odpor nebo se pokusila o útěk, byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci, není trestně odpovědná a byla přistižena při jednání, které má znaky trestného činu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci, je nezletilá, je-li to nezbytné pro její navrácení do rodičovské nebo jiné obdobné péče jejímu zákonnému zástupci nebo byla dopadena na základě pronásledování podle § 92 prováděném příslušníkem zahraničního bezpečnostního sboru.

Oprávnění odebrat zbraň (§ 35). Po předchozí marné výzvě k vydání zbraně může odebrat zbraň osobě na místě veřejnosti přístupném, je-li to nezbytné v zájmu ochrany veřejného pořádku, života nebo zdraví osob nebo bezpečnosti majetku a hrozí-li, že zbraně může být užito k násilí nebo pohrůzce násilím. Zbraní se rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.

Oprávnění k prohlídce dopravních prostředků (§ 42). Při pronásledování pachatelů některého ze zvláště závažných úmyslných trestných činů anebo jiných úmyslných trestných činů, k jejichž stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, a při pátrání po těchto pachatelích a věcech pocházejících anebo souvisejících s uvedenými trestnými činy, je policista oprávněn prohlížet dopravní prostředky, zda se v nich tito pachatelé anebo věci nenacházejí. Při pátrání po hledaných osobách, zbraních, střelivu, výbušninách, omamných prostředcích nebo odcizených věcech, jsou policisté oprávněni přesvědčit se, zda se hledaná osoba nebo věc nenachází v dopravních prostředcích, je-li důvodné podezření, že tomu tak je.

Oprávnění k úkonům v souvislosti s řízením o přestupcích (§ 34). Policista je oprávněn po předchozí marné výzvě k vydání věci **věc odejmout**, jestliže lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná. Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku.

Oprávnění k omezení pohybu osob (§ 43). Podstatou ustanovení § 43 zákona o policii České republiky je oprávnění k omezení pohybu osob, a to zejména znepřístupněním určitého místa, ať už pouhým zákazem, nebo i fyzicky zabráněním vstupu osobám na určité místo v případě, že to vyžaduje splnění konkrétního úkolu policie. V rámci tohoto je policista oprávněn každému nařídít, aby po nezbytnou dobu nevstupoval na dané místo, aby se po určenou dobu na daném místě nezdržoval, anebo také, aby po nezbytnou dobu setrval na určeném místě. Oprávnění přikázat osobě, aby zůstala na určeném místě, je svou povahou spíše již omezením osobní svobody. Proto je omezeno pouze na případy, kdy hrozí závažné ohrožení života nebo zdraví.

Při plnění úkolů orgánu činného v trestním řízení **může policista v rámci prověřování a vyšetřování trestných činů uplatnit i další oprávnění** daná mu trestním řádem. Jde například o zadržení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu (§ 76), výzvu k vydání a o odejmutí věci důležité pro trestní řízení (§ 78, § 79), osobní prohlídku (§ 82), vstup na pozemek (§ 83c).

Policista je v souvislosti s plněním svých úkolů oprávněn použít tzv. **donucovacích prostředků**, které jsou vymezeny v ustanovení § 52 zákona o Policii České republiky. Donucovací prostředky je policista oprávněn použít v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku a ochrany veřejného pořádku, proti osobě, která je ohrožuje. Před použitím donucovacích prostředků je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví anebo život nebo zdraví jiné osoby a služební zákrok nesnese odkladu. O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje policista podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom použije takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání. Policista je povinen dbát, aby použitím donucovacího prostředku nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání.

Řidiče příjezdějících (či odjíždějících) vozidel může Policie České republiky vyzvat na základě § 5 odst. 1 písm. f) **zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), popř. § 67 odst. 1 písm. b) zákona o Policii České republiky **k podrobení se dechové zkoušce a k testu na přítomnost jiné návykové látky**, dle § 20 zákona

č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Policista může v případě podezření, příp. prokázání, užití návykové látky např. zabránit řidiči v jízdě (§ 118a zákona o silničním provozu).

Odepření vyšetření na návykové látky či prokázání jejich užití pak zakládá odpovědnost za přešůpek (přestupky). Pro úplnost lze dodat, že prokázání návykové látky může zakládat i odpovědnost za trestný čin (v případě naměření více než 1 promile alkoholu nebo u prokázání návykové látky, je-li řidič ve stavu vylučujícím způsobilost).

V každém případě mohou mít tyto kontroly odrazující účinek na další potenciální účastníky akce.

10.2.2.2. Součinnost Policie České republiky s obcemi a jinými subjekty

Zákon o Policii České republiky v hlavě IV. upravuje **vztah Policie České republiky ke státním orgánům, orgánům obcí a právníckým a fyzickým osobám**. Pro tuto součinnost stanoví zákon následující pravidla:

Spolupráce s obcemi (§ 16)

Útvar Policie České republiky určený policejním prezidentem může uzavřít písemnou koordinační dohodu s obcí nebo městskou částí hlavního města Prahy za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Místně příslušné krajské ředitelství může uzavřít písemnou koordinační dohodu s hlavním městem Prahou za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Koordinační dohoda obsahuje zejména:

- a) formy a nástroje nepřetržité koordinace obce a útvaru policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v obci,
- b) úkoly obce a útvaru policie v oblasti předcházení protiprávním jednáním porušujícím veřejný pořádek v obci,
- c) úkoly obce a útvaru policie při porušení veřejného pořádku v obci,
- d) podíl obce a útvaru policie na zajištění plnění úkolů podle písmen b) a c),
- e) formy a nástroje hodnocení plnění úkolů podle písmen b) a c) a odstraňování případných zjištěných nedostatků,
- f) dobu, na kterou je uzavírána,
- g) poskytování finančních prostředků.

Součinnost s obcemi a jejich orgány (§ 18)

Policista je v rozsahu potřebném pro splnění konkrétního úkolu Policie České republiky oprávněn požadovat od orgánů a osob věcnou a osobní pomoc, zejména potřebné podklady a informace včetně osobních údajů. Tyto orgány a osoby jsou povinny požadovanou pomoc poskytnout; nemusí tak učinit, brání-li jim v tom zákonná nebo státem uznaná povinnost mlčenlivosti anebo plnění jiné zákonné povinnosti. Fyzická osoba tak nemusí dále učinit, pokud by poskytnutím pomoci vystavila vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou.

Zmínit je třeba rovněž ustanovení **§ 73 až 75 zákona o odpovědnosti za přestupky**, která zakotvují **součinnost orgánů Policie České republiky v přestupkovém řízení**. Podle těchto ustanovení:

- 1) Má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie nebo jiný správní orgán důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. V oznámení uvede zejména, kdo je podezřelým z přestupku, pokud je mu znám, popis skutku, ve kterém je přestupek spatřován, místo a čas, kdy měl být přestupek spáchán, zákonné ustanovení obsahující skutkovou podstatu předmětného přestupku a důkazní prostředky, které jsou mu známy.
- 2) Orgán policie nebo jiný správní orgán provede bez zbytečného odkladu na žádost příslušného správního orgánu úkony potřebné k prověřování oznámení o přestupku, k projednání přestupku a k výkonu rozhodnutí. Pokud orgán policie nebo jiný správní orgán není k provedení požadovaných úkonů příslušný, neprovede je a vyrozumí o tom příslušný správní orgán.
- 3) Orgán Policie České republiky učiní nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem, nasvědčují-li okolnosti tomu, že byl spáchán přestupek uvedený v § 74 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.

10.2.2.3. Přestupky, k jejichž projednávání jsou příslušné orgány Policie České republiky

Příkazem na místě je Policie České republiky oprávněna projednávat též přestupky uvedené v ustanovení **§ 125c odst. 7 zákona o silničním provozu**, tj. **přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu** podle zákona o silničním provozu.

Napomenutí nebo pokutu příkazem na místě podle **zákona o odpovědnosti za přestupky** může kromě příslušného správního orgánu uložit orgán Policie České republiky za přestupek proti pořádku ve státní správě v působnosti Policie České republiky, za přestupek proti pořádku v územní samosprávě, za přestupek

proti veřejnému pořádku, přestupek proti občanskému soužití a přestupek proti majetku. Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10 000 Kč, mladistvému obviněnému nejvýše 2 500 Kč.

Na tomto místě je třeba připomenout, že dle zákona o Policii České republiky, patří mezi úkoly policie také **odhalování přestupků**, a dále výše citované ustanovení § 73 až 75 zákona o odpovědnosti za přestupky o součinnosti orgánů Policie České republiky při odhalování přestupků. S tím souvisí celá řada oprávnění policie stanovená zákonem o Policii České republiky (viz výše).

10.2.3. Pořádání akcí typu technoparty a působnost obecní policie

10.2.3.1. Přehled právní úpravy

Podle ustanovení § 35a odst. 2 zákona o obcích mohou obce zřizovat obecní policii. Její zřizování a činnost upravuje zvláštní zákon, kterým je **zákon o obecní policii**. O zřízení či zrušení obecní policie rozhoduje zastupitelstvo obce [§ 84 odst. 2 písm. q) zákona o obcích].

Obecní policie je podle ustanovení § 1 zákona o obecní policii orgánem obce, který **zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku** v rámci působnosti obce a **plní další úkoly**, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon.

V případě, že obec vlastní obecní policii zřízenou nemá, může využít zákonem stanovené možnosti a uzavřít **veřejnoprávní smlouvu o vykonávání úkolů obecní policie** s obcí, která obecní policii zřízenou má (Obecní policie může na základě veřejnoprávní smlouvy vykonávat úkoly podle tohoto nebo zvláštního zákona i na území jiné obce nebo obcí, které jsou smluvními stranami této smlouvy). Zákon v těchto případech **nevylučuje, aby taková veřejnoprávní smlouva byla omezena pouze na plnění úkolů v případech pořádání akcí typu technoparty** [srov. § 3c odst. 2 písm. f) zákona o obecní policii]. Součástí smlouvy, která ke své platnosti vyžaduje souhlas krajského úřadu, je i určení způsobu úhrady nákladů spojených s činností obecní policie na území jiné obce [srov. § 3c odst. 2 písm. e) zákona o obecní policii].

Základní úkoly obecní policie vymezuje ustanovení § 2 zákona o obecní policii. Obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle tohoto nebo jiného zákona zejména: a) **přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku**, b) dohlíží nad dodržováním pravidel občanského soužití, c) dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce, d) se podílí v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, e) se podílí na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a v rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených tímto nebo zvláštním zákonem činí

opatření k jeho obnovení, f) se podílí na prevenci kriminality v obci, g) provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci, h) odhaluje přestupky, jejichž projednávání je v působnosti obce, i) poskytuje za účelem zpracování statistických údajů Ministerstvu vnitra na požádání údaje o obecní policii.

Obecní policii **řídí starosta**, pokud zastupitelstvo obce nepověří jejím řízením jiného člena zastupitelstva obce. Rada obce může pověřit plněním některých úkolů při řízení obecní policie určeného **strážníka**.

Zákon o obecní policii dále stanoví **oprávnění a povinnosti strážníků obecní policie**. Lze uvést zejména:

- 1) **Povinnost vykonat zákrok nebo úkon** (§ 7/1): Strážník je v pracovní době povinen v mezích tohoto zákona provést zákrok nebo úkon, nebo učinit jiné opatření, je-li páchán trestný čin nebo přestupek anebo je-li důvodné podezření z jejich páchání. Každý má právo obracet se na strážníka obecní policie se žádostí o pomoc; strážníci jsou povinni v rozsahu svých úkolů požadovanou pomoc poskytnout.
- 2) **Oprávnění požadovat vysvětlení** (§ 11): Strážník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku nebo jeho pachatele, jakož i ke zjištění skutečného stavu věci, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo k sepsání zápisu o podání vysvětlení nebo předložila potřebné doklady.
- 3) **Oprávnění požadovat prokázání totožnosti** (§ 12): Strážník je oprávněn vyzvat osobu, aby prokázala svoji totožnost, a) jde-li o osobu, vůči které provádí úkon k plnění úkolů obecní policie, b) jde-li o osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku, c) jde-li o osobu, od níž bude třeba požadovat vysvětlení (§ 11), d) jde-li o osobu, která odpovídá popisu osoby hledané policií, e) na žádost jiné osoby, jestliže tato osoba má na zjištění totožnosti právní zájem, f) jde-li o osobu, která žádá o prokázání totožnosti podle písmena e), g) jde-li o osobu, která oznamuje podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku.
- 4) **Oprávnění předvést osobu** (§ 13): Strážník je oprávněn předvést na policii osobu, která odmítla vyhovět výzvě strážníka k prokázání totožnosti nebo nemůže ani po poskytnutí nezbytné součinnosti strážníka svou totožnost prokázat nebo jde-li o osobu hledanou policií nebo pohřešovanou.
- 5) **Oprávnění odebrat zbraň** (§ 14).
- 6) **Oprávnění zakázat vstup na určená místa** (§ 15): Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení plnění úkolů obecní policie, je strážník oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval. Každý je povinen příkazu strážníka uposlechnout. K vyznačení nebo ohrazení určeného místa může být použito technických pro-

středků. Tento úkon je strážník oprávněn provést též na žádost orgánu, který má obdobné oprávnění podle zvláštních předpisů.

- 7) **Oprávnění odejmout věc** (§ 17): Strážník je oprávněn po předchozí marné výzvě k vydání věci tuto věc odejmout, jestliže lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná. Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Při plnění svých úkolů je strážník oprávněn užít **donucovacích prostředků**, které jsou vymezeny v § 18 zákona o obecní policii. Donucovací prostředky je strážník oprávněn použít k ochraně bezpečnosti jiné osoby nebo své vlastní nebo majetku, k zabránění výtržnosti, rvačce nebo jinému jednání, jímž je vážně narušován veřejný pořádek; pouta smí však použít jen při předvedení osoby, která klade odpor, nebo při omezení osobní svobody.

10.2.3.2. Součinnost obecní policie s Policií České republiky a s jinými subjekty

Ze zákona o obecní policii je třeba z hlediska činnosti obecní policie v případě konání akcí typu technoparty uvést následující povinnosti:

- 1) **Spolupráce s Policií České republiky** (§ 1 odst. 3) - Při plnění svých úkolů spolupracuje obecní policie s Policií České republiky.
- 2) **Oznamovací povinnost** (§ 10)
 - a) Strážník je povinen bez zbytečného odkladu oznámit Policii České republiky důvodné podezření, že byl spáchán trestný čin a podle povahy věci též zajistit místo trestného činu proti vstupu nepovolaných osob.
 - b) Strážník je povinen oznámit příslušnému orgánu podezření, že byl spáchán přestupek, jehož projednání patří do působnosti tohoto orgánu.
 - c) Oznámení podle odstavců 1 až 2 musí být doloženo důvody nebo důkazy, o něž se podezření opírá.

10.2.3.3. Přestupky, k jejichž projednávání je obecní policie příslušná

Obecní policie není oprávněna projednávat přestupky v přestupkovém řízení (podle § 60 zákona o odpovědnosti za přestupky je u přestupků příslušný obecní úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností a dle § 61 zmíněného zákona komise pro projednávání přestupků).

Zákon o odpovědnosti za přestupky však ve svém **§ 91 odst. 2 písm. e)** opravňuje **strážníka obecní policie** k řešení **některých přestupků uložením napomenutí nebo pokuty příkazem na místě**. Podle tohoto ustanovení **strážník obecní policie** může uložit napomenutí nebo pokutu příkazem na místě za přestupek, jehož projednání je v působnosti obce, za přestupek proti občanskému soužití, pokud nebyl spáchán porušením zákona o silničním provozu a za přestupek proti pořádku ve státní správě spáchaný neoprávněným stáním vozidla na místní

komunikaci nebo jejím úseku, které lze podle nařízení obce použít ke stání jen za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy a při splnění podmínek stanovených tímto nařízením.

Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10 000 Kč, mladistvému obviněnému nejvýše 2 500 Kč.

10.3. Podmínky pro pořádání akcí typu technoparty v českém právním řádu

10.3.1. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska soukromého práva

V oblasti soukromého práva lze za hlavní předpis, ze kterého vyplývají povinnosti pro organizátory akcí typu technoparty, považovat **zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Dalším právním předpisem je **zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon)**, ve znění pozdějších předpisů. Z těchto právních předpisů lze dovodit tyto **základní povinnosti organizátorů** (a účastníků) akcí typu technoparty:

- 1) **Povinnost neužívat cizí majetek bez právního důvodu.** Organizátoři akce typu technoparty, resp. její účastníci, musí mít právní důvod k užívání pozemku, jiných nemovitostí a zařízení na těchto nemovitostech se nacházejících. Toto oprávnění může být založeno na základě věcného práva k pozemku (zpravidla vlastnického) nebo na základě práva obligačního (zpravidla na základě práva nájemního nebo na základě výpůjčky).
 - V případě porušení této povinnosti, tj. je-li nemovitost užívána bez právního důvodu, může být takovým jednáním naplněna skutková podstata **přestupku proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích** – *přestupku se dopustí ten, kdo neoprávněně užívá cizí majetek*. U fyzické osoby musí jít o úmyslné jednání. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 50 000 Kč. Za opakování přestupku lze uložit pokutu až do výše 70 000 Kč. K projednání tohoto přestupku je příslušný **obecní úřad** (případně komise k projednávání přestupků zřízená starostou podle ustanovení § 61 zákona o odpovědnosti za přestupky).
 - Uvedené jednání může být rovněž posouzeno jako **přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. g) a 2 písm. c) zákona o některých přestupcích** – *přestupku se dopustí ten, kdo poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle*

jiných zákonů. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 50 000 Kč. Za opakování přestupku lze uložit pokutu až do výše 75 000 Kč. Rovněž k projednání tohoto přestupku je příslušný obecní úřad (komise). K projednání přestupku uložením napomenutí nebo pokuty příkazem na místě je příslušný také orgán Policie České republiky a strážník obecní policie [§ 91 odst. 2 písm. a) a e) zákona o odpovědnosti za přestupky].

- Za podmínek stanovených **zákonem č. 40/2009, trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů** (dále jen „trestní zákoník“), by takové jednání mohlo být kvalifikováno jako **trestný čin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 trestního zákoníku.** (*Kdo protiprávně obsadí nebo užívá dům, byt nebo nebytový prostor jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem. Stejně bude potrestán, kdo oprávněně osobě v užívání domu, bytu nebo nebytového prostoru neoprávněně brání.*)

Pozn: Neoprávněné užívání cizího pozemku nenaplnňuje skutkovou podstatu **trestného činu neoprávněného užívání cizí věci podle ustanovení § 207 trestního zákoníku**, neboť tato skutková podstata se vztahuje pouze na užívání věcí movitých. V tomto případě může být neoprávněný uživatel postižen pouze za přestupek podle § 8 zákona o některých přestupcích.

2) **Povinnost zdržet se všeho, čím by nad míru přiměřenou poměrům došlo k obtěžování jiného nebo čím by došlo k vážnému ohrožení výkonu jeho práv (§ 1012 a § 1013 občanského zákoníku).**

- Tato povinnost v sobě zahrnuje zejména zdržení se všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Tato povinnost také zahrnuje zákaz přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod. Uvedená povinnost se vztahuje na vlastníky, nicméně na základě odvozeného práva od práva vlastnického se v plné míře vztahuje i na další subjekty vykonávající užívací právo k věci, např. na nájemce.
- **Samotné porušení této povinnosti nemá za následek odpovědnost za přestupek či trestný čin.** Podle okolností však takovým jednáním může být naplněna skutková podstata **přestupku proti veřejnému pořádku podle ustanovení § 5 zákona o některých přestupcích** – *přestupku se dopustí ten, kdo poruší noční klid, kdo vzbudí veřejné pohoršení nebo kdo znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství.* Za tento

přestupek může být uložena pokuta příkazem na místě. K jeho projednávání je příslušný obecní úřad (komise). Za určitých okolností může takové jednání vykazovat i znaky **trestného činu výtržnictví podle ustanovení § 358 trestního zákoníku** - *Kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí historickou nebo kulturní památku, hrob nebo jiné pietní místo anebo hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřad lidí.* K projednání přestupku uložením napomenutí nebo pokuty příkazem na místě je příslušný také orgán Policie České republiky a strážník obecní policie [§ 91 odst. 2 písm. a) a e) zákona o odpovědnosti za přestupky].

- Ochranu je v tomto případě možno požadovat na základě žaloby (ustanovení § 1040 až § 1042 občanského zákoníku) v rámci **občanského soudního řízení**. Podle § 74 občanského soudního řádu může předseda senátu i před zahájením řízení **nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.** K zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, je navrhovatel povinen složit nejpozději ve stejný den, kdy podal u soudu návrh na nařízení předběžného opatření, jistotu ve výši 10 000 Kč a ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti ve výši 50 000 Kč (§ 75b odst. 1 občanského soudního řádu). V předběžném opatření může být mj. nařízeno, aby účastník řízení něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel. Využití této možnosti však v praxi bude přicházet do úvahy pouze tehdy, bude-li možné přesně individualizovat organizátory celé akce.
- Ochrana soukromých práv je zakotvena v ustanovení **§ 12 až 14 občanského zákoníku**, podle kterého každý, kdo se cítí ve svém právu zkrácen, může se domáhat ochrany u orgánu vykonávajícího veřejnou moc. Není-li v zákoně stanoveno něco jiného, je tímto orgánem veřejné moci soud. Dále si každý může přiměřeným způsobem pomoci k svému právu sám, je-li jeho právo ohroženo a je-li zřejmé, že by zásah veřejné moci přišel pozdě a v neposlední řadě hrozí-li neoprávněný zásah do práva bezprostředně, může jej každý, kdo je takto ohrožen, odvrátit úsilím a prostředky, které se osobě v jeho postavení musí jevit vzhledem k okolnostem jako přiměřené. Směřuje-li však svépomoc jen k zajištění práva, které by bylo jinak zmařeno, musí se ten, kdo k ní přikročil, obrátit bez zbytečného odkladu na příslušný orgán veřejné moci.

Na akcích typu technoparty dochází k **užití předmětů chráněných autorským zákonem** (autorská díla, zaznamenané výkony výkonných umělců, zvukové a zvukově obrazové záznamy), **ke kterým musí mít uživatel (organizátor**

akce) svolení nositelů práv udělené licenční smlouvou, a to v rozsahu, co do množství, času, území a způsobu užití, ve kterém předměty chráněné autorským zákonem hodlá užívat. V případě, že jsou užívány předměty ochrany bez takového svolení, jde o užití bez právního důvodu a o zásah do práv chráněných autorským zákonem.

- Nositel práva chráněného autorským zákonem, do jehož práva bylo neoprávněně zasaženo nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, se může domáhat mj. **zákazu neoprávněného sdělování díla veřejnosti a poskytnutí přiměřeného zadostiučnění za způsobenou nemajetkovou újmu**, zejména formou omluvy nebo zadostiučnění v penězích, pokud by se přiznání jiného zadostiučnění nejevilo postačujícím. Výši peněžitého zadostiučnění určí soud, který přihledne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k zásahu do práva došlo; tím není vyloučena dohoda o narovnání. Právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno (ustanovení § 40 autorského zákona).
- Uvedené jednání může rovněž naplňovat znaky **restriktivního činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle ustanovení § 270 trestního zákoníku.** (*Kdo neoprávněně zasáhne nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, uměleckému výkonu, zvukovému či zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.*)

Kromě toho stanoví autorský zákon v ustanovení § 98c odst. 4 informační povinnost provozovatele provozovny či jiného prostoru a dodavatele živé veřejné hudební produkce vůči kolektivním správcům práv. Provozovatel živé veřejné hudební produkce je povinen oznámit její konání příslušnému kolektivnímu správci 15 dnů předem. Dodavatel živé veřejné hudební produkce je povinen předložit provozovateli živé veřejné produkce program produkce s uvedením jmen autorů a názvů děl, která byla provozována, bez zbytečného odkladu po konání produkce. Provozovatel je povinen tento program oznámit příslušnému kolektivnímu správci nejpozději do 15 dnů po konání produkce, pokud není ve smlouvě mezi provozovatelem a kolektivním správcem dohodnuto jinak. Ustanovení věty první, druhé a třetí neplatí pro provozovatele živé veřejné produkce a dodavatele živé veřejné produkce, pokud budou či byly provozovány pouze výtvoř tradiční lidové kultury povahy hudební ve smyslu § 3 písm. b), kde není pravé jméno autora obecně známo.

Obec může prošetřovat, zda provozovatel hudební produkce provozuje předmětnou hudební produkci oprávněně. K tomu, vedle dotazu na samotné nositele práv, může využít i **dotaz na příslušné kolektivní správce** (OSA, DILIA, OOA-S,

OAZA a INTERGRAM), kteří ze zákona zastupují ty nositele práv, kteří to výslovně nevyloučili, i v případě práva udělit svolení k užití hudebního díla (uměleckého výkonu) zvukového záznamu jejich provozováním podle § 97e odst. 4 písm. a) a b) autorského zákona.

10.3.2. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany přírody a krajiny

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad obce s rozšířenou působností
- krajský úřad
- Česká inspekce životního prostředí
- správy národních parků
- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
- újezdni úřad (na území vojenských újezdů)
- Ministerstvo životního prostředí (na pozemcích a stavbách, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu).

Orgány ochrany přírody jsou vymezeny v ustanovení § 75 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Podrobný přehled kompetencí orgánů ochrany přírody je uveden na webových stránkách Ministerstva životního prostředí na adrese: <http://www.mzp.cz/cz/kompetence> 114.

Ochrana přírody a krajiny je upravena **zákonem o ochraně přírody a krajiny**. Ochranou přírody a krajiny se podle tohoto zákona rozumí vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny.

V souvislosti s ochranou přírody a krajiny upravuje tento zákon **celou řadu povinností fyzických i právnických osob**. Z povinností, které se mohou týkat pořadatelů či účastníků akcí typu technoparty, lze uvést:

- 1) **Ochrana významných krajinných prvků před poškozováním a ničením** [§ 3 odst. 1 písm. b), § 4 odst. 2]. Významné krajinné prvky lze využívat pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologickostabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody.

- 2) **Obecná ochrana rostlin a živočichů** (§ 5 a násl.) Všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchytem, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek je orgán ochrany přírody oprávněn rušivou činností omezit stanovením závazných podmínek. V ustanovení § 5a zákona o ochraně přírody a krajiny jsou stanoveny zákazy týkající se ochrany volně žijících ptáků (mj. zákaz úmyslného vyrušování ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích). Ze zákazů je možné stanovit odchýlný postup dle ustanovení § 5b zákona o ochraně přírody a krajiny při naplnění zákonem stanovených podmínek (tyto podmínky však vylučují stanovení odchýlného postupu pro akce typu technoparty).
- 3) **Ochrana zvláště chráněných území** (§ 14 a násl.). Podle ustanovení § 14 odst. 1 lze území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná vyhlásit za zvláště chráněná; přitom se stanoví podmínky jejich ochrany. Zvláště chráněná území jsou národní parky (§ 15), chráněné krajinné oblasti (§ 25), národní přírodní rezervace (§ 28), přírodní rezervace (§ 33), národní přírodní památky (§ 35), přírodní památky (§ 36).
- a) **Pro území národních parků** jsou v ustanovení § 16 zákona o ochraně přírody a krajiny stanoveny základní ochranné podmínky národních parků, a to jak pro celé území národních parků (§ 16 odst. 1), tak pro území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí (§ 16 odst. 2). Na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí je zakázáno pořádat nebo organizovat sportovní, turistické nebo jiné veřejné akce mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody [§ 16 odst. 2 písm. q)], tábořit mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody [§ 16 odst. 2 písm. o)], rozdělovat ohně mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody [§ 16 odst. 2 písm. p)] a vjíždět a setrvávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody, s výjimkou vjezdu a setrvávání vozidel základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, dalších orgánů veřejné moci, veterinární služby, vozidel správců vodních toků, provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů nebo vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření v národním parku a vozidel vlastníků a nájemců nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním [§ 16 odst. 2 písm. l)].

Ve vazbě na konání akce typu technoparty je třeba také zohlednit bližší ochranné podmínky jednotlivých národních parků.

- b) **Na území chráněných krajinných oblastí** platí dle ustanovení § 26 zákona o ochraně přírody a krajiny základní ochranné podmínky, dle kterých je zakázáno vjíždět a setrvávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody, dále je zakázáno tábořit a rozdělovat ohně mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody. Regulovat vstup, vjezd či pořádání hromadných akcí mohou zároveň bližší ochranné podmínky jednotlivých chráněných krajinných oblastí, které jsou uvedeny v jejich zřizovacím předpisu.

Pozn.: např. v Chráněné krajinné oblasti Brdy, Poodří nebo Kokořínsko-Máchův kraj, je možné pořádat a organizovat akce s účastí větší než 100 účastníků mimo zastavěné území obce pouze s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody.

- c) **Na území národních přírodních rezervací** platí dle ustanovení § 29 zákona o ochraně přírody a krajiny základní ochranné podmínky, dle kterých je zakázáno vstupovat a vjíždět mimo cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody, kromě vlastníků a nájemců pozemků, osob zajišťujících lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu, zdravotní a veterinární službu, při výkonu této činnosti, dále je zakázáno vjíždět motorovými vozidly, kromě vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu, zdravotní a veterinární službu či tábořit a rozdělovat ohně mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody.

Dále je třeba také zohlednit bližší ochranné podmínky jednotlivých národních přírodních rezervací uvedené v jejich zřizovacím předpise.

- d) **Na území přírodních rezervací** je třeba se dle ustanovení § 34 zákona o ochraně přírody a krajiny řídit bližšími ochrannými podmínkami jednotlivých přírodních rezervací stanovených orgánem ochrany přírody ve zřizovacím předpise, pokud mají vazbu na konání akce typu technoparty.
- e) **Národní přírodní památky** (dle § 35) a **přírodní památky** (dle § 36), je zakázáno měnit či poškozovat či měnit jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození.
- f) **V okolí zvláště chráněných území** může být rovněž vyhlášeno tzv. **ochranné pásmo** (§ 37). Je-li třeba zabezpečit zvláště chráněná území před rušivými vlivy z okolí, může být pro ně vyhlášeno ochranné pásmo, ve kterém lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Pokud se ochranné pásmo národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace nebo přírodní památky nevyhlásí, je jím území do vzdálenosti 50m od hranic zvláště chráněného území.

- 4) **Ochrana území soustavy Natura 2000**, která je tvořena **evropsky významnými lokalitami (dále „EVL“)** vyhlášenými pro přírodní stanoviště (§ 45a – 45d) a **evropsky významné druhy a ptačími oblastmi (dále jen „PO“)** vyhlášenými pro ptačí druhy (§ 45e). EVL jsou vyhlášeny v podobě tzv. národního seznamu (nařízením vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, ve znění pozdějších předpisů). Každá PO je vymezena vlastním nařízením vlády.

Pro území soustavy Natura 2000 platí ustanovení § 45h zákona, podle něhož jakákoliv koncepce nebo záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL nebo PO, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek. Resp. § 45i odst. 1 zákona, dle něhož ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr ve smyslu výše uvedeného § 45h zákona, je povinen jeho návrh předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku. Při pochybnostech ohledně uvedených legislativních limitů, resp. jejich vazbě na konání akcí typu technoparty je nutné se dotázat příslušného orgánu ochrany přírody.

V nařízení vlády o vymezení PO mohou být v souladu s ustanovením § 45e odst. 2 zákona stanoveny činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánu ochrany přírody (např. organizování hromadných akcí). Ve vazbě na PO se jedná zejména o problematiku rušení ptáků.

EVL jsou chráněny prostřednictvím vyhlášení zvláště chráněných území (jehož relevantní ochranné podmínky lokalita soustavy Natura 2000 požívá), smluvně (zákaz poškozovat smluvně chráněné území dle § 39 odst. 2 zákona) nebo přímo ze zákona ustanovením § 45c odst. 2 zákona v případě, že se nejedná o zvláště či smluvně chráněné území (ochrana před poškozováním a ničením; EVL je možné využívat pouze tak, aby nedošlo k závažnému nebo nevratnému poškození nebo zničení stanovišť anebo druhů tvořících jejich předmět ochrany a aby nebyla narušena jejich celistvost – v případě takových zásahů je třeba si opatřit souhlas orgánu ochrany přírody.

- 5) **Ochrana památných stromů, zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů** (§ 46 a násl.). Zákon definuje základní ochranné podmínky a způsob ochrany památných stromů (§ 46 – 47) a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů (§ 49 – 50). Chráněni jsou jednotliví jedinci, jejich vývojová stádia a biotop a k ochraně zvláště chráněných druhů jsou stanoveny zákazy zahrnující mj. zákaz poškozování, ničení, zraňování nebo usmrcování či rušení jedinců v jejich přirozeném vývoji. Ze zákazů je možné povolit výjimku dle ustanovení § 56 při naplnění zákonem stanovených podmínek a důvodů – výjimku lze povolit mj. v případě jiného veřejného zájmu, který převáží nad zájmem ochrany přírody nebo v zájmu ochrany přírody.

- 6) **Přístup do krajiny a povinnosti z něj vyplývající** (§ 63 a násl.). Podle ustanovení § 63 odst. 2 má každý **právo na volný průchod přes pozemky** ve vlastnictví či nájmu státu, obce nebo jiné právnické osoby (nevztahuje se tedy na pozemky fyzických osob), pokud tím nezpůsobí škodu na majetku či zdraví jiné osoby a nezasahuje-li do práv na ochranu osobnosti či sousedských práv. Je přitom povinen respektovat jiné oprávněné zájmy vlastníka či nájemce pozemku a obecně závazné právní předpisy. Toto oprávnění se nevztahuje na zastavěné či stavební pozemky, dvory, zahrady, sady, vinice, chmelnice a pozemky určené k faremním chovům zvířat. Orná půda, louky a pastviny jsou z oprávnění vyloučeny v době, kdy může dojít k poškození porostů či půdy nebo při pastvě dobytka.

Výše uvedené platí obecně pro krajinu, která není zvláště chráněným územím. Ve zvláště chráněném území přístup do krajiny (vstup) může být řešen jinak (např. l. zóny národních parků a území národních přírodních rezervací).

- 7) **Povinnost odstranit následky neoprávněných zásahů** (§ 86). **Kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, je povinen navrátit ji do původního stavu, pokud je to možné a účelné.** O možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu rozhoduje orgán ochrany přírody. Jestliže uvedení do původního stavu není možné a účelné, může orgán ochrany přírody uložit povinnému, aby provedl přiměřená náhradní opatření k nápravě. Jejich účelem je kompenzovat, byť jen zčásti, následky nedovoleného jednání. Uložením povinnosti uvedení do původního stavu či náhradního opatření není dotčena povinnost náhrady škody podle jiných předpisů ani možnost postihu za přestupek nebo protiprávní jednání či trestný čin.

Působnost orgánů ochrany přírody je uvedena v § 76 – 81 zákona.

K hlavním **oprávněním orgánů ochrany přírody** náleží zejména:

- 1) **Oprávnění omezit vstup na území** (§ 64) a **omezit či zakázat určité činnosti** (§ 66). Podle ustanovení **§ 64** hrozí-li poškozování území v národních parcích, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a v první zóně chráněných krajinných oblastí nebo poškozování jeskyně, zejména nadměrnou návštěvností, může orgán ochrany přírody po projednání s dotčenými obcemi **omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí**. Zákaz či omezení vstupu musí být řádně vyznačeny na všech přístupových cestách a vhodným způsobem i na jiných místech v terénu. Podle **§ 66** je orgán ochrany přírody oprávněn **stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti**, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, **popřípadě takovou činnost zakázat**. Opatření podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody vydávají **obecní úřady obcí s rozšířenou působností** (§ 77 odst. 2

písm. d/), **krajské úřady** (§ 77a odst. 3 písm. p/) i **Česká inspekce životního prostředí** (§ 80).

- 2) **Oprávnění České inspekce životního prostředí nařídit v případě hrozící škody omezení, případně zastavení škodlivé činnosti až do doby odstranění jejich nedostatků a příčin** (§ 80 odst. 2).

Odpovědnost na úseku ochrany přírody, resp. odstranění následků neoprávněných zásahů, přestupky a pokuty, které by mohly mít vazbu na pořádání technoparty, upravuje ustanovení § 86 – 88 zákona.

Podle okolností může v úvahu připadat např. **trestný čin ohrožení a poškození životního prostředí podle ustanovení § 293 až 294a trestního zákoníku**.

Spolupráce orgánů ochrany přírody s obcemi je upravena v ustanovení § 71 zákona o ochraně přírody a krajiny.

10.3.3. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany veřejného zdraví

Novelou zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších zákonů, která nabyla účinnosti dne 1. prosince 2015, došlo i ke změně v oblasti ochrany před hlukem z hudebních produkcí pořádaných ve venkovním prostoru. Problematika regulace veřejné produkce hudby ve venkovním prostoru je řešena v rámci samostatné přílohy „*Odborné doporučení pro regulaci expozice hluku z produkce hudby pořádané ve venkovním prostoru*“.

10.3.4. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany vod

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad
- pověřený obecní úřad
- obecní úřad obce s rozšířenou působností
- krajský úřad
- Česká inspekce životního prostředí

Ochrana vod je upravena **zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). Tento zákon upravuje právní vztahy k povrchovým a podzemním vodám, vztahy fyzických a právnických osob k využívání povrchových a podzemních vod, jakož i vztahy k pozemkům a stavbám, s nimiž výskyt těchto vod přímo souvisí, a to v zájmu zajištění trvale udržitelného užívání těchto vod, bezpečnosti vodních děl a ochrany před účinky povodní a sucha.

Organizátorů a účastníků akcí typu technoparty se mohou týkat zejména následující **povinnosti**:

- 1) **Povinnosti při nakládání s vodami a v souvislosti s obecným užíváním povrchových vod.** Podle ustanovení **§ 6 odst. 1** vodního zákona může každý na vlastní nebezpečí bez povolení nebo souhlasu vodoprávního úřadu odebírat povrchové vody nebo s nimi jinak nakládat pro vlastní potřebu, není-li k tomu třeba zvláštního technického zařízení. Tomu odpovídá **obecná povinnost** stanovená v ustanovení **§ 5 odst. 1**, podle které každý, kdo nakládá s povrchovými nebo podzemními vodami, je povinen dbát o jejich ochranu a zabezpečovat jejich hospodárné a účelné užívání podle podmínek vodního zákona, a v ustanovení **§ 6 odst. 3**, podle níž při obecném nakládání s povrchovými vodami se nesmí ohrožovat jakost nebo zdravotní nezávadnost vod, narušovat přírodní prostředí, zhoršovat odtokové poměry, poškozovat břehy, vodní díla a zařízení, zařízení pro chov ryb a porušovat práva a právem chráněné zájmy jiných.
- 2) **Povinnosti při vypouštění odpadních vod do vod povrchových.** Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona je třeba **povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních**. Bližší podmínky pro vypouštění odpadních vod pak stanoví § 38 vodního zákona.
- 3) **Povinnosti v souvislosti s ochranou vodních poměrů a vodních zdrojů** (hlava V. vodního zákona; § 27).
 - a) Vlastníci pozemků jsou povinni, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, **zajistit péči o ně tak, aby nedocházelo ke zhoršování vodních poměrů**. Zejména jsou povinni za těchto podmínek zajistit, aby nedocházelo ke zhoršování odtokových poměrů, odnosu půdy erozní činností vody a dbát o zlepšování retenční schopnosti krajiny (§ 27).
 - b) K ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok stanoví vodoprávní úřad **ochranná pásma**. Vyžadují-li to závažné okolnosti, může vodoprávní úřad stanovit ochranná pásma *i pro vodní zdroje s nižší kapacitou*, než je uvedeno v první větě. Omezení činnosti, které poškozují nebo ohrožují vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje jsou stanovena v rozhodnutích, kterými vodoprávní úřad stanovil zřízení nebo změnu ochranného pásma každého určitého vodního zdroje. Ochranná pásma se dělí na **ochranná pásma I. stupně**, která slouží k ochraně vodního zdroje v bezprostředním okolí jímacího nebo odběrného zařízení, a **ochranná pásma II. stupně**, která slouží k ochraně vodního zdroje v územích stanovených vodoprávním úřadem tak, aby nedocházelo k ohrožení jeho vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti.

V rozhodnutí o zřízení nebo změně ochranného pásma vodního zdroje vodoprávní úřad (po projednání s dotčenými orgány státní správy) **stanoví, které činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje nelze v tomto pásmu provádět, jaká technická opatření je třeba v ochranném pásmu provést, popřípadě způsob a dobu omezení užívání pozemků a staveb v tomto pásmu ležících.**

- 4) **Povinnosti v souvislosti s ochranou vodních toků** (§ 50 a násl. vodního zákona). **Povinnosti vlastníků pozemků**, na nichž se nacházejí **koryta vodních toků** a pozemků s vodními toky sousedící a **povinnosti vlastníků staveb** a zařízení v korytech vodních toků nebo sousedních pozemcích.

Státní správu podle vodního zákona vykonávají **vodoprávní úřady a Česká inspekce životního prostředí**. Vodoprávními úřady jsou obecní úřady, újezdní úřady na území vojenských újezdů, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady, ministerstva jako ústřední vodoprávní úřad (§ 108). Upozornit lze zejména na tato oprávnění:

- 1) **Oprávnění omezit či zakázat obecné nakládání s povrchovými vodami podle ustanovení § 6 odst. 4** (viz dále). Tuto působnost vykonávají **obecní úřady**.
- 2) Dle ustanovení § 106 vodního zákona působnost, která podle tohoto zákona přísluší vodoprávním úřadům, vykonávají **obecní úřady obcí s rozšířenou působností**, pokud ji tento zákon nesvěřuje jiným orgánům (např. dle ustanovení § 107 **krajskému úřadu** a dle § 105 **obecnímu úřadu** a **újezdnímu úřadu**).

Při výkonu své působnosti jsou orgány vykonávající státní správu podle vodního zákona oprávněny činit zejména tato **opatření**:

- 1) **Omezit či zakázat obecné nakládání s povrchovými vodami** (§ 6 odst. 4). Vodoprávní úřad může obecné nakládání s povrchovými vodami bez náhrady upravit, omezit, popřípadě zakázat, vyžaduje-li to veřejný zájem, zejména dochází-li při něm k porušování povinností (ohrožování jakosti nebo zdravotní nezávadnosti vod, narušování přírodního prostředí, zhoršování odtokových poměrů, poškozování břehů, vodního díla a zařízení, zařízení pro chov ryb a porušování práva a právem chráněných zájmů jiných) nebo z důvodu bezpečnosti osob. Tuto působnost vykonává na základě ustanovení § 105 odst. 1 **obecní úřad**.
- 2) **Ukládat opatření k nápravě** (§ 42 odst. 1 až 3). K odstranění následků nedovoleného vypouštění odpadních vod uloží vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí tomu, kdo porušil povinnost k ochraně povrchových nebo podzemních vod, povinnost provést opatření k nápravě závadného

stavu (dále jen „opatření k nápravě“), popřípadě též opatření k zajištění náhradního odběru vod, pokud to vyžaduje povaha věci.

- 3) Nelze-li opatření k nápravě uložit a hrozí-li závažné ohrožení nebo znečištění povrchových nebo podzemních vod, zabezpečí nezbytná opatření k nápravě příslušný vodoprávní úřad z vlastního podnětu nebo z podnětu České inspekce životního prostředí. Může k tomuto účelu uložit provedení opatření k nápravě právnické osobě nebo fyzické osobě podnikající podle zvláštních právních předpisů, která je k provedení opatření k nápravě odborně a technicky způsobilá.
- 4) **Pravomoc vodoprávního úřadu při mimořádných opatřeních** (§ 109). Vyžaduje-li to veřejný zájem, zejména je-li přechodný nedostatek vody nebo je-li ohroženo zásobování obyvatelstva vodou nebo došlo-li k jednorázovému odběru pitné vody z vodovodní sítě v případech záchranných prací při mimořádných událostech, požárech a jiných živelních pohromách, zásahu Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek požární ochrany nebo ozbrojených sil České republiky, může vodoprávní úřad rozhodnutím nebo opatřením obecné povahy bez náhrady upravit na dobu nezbytně nutnou povolená nakládání s vodami, popřípadě tato nakládání omezit nebo i zakázat. Tato opatření provede po projednání s dotčenými subjekty, pokud to mimořádnost situace nevyklučuje. Dojde-li v důsledku mimořádné situace k omezení nebo znemožnění povolených odběrů povrchové nebo podzemní vody, které vede k vážnému ohrožení veřejného zájmu, je vodoprávní úřad povinen zajistit po projednání s příslušnými orgány opatření k nápravě. Přitom může stanovit kdo, jakým způsobem a v jakém rozsahu je povinen provést opatření k zajištění náhradního odběru vody, popřípadě k jejímu dovážení. Nutné náklady spojené s uloženými opatřeními může vodoprávní úřad požadovat na tom, kdo mimořádné omezení nebo znemožnění odběrů způsobil. Obecné předpisy o odpovědnosti k náhradě škody nejsou tímto dotčeny.
- 5) **Výkon vodoprávního dozoru** (§ 110). Vodoprávní úřady dozírají na dodržování ustanovení vodního zákona a předpisů podle něj vydaných a v rozsahu své působnosti ukládají opatření k odstranění zjištěných závad. Současně dozírají, zda jsou dodržována jimi vydaná rozhodnutí.
- 6) **Výkon působnosti Českou inspekci životního prostředí** (§ 112). České inspekci životního prostředí přísluší:
 - a) **dozor nad tím, jak fyzické nebo právnické osoby dodržují povinnosti stanovené tímto zákonem nebo uložené podle tohoto zákona jí nebo vodoprávními úřady** na úseku 1. nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, 2. ochrany uvedených vod včetně jejich ochrany při provozování plavby, 3. havárií ohrožujících jakost těchto vod, 4. vodních děl určených ke zneškodňování znečištění v odpadních vodách nebo k jejich vypouštění do vod povrchových nebo podzemních nebo do kanalizací,

5. ochrany vodních poměrů a vodních zdrojů, 6. uvádění vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních do souladu s požadavky zákona v případech vyžadujících zvláštní pozornost,

- b) **ukládat odstranění a nápravu zjištěných nedostatků**, jejich příčin a škodlivých následků, zjistí-li porušení povinností na úsecích uvedených pod písmenem a),
- c) **nařít v oblasti, ve které jí přísluší vykonávat dozor, zastavení výroby nebo jiné činnosti**, pokud velmi závažným způsobem ohrožuje veřejný zájem a životní prostředí, až do doby odstranění nedostatků, popřípadě jejich příčin.

Pokuty ukládá **Česká inspekce životního prostředí** nebo **obecní úřad obce s rozšířenou působností**. Porušení povinností při nakládání s vodami může za určitých okolností znamenat rovněž naplnění skutkové podstaty trestného činu **ohrožení a poškození životního prostředí podle ustanovení § 293 až 294a trestního zákona** (viz výše u ochrany přírody a krajiny).

10.3.5. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad obce s rozšířenou působností
- Česká inspekce životního prostředí
- újezdni úřady (jde-li o vojenské újezdy)

Ochrana zemědělského půdního fondu je upravena v **zákoně č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně půdního fondu“). Podle ustanovení § 1 odst. 2 a 3 tohoto zákona tvoří **zemědělský půdní fond** pozemky zemědělsky obhospodařované, to je orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, louky, pastviny (dále jen „zemědělská půda“) a půda, která byla a má být nadále zemědělsky obhospodařována, ale dočasně obdělávána není (dále jen „půda dočasně neobdělávaná“). Do zemědělského půdního fondu náležejí též rybníky s chovem ryb nebo vodní drůbeže a nezemědělská půda potřebná k zajišťování zemědělské výroby, jako polní cesty, pozemky se zařízením důležitým pro polní závlahy, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, hráze sloužící k ochraně před zamokřením nebo zátopou, ochranné terasy proti erozi apod.

Zákon o ochraně půdního fondu ukládá **povinnosti** k ochraně zemědělského půdního fondu prioritně jeho vlastníkům či nájemcům. Z hlediska pořádání akcí typu technoparty je třeba uvést tuto **obecnou povinnost k ochraně zemědělského půdního fondu** (§ 3 odst. 1), podle níž vlastníci nebo nájemci pozemků musí na zemědělském půdním fondu hospodařit tak, aby neznečišťovali půdu

a tím potravní řetězec a zdroje pitné vody škodlivými látkami ohrožujícími zdraví nebo život lidí a existenci živých organismů, nepoškozovali okolní pozemky a příznivé fyzikální, biologické a chemické vlastnosti půdy a chránili obdělávané pozemky podle schválených projektů pozemkových úprav. V případě zjištěných závad mohou orgány ochrany zemědělského půdního fondu učinit odpovídající opatření (viz dále).

Kontrolní a dozorové činnosti při ochraně zemědělského půdního fondu vykonávají **orgány ochrany zemědělského půdního fondu**, jimiž jsou obce s rozšířenou působností, Česká inspekce životního prostředí, újezdní úřady (jde-li o vojenské újezdy) a národní parky (jde-li o národní parky). Ve vojenských újezdech vykonávají funkci orgánů ochrany zemědělského půdního fondu zvláštní orgány ministerstva obrany.

- 1) Podle ustanovení § 18 odst. 3 zákona o ochraně půdního fondu **dozírají** orgány ochrany zemědělského půdního fondu na dodržování ustanovení zákona a předpisů vydaných na jeho základě, soustavně kontrolují, zda jsou dodržovány podmínky a prováděna opatření jimi stanovená při řízení podle zákona a v mezích své působnosti **ukládají opatření k odstranění zjištěných závad**.
- 2) Významné je v tomto případě **oprávnění orgánu ochrany zemědělského půdního fondu podle ustanovení § 3c zákona o ochraně půdního fondu**. Podle tohoto ustanovení, jsou-li pro to závažné důvody, uloží orgány ochrany zemědělského půdního fondu **odstranění zjištěných závad**.

Zákon o ochraně půdního fondu umožňuje orgánu ochrany zemědělského půdního fondu **uložit právnícké osobě či fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu až do výše 1 000 000 Kč** (ustanovení § 20 odst. 3 zákona o ochraně půdního fondu).

Na tomto místě lze zmínit též otázku registrace zemědělských pozemků: V případě konání akce typu technoparty se obec může obrátit na příslušnou zemědělskou agenturu a pozemkový úřad, který sdělí, kdo má podle **zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství**, ve znění pozdějších předpisů, **dotčené pozemky registrovány**, který subjekt je užívá. Pro konání akce je pak nutný souhlas uživatelů těchto pozemků.

10.3.6. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany lesa

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad obce s rozšířenou působností
- krajský úřad.

Ochrana lesa a povinnosti s ní související jsou upraveny v **zákoně o lesích**. **Lesem** pak tento zákon rozumí lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa.

K zachování lesů stanoví lesní zákon **povinnosti**, z nichž lze v souvislosti s pořádáním akcí typu technoparty uvést:

- 1) **Obecná povinnost k zachování lesa** (§ 11). Každý si musí počínat tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškození lesů, jakož i objektů a zařízení sloužících hospodaření v lese. Vlastník lesa je povinen usilovat při hospodaření v lese o to, aby nepoškozoval zájmy jiných vlastníků lesů a funkce lesa byly zachovány (plněny rovnoměrně a trvale) a aby byl zachován (chráněn) genofond lesních dřevin. Nikdo nesmí bez povolení užít lesní pozemky k jiným účelům, pokud lesní zákon nestanoví jinak.
- 2) **Oznamovací povinnost vlastníka lesních a jiných pozemků** (§ 12). Vlastníci lesních pozemků a jiných pozemků jsou povinni do 30 dnů ode dne uzavření smlouvy oznámit orgánu státní správy lesů vznik nájmu, podnájmu nebo výpůjčky lesních nebo jiných pozemků, jestliže trvají nebo mají trvat méně než pět let. Tato smlouva musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.
- 3) **Povinnost k využívání pozemků k plnění funkcí lesa** (§ 13). Veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu.
- 4) **Právo obecného užívání lesů** (§ 19). Každý má právo vstupovat do lesa na vlastní nebezpečí, sbírat tam pro vlastní potřebu lesní plody a suchou, na zemi ležící klest. Při tom je povinen les nepoškozoval, nenarušovat lesní prostředí a dbát pokynů vlastníka, popřípadě nájemce lesa a jeho zaměstnanců.
- 5) **Zákaz některých činností v lesích** (§ 20). V lesích je zakázáno mj. rušit klid a ticho; sbírat lesní plody způsobem, který poškozuje les; jezdit a stát s motorovými vozidly; vstupovat do míst oplocených nebo označených zákazem vstupu; kouřit, rozdělovat nebo udržovat otevřené ohně a tábořit mimo vyhrazená místa; odhazovat hořící nebo doutnající předměty; pást dobytek, umožňovat výběh hospodářským zvířatům a průhon dobytka lesními porosty a znečišťovat les odpady a odpadky. Rozdělovat nebo udržovat otevřené ohně je zakázáno také do vzdálenosti 50 m od okraje lesa.

Podle ustanovení § 20 odst. 4 může vlastník lesa povolit **výjimku u většiny z uvedených zákazů, ovšem zakazy odhazovat hořící nebo doutnající předměty; pást dobytek, umožňovat výběh hospodářským zvířatům a průhon dobytka lesními porosty a znečišťovat les odpady a odpadky platí i pro něho**. Pokud by touto výjimkou byla porušena práva jiných vlastníků lesů, rozhodne na návrh vlastníka lesa orgán státní správy lesů. V případě organizované akce je nutné vykládat ustanovení § 20 odst. 4 v kontextu s poslední větou ustanovení § 20 odst. 5. Tedy v případě, kdy vlastník lesa souhlasí s organizovanou akcí, udělí výjimky (viz dále).

Orgány státní správy lesů jsou podle ustanovení § 47 odst. 1 lesního zákona obecní úřady obcí s rozšířenou působností, kraje a Ministerstvo zemědělství. Lesní zákon nestanoví výslovně, že by orgány státní správy nebo samosprávy mohly přímo zakázat pořádání organizované akce v lese. Lesní zákon má však některá ustanovení, která by, na běh organizované akce mohla mít vliv. K oprávněním těchto orgánů náleží mj.:

- 1) **Možnost omezení obecného užívání lesa** (§ 19 odst. 3). Na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu může orgán státní správy lesů z důvodu ochrany lesa nebo v zájmu zdraví a bezpečnosti občanů rozhodnout o dočasném omezení nebo vyloučení vstupu do lesa, nejvýše však na dobu tří měsíců. **Totéž lze stanovit nařízením obce s rozšířenou působností.** Stanovenou dobu lze stejným způsobem prodloužit nejvýše o tři měsíce. Zákazy vstupu do lesa nebo jiná omezení užívání lesa stanovená zvláštními předpisy anebo podle nich vyhlášená zůstávají nedotčena. O tomto opatření rozhodují **obecní úřady obcí s rozšířenou působností** [§ 48 odst. 1 písm. g)] a jestliže přesahují jeho územní obvod, **krajské úřady** [§ 48a odst. 1 písm. d)].
- 2) **Výkon dozoru nad dodržováním lesního zákona a rozhodnutí na jeho základě vydaných a realizace opatření k nápravě.** Podle ustanovení **§ 51 odst. 1** je součástí výkonu státní správy lesů dozor nad dodržováním tohoto zákona a právních předpisů a rozhodnutí vydaných na jeho základě. Orgány státní správy lesů současně **dozírají**, zda vlastníci, popřípadě nájemci lesů hospodaří podle schválených plánů nebo převzatých osnov. **Ukládají opatření k odstranění zjištěných nedostatků**, popřípadě i opatření ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí. V případě hrozící škody jsou **oprávněny rozhodnout o omezení nebo zastavení výroby nebo jiné činnosti** v lese až do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin. Tuto působnost vykonává **obecní úřad obce s rozšířenou působností** [§ 48 odst. 2 písm. i)] a **krajský úřad** [§ 48a odst. 2 písm. g)].

Součinnost orgánů státní správy lesů s orgány místní samosprávy není lesním zákonem upravena. Zde lze poukázat pouze na oprávnění lesní strážě podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. d) lesního zákona *požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, popřípadě obecní policie, pokud nemůže splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky.* V případě, že orgán státní správy lesů vydává rozhodnutí, je možné využít ustanovení § 58 odst. 3 lesního zákona, podle kterého *pokud může rozhodnutí orgánu státní správy lesů ovlivnit hospodaření v lesích nebo plnění funkcí lesů v územním obvodu jiného orgánu státní správy lesů, rozhodne příslušný orgán státní správy lesů po předchozím projednání s tímto orgánem.*

10.3.7. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska nakládání s odpady

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad
- obecní úřad obce s rozšířenou působností
- krajský úřad
- Česká inspekce životního prostředí.

Problematika nakládání s odpady je upravena v **zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“). Tento zákon mj. upravuje pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pro nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany zdraví člověka a práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství. **Odpadem** ve smyslu tohoto zákona je pak každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit.

Povinnosti fyzických a právnických osob v souvislosti s nakládáním s odpady jsou upraveny v **části třetí zákona o odpadech** (§ 10 a násl. tohoto zákona). Z hlediska organizátorů a účastníků akcí typu technoparty je třeba zvláště zdůraznit zejména tyto povinnosti:

- 1) **Obecné povinnosti pro nakládání s odpady** (§ 12). Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí.
- 2) **Povinnosti a oprávnění obce a fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem** (§ 17). **Komunálním odpadem** se podle zákona o odpadech rozumí *veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob, a který je uveden jako komunální odpad v Katalogu odpadů, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání*. Drtivá většina odpadů vznikajících při konání těchto akcí proto bude mít povahu komunálního odpadu.

Podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona o odpadech je obec povinna určit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkují, a zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat nebezpečné složky komunálního odpadu (např. zbytky barev a spotřební chemie, zářivky, rozpouštědla). Podle ustanovení § 17 odst. 2 zákona o odpadech obec stanoví ve své samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou obce systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím katastrálním území.

Tomu odpovídá **povinnost fyzických osob a původců odpadu podle ustanovení § 17 odst. 5 zákona o odpadech komunální odpad a odpad podobný komunálnímu odpadu třídit a odkládat odděleně na místa k tomu**

obcí určená, pokud s odpadem nenakládají nebo se jej nezbavují jiným způsobem stanoveným zákonem o odpadech.

- 3) **Povinnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání při nakládání s odpadem.** Jestliže je organizátorem akce typu technoparty právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, a jestliže při její činnosti vznikají odpady, má postavení **původce odpadů** [§ 4 odst. 1 písm. x) zákona o odpadech] se všemi právy a povinnostmi z toho plynoucími.

Pozn.: V případě, pokud by akci organizovala fyzická osoba, která nemůže být ze zákona o odpadech původcem odpadů, pak je původcem komunálního odpadu vzniklého při akci obec. Obec musí zabezpečit nakládání s odpady vzniklými při konání těchto akcí a vzniklé náklady (pronájem nádob, soz, odstranění odpadů) uhradit z prostředků určených na provoz systému nakládání s komunálními odpady.

Orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství jsou vymezeny v ustanovení § 71 a násl. zákona o odpadech. Mezi jejich oprávnění lze uvést:

- 1) **Kontrolu, jak jsou právnickými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství.** Tuto působnost vykonává **Česká inspekce životního prostředí** [§ 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech], **krajský úřad** [§ 78 odst. 2 písm. b) zákona o odpadech], **obecní úřad obce s rozšířenou působností** [§ 79 odst. 1 písm. f) zákona o odpadech].
- 2) **Obecní úřad obce s rozšířenou působností** rovněž může, hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, **zajistit ochranu lidského zdraví a životního prostředí na náklady odpovědné osoby** [§ 79 odst. 1 písm. g) zákona o odpadech] a může **zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů** [§ 79 odst. 1 písm. j) zákona o odpadech], pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů, a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí.
- 3) **Kontrolu, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem, provádí obecní úřad** [§ 80 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech].

Porušení povinností v oblasti nakládání s odpady fyzickou osobou může být postiženo jako **přestupek podle ustanovení § 69 odst. 2 zákona o odpadech** – *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neoprávněně založí skládku nebo odkládá odpady mimo vyhrazená místa. Za to může být postižena pokutou až do výše 50 000 Kč. K projednání tohoto přestupku je příslušný obecní úřad.* Dále

se může fyzická osoba dopustit **přestupku podle ustanovení § 69 odst. 3 písm. c) zákona o odpadech** – *přestupku se dopustí fyzická osoba, která soustřeďuje odpad nebo s ním jinak nakládá na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady nebo tato místa či objekty za účelem soustřeďování nebo jiného nakládání s odpady pronajímá jiné osobě*. Za to může být postížena pokutou až do výše 1 000 000 Kč. K projednání tohoto přestupku je příslušná Česká inspekce životního prostředí. Jestliže poruší tyto povinnosti právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, může jí uložit **pokutu podle ustanovení § 66 zákona o odpadech obecní úřad, Česká inspekce životního prostředí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností** v závislosti na druhu přestupku (zejména viz § 66 odst. 1: Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem bez písemné smlouvy s touto obcí nebo která nemá zajištěno využití nebo odstraňování odpadů v souladu s tímto zákonem).

Porušení povinností stanovených právním předpisem obce (tedy i obecně závaznou vyhláškou podle § 17 odst. 2 zákona o odpadech) může být postíženo jako **přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích** – *přestupkem proti pořádku v územní samosprávě je porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů*. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 100 000 Kč. K jeho projednání je příslušný **obecní úřad**.

Podle okolností může být účastníkem technoparty v této souvislosti spáchan **přestupek podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) nebo odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích** – *znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství*. K jeho projednání je příslušný **obecní úřad**, který může uložit pokutu až do výše 20 000 Kč, při opakovaném spáchání přestupku až do výše 30 000 Kč. Fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že neudrzuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce nebo naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo, lze uložit pokutu do 500 000 Kč (**§ 66d odst. 1 písm. c) a d) zákona o obcích, § 66d odst. 4 zákona o obcích**). Právnické nebo podnikající fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že neudrzuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce nebo naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo, lze uložit pokutu do 500 000 Kč (**§ 66d odst. 2 písm. b) a c) zákona o obcích, § 66d odst. 4 zákona o obcích**). Výše uvedené přestupky projednává podle ustanovení § 66d odst. 5 **obecní úřad**.

Porušení povinností při nakládání s odpady může za určitých okolností znamenat rovněž naplnění skutkové podstaty trestného činu **ohrožení a poškození životního prostředí podle § 293 až 294a trestního zákoníku** (viz výše u ochrany přírody a krajiny).

Spolupráce orgánů v oblasti odpadového hospodářství s jinými subjekty je v zákoně výslovně stanovena v § 76 odst. 3, pokud jde o Českou inspekci životního prostředí. Podle tohoto ustanovení inspekce spolupracuje s obecními úřady, orgány ochrany veřejného zdraví, celními úřady, Hasičským záchranným sborem, Policií České republiky a územními finančními orgány, popřípadě dalšími správními úřady, kraji a obcemi a poskytuje jim odbornou pomoc.

10.3.8. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska požární ochrany

Kontaktní subjekty:

- Hasičský záchranný sbor kraje

Organizátoři i účastníci akcí typu technoparty jsou povinni při pořádání a účasti na těchto akcích dodržovat též povinnosti vyplývající z příslušných ustanovení **zákona o požární ochraně**.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně jsou **právnícké osoby a podnikající fyzické osoby povinny plnit povinnosti na úseku požární ochrany ve všech prostorách, které užívají k provozování činnosti**. Za plnění povinností na úseku požární ochrany u právnických osob odpovídá statutární orgán a u podnikajících fyzických osob tyto osoby nebo jejich odpovědný zástupce.

Jednotlivé **povinnosti právnických a podnikajících fyzických osob** jsou blíže rozvedeny v ustanovení § 5 odst. 1, § 6, § 7, § 13, § 15, § 16 a § 16a zákona o požární ochraně. Z těchto povinností je třeba zmínit zejména:

- 1) **Povinnost vytvářet podmínky pro hašení požárů a pro záchranné práce**, zejména udržovat volné příjezdové komunikace a nástupní plochy pro požární techniku, únikové cesty a volný přístup k nouzovým východům, k rozvodným zařízením elektrické energie, k uzávěrům vody, plynu, topení a produktovodům, k věcným prostředkům požární ochrany a k ručnímu ovládnutí požárně bezpečnostních zařízení (§ 5 odst. 1 písm. b/).
- 2) **Povinnost dodržovat technické podmínky a návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností** (§ 5 odst. 1 písm. c/).
- 3) **Povinnost bezodkladně oznamovat územně příslušnému operačnímu středisku hasičského záchranného sboru kraje každý požár vzniklý při činnostech, které provozují, nebo v prostorách, které vlastní nebo užívají**.
- 4) **Zákaz vypalovat porosty**. Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou povinny, se zřetelem na rozsah této činnosti, **stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru**. **Spalování hořlavých látek na volném prostranství včetně navrhovaných opatření** jsou povinny předem oznámit územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje, který může stanovit dal-

ší podmínky pro tuto činnost, popřípadě může takovou činnost zakázat (§ 5 odst. 2).

- 5) **Povinnost zřídit preventivní požární hlídku**, jestliže tak stanoví **nařízení kraje** nebo **obecně závazná vyhláška obce** (§ 13 odst. 1 písm. b).

Základní **povinnosti fyzických osob** jsou vymezeny v § 17 zákona o požární ochraně. Zdůraznit lze zejména:

- 1) **Povinnost počínat si tak, aby nedocházelo ke vzniku požáru**, zejména při používání tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů a komínů, při skladování a používání hořlavých nebo požárně nebezpečných látek, manipulaci s nimi nebo s otevřeným ohněm či jiným zdrojem zapálení.
- 2) **Povinnost plnit příkazy a dodržovat zákazy týkající se požární ochrany na označených místech.**
- 3) **Povinnost umožnit orgánu státního požárního dozoru provedení potřebných úkonů** při zjišťování příčiny vzniku požáru a v odůvodněných případech mu bezúplatně poskytnout výrobky nebo vzorky k provedení požárně technické expertizy ke zjištění příčiny vzniku požáru.
- 4) **Povinnost oznamovat bez odkladu územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru každý požár** vzniklý při činnostech, které vykonává, nebo v prostorách, které vlastní nebo užívá.
- 5) **Povinnost dodržovat podmínky nebo návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností.**

Některé podmínky v oblasti požární ochrany stanoví **vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhlášky pozdějších změn.** V případě založení ohně v lese nebo 50 metrů od něj by navíc mohlo dojít k porušení ustanovení § 20 lesního zákona, který takové jednání výslovně zakazuje.

Kontrolou povinností stanovených předpisy o požární ochraně mohou vykonávat Hasičské záchranné sbory krajů jako zákonem stanovené správní úřady, které vykonávají mimo jiné státní požární dozor. Podle ustanovení § 35 zákona o požární ochraně vykonává Hasičský záchranný sbor kraje státní požární dozor **kontrolou dodržování povinností stanovených předpisy o požární ochraně.**

- a) **u právnických osob, podnikajících fyzických osob a u ministerstev a jiných státních orgánů a u obcí;**

§ 2 odst. 2: *Právnické osoby a podnikající fyzické osoby plní povinnosti na úseku požární ochrany ve všech prostorách, které užívají k provozování činnosti. Za plnění povinností na úseku požární ochrany u právnických osob odpovídá statutární orgán a u podnikajících fyzických osob tyto osoby nebo jejich odpovědný zástupce. Provozuje-li činnost v prostorách více právnických osob nebo podnikajících fyzických osob, plní povinnosti na úseku požární ochrany na místech, kte-*

rá užívají společně, vlastníků těchto prostor, není-li smlouvou mezi nimi sjednáno jinak. Součástí smlouvy musí být i určení osoby odpovědné za plnění povinností na úseku požární ochrany.

- b) **u fyzických osob pouze v rozsahu plnění povinností podle § 7 zákona o požární ochraně (nikoli povinností podle § 17 zákona o požární ochraně !!!)**

§ 7 odst. 1: *Vlastník nebo uživatel zdrojů vody pro hašení požárů je povinen tyto udržovat v takovém stavu, aby bylo umožněno použití požární techniky a čerpání vody pro hašení požárů. § 7 odst. 2:* *Vlastník nebo uživatel lesů v souvislých lesních porostech o celkové výměře vyšší než 50 hektarů je povinen zabezpečit v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru, nad rámec povinností stanovených v § 5, opatření pro včasné zjištění požáru v lesích a proti jeho rozšíření pomocí hlídkové činnosti s potřebným množstvím sil a prostředků požární ochrany, pokud tak neučiní Ministerstvo zemědělství podle zvláštního zákona.*

Sankce za porušení povinností na úseku požární ochrany jsou stanoveny v **části šesté zákona o požární ochraně** (§ 76 a násl.). Zákon rozlišuje **přestupky právnických a podnikajících fyzických osob** (§ 76) a **přestupky fyzických osob** (§ 78). K projednání jak těchto přestupků je příslušný **hasičský záchranný sbor kraje** (§ 26 odst. 2 písm. m).

Zákon o požární ochraně světuje kraji i obci možnost vydat své vlastní právní předpisy, jimiž je možno určitým způsobem regulovat pořádání akcí typu technoparty. Podle **§ 27 odst. 2 písm. b) bod 5 zákona o požární ochraně** stanoví **rada kraje** svým **nařízením podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob**. Podobně podle ustanovení **§ 29 odst. 1 písm. o) bodu 2 zákona o požární ochraně** může stanovit **obec ve své samostatné působnosti na úseku požární ochrany obecně závaznou vyhláškou podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastní větší počet osob**. Při pořádání akce typu technoparty v konkrétní oblasti musí být proto dodrženy také tyto místně závazné právní předpisy, jejichž porušení by bylo přestupkem podle **§ 4 zákona o některých přestupcích**. Jako sankce by mohla být uložena také pokuta podle § 78 odst. 1 písm. l) zákona o požární ochraně v případě, že nejsou dodrženy zásady požární bezpečnosti při používání otevřeného ohně nebo jiného zdroje zapálení, k čemuž v praxi rovněž dochází.

Ohledně **spolupráce hasičského záchranného sboru kraje s ostatními orgány, tedy i s orgány obcí**, lze odkázat na ustanovení § 74 zákona o požární ochraně. V rámci spolupráce může obec požádat hasičský záchranný sbor kraje o spolupráci při přípravě obecně závazné vyhlášky obce nebo ve stadiu přípravy na akci typu technoparty.

10.3.9. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska provozu na pozemních komunikacích

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad
- obecní úřad obce s rozšířenou působností

Problematika užívání pozemních komunikací je upravena **zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Podle ustanovení § 2 odst. 1 tohoto zákona je pozemní komunikace dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti, a podle jeho odst. 2 se pozemní komunikace dělí na dálnice, silnice, místní komunikace a účelové komunikace.

Ustanovení § 25 odst. 6 písm. e) zákona o pozemních komunikacích stanoví, že **k užití dálnic, silnic a místních komunikací k pořádání sportovních, kulturních, náboženských, zábavních a podobných akcí, pokud by jimi mohla být ohrožena bezpečnost nebo plynulost silničního provozu, je třeba povolení příslušného silničního správního úřadu** (§ 40 zákona o pozemních komunikacích), vydaného s předchozím souhlasem vlastníka dotčené pozemní komunikace a s předchozím souhlasem Ministerstva vnitra (v případě dálnice) nebo se souhlasem příslušného orgánu policie (v ostatních případech). Náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání dle ustanovení § 25 odst. 6 zákona o pozemních komunikacích stanoví ustanovení § 40 odst. 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Za udělení povolení je nutno zaplatit silničnímu správnímu úřadu správní poplatek, který však uživatele nezavazuje povinnosti k případné náhradě za poškození nebo znečištění dotčených komunikací při jejich zvláštním užívání; tato náhrada pak náleží vlastníkov (správc) komunikace (nikoliv silničnímu správnímu úřadu).

V případě, že osoby užijí dálnici, silnici nebo místní komunikaci bez povolení zvláštního užívání pozemní komunikace nebo nedodrží podmínky stanovené tímto povolením, dopustí se **přestupku podle ustanovení § 42a odst. 1 písm. b) nebo ustanovení § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích – přestupku se dopustí ten, kdo bez povolení užije dálnici, silnici nebo místní komunikaci jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny, anebo nedodrží podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání**. Za tento přestupek lze uložit pořadatelům akce typu technoparty dle ustanovení § 42a odst. 7 a ustanovení § 42b odst. 6 zákona o pozemních komunikacích pokutu do 500 000 Kč.

Pokud zvláštní užívání dálnice, silnice a místní komunikace omezuje anebo dokonce vylučuje jejich obecné užívání (§ 19 zákona o pozemních komunika-

cích), vylučuje provoz na pozemní komunikaci, musí pořadatelé technoparty požádat taktéž o povolení uzavírky pozemní komunikace podle ustanovení § 24 zákona o pozemních komunikacích. Upozorňujeme, že povolení zvláštního užívání podléhají dálnice, silnice a místní komunikace, ovšem povolení uzavírky je potřebné taktéž pro veřejně přístupnou účelovou komunikaci. K vydání povolení je příslušný tentýž silniční správní úřad, který rozhoduje o žádosti o vydání zvláštního užívání pozemní komunikace. Vydání povolení uzavírky nepodléhá správnímu poplatku.

V případě, že se má uzavírka pozemní komunikace a zvláštní užívání pozemní komunikace uskutečnit ve správním obvodu více silničních správních úřadů přísluší rozhodování jednomu z nich. Jeho určení je upraveno v ustanovení § 24 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích a v ustanovení § 40 odst. 7 zákona o pozemních komunikacích.

Další povinnosti pořadatelů i účastníků technoparty vyplývají ze **zákona o silničním provozu** a vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích.

10.3.10. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany ovzduší

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad
- obecní úřad obce s rozšířenou působností
- Česká inspekce životního prostředí.

Ochrana ovzduší je v českém právním řádu upravena **zákonem o ochraně ovzduší**.

Z hlediska pořádání akcí typu technoparty se na organizátory a účastníky těchto akcí mohou vztahovat následující **povinnosti související s případným rozdělováním ohňů**:

- 1) **Povinnost dodržovat obecná pravidla pro spalování látek v otevřených ohništích** (ustanovení § 16 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší).

V **otevřených ohništích** lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami. Porušení této povinnosti kontroluje a **pokuty za přestupky fyzických osob** ukládá **obecní úřad obce s rozšířenou působností** [srov. § 23 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 24 zákona o ochraně ovzduší]. Za tento přestupek lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

Pokud v rozporu s ustanovením § 16 odst. 4 spálí v **otevřeném ohništi** jiné materiály, než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami **podnikající fyzická osoba, anebo by jednání bylo přičitatelné osobě**

právnícké, pokuta až do výše 50 000 Kč bude ukládána na základě ustanovení § 25 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ovzduší **obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo Českou inspekcí životního prostředí**.

Dohled nad plněním předpisů o ochraně ovzduší vykonává vedle **obecního úřadu obce s rozšířenou působností i Česká inspekce životního prostředí** (srov. § 27 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší).

- 2) **Povinnost dodržovat podrobnější pravidla obecně závazné vyhlášky pro spalování látek v otevřených ohništích** (§ 16 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší).

V ustanovení § 16 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší je stanoveno **zákonně zmocnění pro obec**. Podle tohoto ustanovení může **obec obecně závaznou vyhláškou** na svém území **stanovit dodatečné podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v otevřených ohništích za účelem jeho odstranění anebo toto spalování může na svém území úplně zakázat**.

Porušení povinnosti stanovené v **obecně závazné vyhlášce** pak **může být postiženo jako přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích** – přestupkem proti pořádku v územní samosprávě je porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 100 000 Kč. K jeho projednání je příslušný obecní úřad.

10.3.11. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska přestupkového práva a z hlediska trestního práva

V této části je stručně pojednáno o některých dalších aspektech pořádání akcí typu technoparty z hlediska přestupkového práva a z hlediska práva trestního, o nichž nebylo pojednáno výše.

Na různé případy výtržností a nedovoleného chování pamatuje **zákon o některých přestupcích a zákon o odpovědnosti za přestupky**. Účastníci akce se především mohou dopustit **přestupku proti veřejnému pořádku (§ 5 zákona o některých přestupcích)**, např. rušit noční klid, vzbuzovat veřejné pohoršení, znečistit veřejné prostranství apod. Přestupkem by bylo také **neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci** (§ 5 odst. 1 písm. a)), pokud by byly takové výzvy v průběhu akce učiněny. Pokuta jim může být uložena v některých případech příkazem na místě přímo policií, jinak příslušnými orgány dotčené obce.

Policie podle zákona o některých přestupcích poskytuje **součinnost orgánu projednávajícímu přestupek**. Oznamuje podezření, zajišťuje důkazy a především je oprávněna zjistit totožnost osoby podezřelé z přestupku. Dále je **oprávněna přímo řešit příkazem na místě některé vyjmenované přestupky**. Jedná se mimo jiné o přestupky proti veřejnému pořádku podle § 5 zákona o některých

přestupcích, jako je např. rušení nočního klidu, vzbuzování pohoršení, znečišťování veřejného prostranství, kterých se účastníci na technoparty mohou dopouštět.

Upozornit lze též na ustanovení **§ 48 zákona o odpovědnosti za přestupky - Propadnutí věci a § 53 zákona o odpovědnosti za přestupky - Zabrání věci.**

Propadnutí věci lze uložit jen, jde-li o věc, která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena, kterou pachatel získal přestupkem nebo odměnou za něj anebo kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyl za věc získanou přestupkem nebo jako odměnu za něj, pokud hodnota této věci není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná. Zde je také nutné zmínit ustanovení § 48 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterého se k hodnotě věci nepřihlíží, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem. I tehdy je však třeba určité přiměřenosti, lze si např. představit šetrné odnětí kabelů umožňujících přenos zvuku či elektrické energie, třeba i opakovaně, v případě pokračování v protiprávním jednání, aniž by bylo nezbytné odnímat celou zvukovou aparaturu nebo lze odejmout zdroj zvuku (přehrávač, zesilovač).

Zabrání věci lze aplikovat v zákonem vyjmenovaných případech v případě, že nebylo uloženo propadnutí věci a např. vyžaduje-li to mimo jiné bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obdobný obecný zájem. **Toto oprávnění by bylo možno realizovat např. vůči hudební aparatuře v případě určitých přestupků** (být lze vznést pochybnosti o tom, zda v konkrétním případě budou naplněny všechny zákonné podmínky pro vyslovení propadnutí hudební aparatury, především z hlediska nepoměru závažnosti přestupku a hodnoty aparatury).

Organizátoři či účastníci akce typu technoparty mohou svým jednáním spáchat též některý **restný čin** ve smyslu trestního zákoníku. Může se jednat např. o trestný čin **poškození cizí věci podle ustanovení § 228 trestního zákoníku** nebo **výtržnictví podle ustanovení § 358 trestního zákoníku.**

Dále je potřeba si uvědomit, že akce podobného typu obnáší i zvýšené riziko užívání omamných a psychotropních látek. V souvislosti s konáním akce tak může být jejími účastníky spáchán např. **trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy** (§ 283 trestního zákoníku), **šíření toxikomanie** (§ 287 trestního zákoníku) resp. **ohrožení pod vlivem návykové látky** (§ 274 trestního zákona), **podávání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku** nebo **opilství** (§ 360 trestního zákoníku). Zde je nutné uvést, že jakékoliv nakládání s omamnou a psychotropní látkou je protiprávním jednáním – držením malého množství pro sebe se osoba dopouští přestupku dle ustanovení § 36 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v množství větším než malém (držení pro sebe) trestného činu. V případě držení marihuany pro vlastní potřebu je hranice 10g. Pokud drží pro jiného nebo komukoliv drogu nabízí, podává, prodává apod., dopouští se vždy trestného činu bez ohledu na množství drogy.

Policie České republiky či obecní policie může kontrolovat osobu, vyzvat ji k odezdání drogy, drogu odejmout, může osobu kontrolovat drágresem či drugtestem, zda není pod vlivem drogy – tzv. orientační vyšetření. V případě osob mladších 18 let může vyzvat k vyšetření prakticky kdykoliv. V případě osob starších 18 let může Policie České republiky vyzvat k vyšetření při důvodném podezření podle ustanovení § 20 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, a také v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupku podle ustanovení § 67 zákona o Policii České republiky.

Trestní řád v ustanovení § 78 stanoví, že ten, kdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení (v tomto případě jde zejména o zvukové aparatury), je povinen ji na vyzvání předložit mimo jiné policejnímu orgánu; je-li věc nutno pro účely trestního řízení zajistit, je povinen ji na vyzvání vydat. Pokud výzvě není vyhověno, musí být povinná osoba upozorněna na skutečnost, že věc může být odňata a zároveň takové osobě, která výzvy neuposlechla, může být uložena pořádková pokuta do 50 000 Kč (§ 66 trestního řádu). K odnětí věci dává příkaz předseda senátu. V přípravném řízení m. j. policejní orgán (po předchozím souhlasu státního zástupce) na základě vydaného příkazu věc odejme (§ 79 trestního řádu). Tím samozřejmě není dotčeno právo vlastníka domáhat se v občanskoprávním řízení náhrady škody, která má v souvislosti s pořádáním technoparty vznikla.

10.3.12. Ostatní oblasti, z nichž mohou vyplývat podmínky pro pořádání akcí typu technoparty

10.3.12.1. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska územního plánování a stavebního řádu

Problematika územního plánování a stavebního řádu je upravena **zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Vzhledem k přechodnému a zpravidla i nahodilému výskytu pořádání akcí typu technoparty na pozemcích sloužících zpravidla k zemědělství, nelze z hlediska územního plánování na tuto problematiku vztáhnout ustanovení stavebního zákona o využívání území, řešit ji v územních plánech nebo povolovat změny ve využití území. S ohledem na skutečnost, že se akce typu technoparty zpravidla konají na pozemcích sloužících k zemědělskému využití, nelze na ně umisťovat stavby ve smyslu stavebního zákona. Stavbou se podle stavebního zákona rozumí „*veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání*“. Podpěry reproduktorů nebo mobilní WC nelze považovat za stavební díla. V případě ostatních zařízení (např. pódií) se zpravidla nebude jednat o stavby ve smyslu stavebního zákona, nicméně tuto skutečnost nelze a priori

vyločit (zejména v případě pódíí popř. diváckých tribun). V případě některých zařízení (zejména v závislosti na jejich velikosti a způsobu konstrukce) je třeba individuálně posoudit, zda se nejedná o stavbu ve smyslu stavebního zákona, resp. stavbu vyžadující rozhodnutí popř. jiné opatření podle stavebního zákona. Odpovědným subjektem je z tohoto hlediska organizátor technoparty.

Problematika pořádání akcí typu technoparty se zpravidla nebude dotýkat předpisů veřejného práva stavebního, nicméně nelze a priori vyloučit, že konstrukce a zařízení umístované pro účely akce typu technoparty nepodléhají regulaci veřejného práva stavebního. Odpovědným subjektem je z tohoto hlediska stavebník, zpravidla organizátor akce. Na akcích typu technoparty, které se konají zpravidla na zemědělských pozemcích, je možné umísťovat pouze zařízení, která nejsou stavbou ve smyslu stavebního zákona.

10.3.12.2. Pořádání akcí typu technoparty z hlediska ochrany kulturních památek

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad obce s rozšířenou působností
- krajský úřad.

Ochrana kulturních památek je upravena **zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“). Kulturními památkami mohou být nemovitě i movité věci, případně jejich soubory, pokud splňují podmínky stanovené tímto zákonem a jestliže je Ministerstvo kultury za kulturní památky prohlásí (§ 2 odst. 1). Z hlediska pořádání akcí typu technoparty vyplývají pro pořadatele nebo účastníky těchto akcí následující **povinnosti**:

- 1) **Obecná povinnost vlastníka a uživatele kulturní památky neohrožovat kulturní památky** (§ 9). Vlastník kulturní památky je povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. **Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu.** Povinnost pečovat o zachování kulturní památky, udržovat kulturní památku v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením má **také ten, kdo kulturní památku užívá nebo ji má u sebe**; povinnost nést náklady spojené s touto péčí o kulturní památku má však jen tehdy, jestliže to vyplývá z právního vztahu mezi ním a vlastníkem kulturní památky.
- 2) **Obecná povinnost ostatních subjektů** (§ 9 odst. 3). Organizace a občané, i když nejsou vlastníky kulturních památek, jsou povinni si počínat tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí

a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek.

Státní památkovou péčí vykonávají orgány státní památkové péče, jimiž jsou **Ministerstvo kultury, krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností**. Z relevantních oprávnění těchto orgánů považujeme za nutné uvést:

- 1) Možnost vydat **opatření k nápravě** (§ 10 odst. 1): Jestliže vlastník kulturní památky neplní povinnosti uvedené v § 9, vydá **obecní úřad obce s rozšířenou působností** po vyjádření odborné organizace státní památkové péče rozhodnutí o opatřeních, která je povinen vlastník kulturní památky učinit, a zároveň určí lhůtu, v níž je vlastník kulturní památky povinen tato opatření vykonat. Jde-li o národní kulturní památku, vydá toto rozhodnutí po vyjádření odborné organizace státní památkové péče orgán kraje v přenesené působnosti v souladu s podmínkami, které pro zabezpečení ochrany národní kulturní památky stanovila vláda České republiky.
- 2) Možnost **omezit nebo zakázat určité činnosti** (§ 11 odst. 2): Jestliže fyzická nebo právnická osoba svou činností působí nebo by mohli způsobit nepříznivé změny stavu kulturní památky nebo jejího prostředí, anebo ohrožují zachování nebo společenské uplatnění kulturní památky, **určí obecní úřad obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, krajský úřad, podmínky pro další výkon takové činnosti nebo výkon činnosti zakáže**.
- 3) **Možnost obce provést opatření k ochraně kulturní památky** (§ 15 odst. 4). Je-li kulturní památka bezprostředně ohrožena, provede orgán obce v přenesené působnosti s předchozím souhlasem obecního úřadu obce s rozšířenou působností nutná **opatření k její ochraně**. Jde-li o nemovitou kulturní památku, která je stavbou, dá obec, pokud není sama stavebním úřadem, podnět stavebnímu úřadu k nařízení udržovacích prací nebo nezbytných úprav, nebo k nařízení neodkladných zabezpečovacích prací podle zvláštních předpisů a vyrozumí o tom obecní úřad obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, i krajský úřad. Je-li kulturní památka ve státním vlastnictví, vyrozumí o tom též nadřízený orgán organizace, která kulturní památku spravuje nebo je jejím vlastníkem.
- 4) **Možnost vymežit ochranné pásmo nemovité kulturní památky** (§ 17): Vyžaduje-li to ochrana **nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí**, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností po vyjádření odborné organizace státní památkové péče územní rozhodnutí o ochranném pásmu. Obecní úřad obce s rozšířenou působností, na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu, **může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření**.
- 5) **Možnost vymežit ochranné pásmo nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny** (§ 17 odst. 3): Jde-li o ochranu

nemovitě národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny nebo jejich prostředí, vymezí obdobně jako v případě podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona o státní památkové péči obec s rozšířenou působností ochranné pásmo na návrh krajského úřadu po vyjádření odborné organizace státní památkové péče.

Sankce za porušení povinnosti podle zákona o státní památkové péči jsou upraveny v části páté tohoto zákona (§ 35 a násl.).

Podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) zákona o státní památkové péči **právnická nebo podnikající fyzická osoba** se dopustí přestupku tím, že nepečuje o zachování kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu, užívá ji způsobem neodpovídajícím jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu, nechrání ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením nebo ji znehodnotí nebo zničí. Za uvedený přestupek může obecní úřad obce s rozšířenou působností uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč. Pokutu až do výše 4 000 000 Kč **může** těmto osobám **uložit krajský úřad**, jde-li o národní kulturní památku.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. c) zákona o státní památkové péči **fyzická osoba** se dopustí přestupku tím, že nepečuje o zachování kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu a nechrání ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením, nebo kulturní památku užívá způsobem, který neodpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu. Za tento přestupek může obecní úřad obce s rozšířenou působností uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč. Pokutu až do výše 4 000 000 Kč **může** této fyzické osobě **uložit krajský úřad**, jde-li o národní kulturní památku.

Podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. d) zákona o státní památkové péči **právnická nebo podnikající fyzická osoba** se dopustí přestupku tím, že porušuje podmínky určené v rozhodnutí o vymezení ochranného pásma nemovitě kulturní památky, nemovitě národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny. Za tento přestupek může obecní úřad obce s rozšířenou působností uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. d) zákona o státní památkové péči **fyzická osoba** se dopustí přestupku tím, že porušuje podmínky určené v rozhodnutí o vymezení ochranného pásma nemovitě kulturní památky, nemovitě národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny. Za tento přestupek může obecní úřad obce s rozšířenou působností uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč.

10.3.12.3. Zákon na ochranu zvířat proti týrání

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad obce s rozšířenou působností

- Krajské veterinární správy a jejich inspektoráty
- Policie České republiky (v případě trestného činu)

Ochrana zvířat je upravena v **zákoně na ochranu zvířat proti týrání**.

Ustanovení **§ 2 odst. 1** zakazuje týrání zvířat. Podle ustanovení **§ 4 odst. 1 písm. j)** tohoto zákona se za týrání zvířat považuje také bezdůvodné vyvolávání nepřiměřeného působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy, přičemž za stresový vliv fyzické povahy je možné považovat také nadměrný hluk. Další omezení pak může vyplynout z některých prováděcích předpisů (např. podle § 3 odst. 6 **vyhlášky č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat**, ve znění pozdějších předpisů, nesmí být v části stavby, ve které jsou chována prasata, překročena hladina nepřetržitého hluku 85 dB). Při pořádání akcí typu technoparty je proto třeba volit místo i formu akce tak, aby nedocházelo v důsledku této akce k týrání zvířat.

Někteří účastníci akce typu technoparty se akce účastní společně se svými zvířaty. Ve vztahu k těmto zvířatům musí být dodrženy podmínky ochrany zvířat při přepravě a musí být zajištěno, aby v důsledku jejich účasti na technoparty nedocházelo k jejich týrání. Obecně je vhodnější, aby se zvířata takových akcí neúčastnila. Vedle ustanovení **§ 4 zákona na ochranu zvířat**, které upravuje činnosti považované za týrání zvířat, je třeba mít na zřeteli také zásady přepravy zvířat podle ustanovení § 8c až 8g tohoto zákona, které je potřeba dodržovat při přepravě zvířat (za kterou lze podle ustanovení § 3 písm. z) zákona na ochranu zvířat považovat každý „přesun živých zvířat v dopravních prostředcích, včetně jejich nakládky, vykládky nebo překládky“). Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona na ochranu zvířat je každý povinen zabezpečit zvířeti v zájmovém chovu přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, aby nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete, a učinit opatření proti úniku zvířat. Dozor zde vykonávají orgány veterinární správy podle ustanovení § 22 zákona na ochranu zvířat.

Případy týrání zvířat se **zabývá více orgánů, a to v závislosti na závažnosti deliktu:**

- 1) Příslušné **orgány veterinární správy**, tj. **krajské veterinární správy** a jejich **inspektoráty**. Tyto orgány vykonávají dozor nad dodržováním povinností v oblasti ochrany zvířat. Zjistí-li, že dochází k týrání zvířat, podají podnět obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo Policii České republiky, aby mohlo být zahájeno řízení. Příslušní odborní pracovníci posoudí, zda skutečně dochází k týrání zvířete. Je proto možné obrátit se nejen na obecní úřad obce s rozšířenou působností či orgány Policie České republiky, ale také na orgány veterinární správy. Krajské veterinární správy vypracovávají podle ustanovení § 24a odst. 5 zákona na ochranu zvířat odborné vyjádření, které je v řízení o přestupku závazné (s výjimkou přestupku spočívajícího v porušení

povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete). Odborné vyjádření se rovněž nevyžaduje v případech porušení obecně závazné vyhlášky obce vydané na úseku ochrany zvířat proti týrání.

- 2) **Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo obec.** Ustanovení § 28 odst. 2 zákona na ochranu zvířat uvádí: „*Přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností, s výjimkou přestupků podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. q) a podle ustanovení § 27a odst. 1 písm. n), které v prvním stupni projednává obec. Na území hlavního města Prahy projednávají přestupky podle tohoto zákona městské části hlavního města Prahy.*“ Z výše uvedeného plyne, že porušení obecně závazné vyhlášky vydané na úseku ochrany zvířat proti týrání (např. obecně závazná vyhláška upravující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezují prostory pro volné pobíhání psů) projednává obec, která danou obecně závaznou vyhlášku vydala. Ostatní porušení právních předpisů na úseku ochrany zvířat projednávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

3) **Policie České republiky.**

Policie České republiky se zabývá případy, kdy je podezření, že došlo k trestnému činu týrání zvířat (§ 302 trestního zákoníku), zanedbání péče o zvíře z nedbalosti (§ 303 trestního zákoníku), popřípadě k dalším trestným činům. Závažné porušení povinností může být postiženo též jako **trestný čin týrání zvířat podle ustanovení § 302 trestního zákoníku** (*Kdo týrá zvíře, zvláště surovým nebo trýznivým způsobem, nebo surovým nebo trýznivým způsobem veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, byl-li za čin uvedený v odstavci 1 v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, nebo způsobí-li týranému zvířeti takovým činem trvalé následky na zdraví nebo smrt. Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na větším počtu zvířat*). Nebo podle ustanovení § 303 trestního zákoníku v případě nedbalosti.

Spolupráce dotčených orgánů je upravena v ustanovení § 22 odst. 1 a § 24a zákona na ochranu zvířat. Podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. m) podávají krajské veterinární správy podněty obecním úřadům obcí s rozšířenou působností k projednávání přestupků vyplývajících z porušení povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým či právnickým osobám na úseku ochrany zvířat.

Významné oprávnění stanoví ustanovení § 24 odst. 2 zákona na ochranu zvířat **obci**, která může **obecně závaznou vyhláškou** upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezit prostory pro volné pobíhání psů (zde pozor, zda jde opravdu o veřejná prostranství, daleko spíš v daných lokalitách půjde o honitbu – zákon č. 449/2001 Sb., viz III. 12. 4 Zákon o myslivosti).

K možnému obsahu tohoto právního předpisu viz Metodický materiál Ministerstva vnitra č. 18 k vydání obecně závazné vyhlášky obce, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezují prostory pro volné pobíhání psů, který je dostupný na webových stránkách Ministerstva vnitra (www.mvcr.cz/odk2). Porušením těchto pravidel může být naplněna skutková podstata **přestupku podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. q), § 27a odst. 1 písm. n) zákona na ochranu zvířat** (porušení obecně závazné vyhlášky vydané na základě zákona na ochranu zvířat).

10.3.12.4. Zákon o myslivosti

Kontaktní subjekty:

- obecní úřad obce s rozšířenou působností.

Problematika myslivosti je upravena **zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“)**.

Podle ustanovení **§ 8 odst. 2** tohoto zákona každý, kdo vstupuje se svou činností do přírody, si musí počínat tak, aby nedocházelo ke zbytečnému ohrožování nebo zraňování zvěře a k poškozování jejích životních podmínek. **Omezení a zákazy dané v zájmu ochrany** jsou pak blíže stanoveny v ustanovení **§ 9** zákona o myslivosti. Zejména je třeba zmínit ustanovení **§ 9 odst. 1**, podle kterého je zakázáno plašit zvěř jakýmkoliv způsobem, s výjimkou opatření k zabránění škodám působeným zvěří a dovolených způsobů lovu. Dále je zakázáno rušit zvěř při hnízdění a kladení mláďat a provádět další činnosti záporně působící na život zvěře jako volně žijících živočichů, pokud nejde o činnosti při obhospodařování pozemků nebo o činnosti při návštěvách honiteb jako součástí krajiny.

V případě, že by psi mimo vliv svého majitele rušili výkon práva myslivosti v honitbě pronásledováním zvěře, mohla by být navíc dotčena ustanovení zákona o myslivosti, a tito psi by mohli být ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení považováni za toulavé a být usmrceni mysliveckou stráží.

Podle ustanovení **§ 9 odst. 3** zákona o myslivosti může orgán státní správy myslivosti na žádost uživatele honitby, zejména v době hnízdění, kladení a odchovu mláďat nebo provádění lovů, **nařídit přiměřené omezení nebo i zákaz vstupu do honitby nebo jejích částí**, omezení jízdy koňmi a tažnými psy a omezení jiných sportovních nebo zájmových činností. Uvedená opatření se nevztahují na hospodářskou činnost vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků.

Orgány státní správy myslivosti jsou podle ustanovení **§ 57** zákona o myslivosti Ministerstvo zemědělství, na území národních parků pak Ministerstvo životního prostředí, dále krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností. Působnost podle ustanovení § 9 odst. 3 zákona o myslivosti, jakož i ukládání sankcí (viz dále) vykonává **obecní úřad obce s rozšířenou působností** (§ 60).

V případě porušení povinností stanovených zákonem o myslivosti (zejména povinnosti podle ustanovení § 9 tohoto zákona) může být fyzická osoba postíže- na za **přestupek podle ustanovení § 63 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti**, za což jí může být uložena pokuta až do výše 10 000 Kč (**ustanovení § 63 odst. 3 písm. a) zákona o myslivosti**). Právnická osoba se může dopustit **přestupku podle ustanovení § 64 zákona o myslivosti**. K projednávání těchto sankcí je pří- slušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.

Součinnost orgánů státní správy myslivosti je upravena v ustanovení § 9 odst. 4. Podle tohoto ustanovení orgán státní správy myslivosti spolupracuje s dalšími orgány státní správy, jimž jsou právnické i fyzické osoby povinny ozna- movat konání hromadných akcí v přírodě, a sděluje těmto orgánům požadavky potřebné k ochraně zvěře a jejich životních podmínek.

10.3.12.5. Drážní doprava

Pořádání akcí typu technoparty se může rovněž dotýkat povinností uprave- ných v oblasti drážní dopravy. Podle ustanovení § 4a **zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů** (dále jen „zákon o dráhách“), je zaká- záno bez povolení provozovatele dráhy vykonávat v obvodu dráhy (§ 4 zákona o drahách) činnosti, které se považují za podnikání, a vstupovat na dráhu a v ob- vodu dráhy na místa, která nejsou veřejnosti přístupná, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

Jako veřejně přístupná jsou zákonem o dráhách vymezena tato místa na drá- ze a v obvodu dráhy: a) dráha a její obvod, pokud je dráha vedena po pozemní komunikaci; b) dráha a její obvod v místě křížení dráhy s pozemní komunikací; c) prostory určené pro veřejnost, nástupiště a přístupové cesty k nim a prostory v budovách nacházejících se v obvodu dráhy, pokud jsou v nich poskytovány služ- by související s drážní dopravou; d) veřejně přístupné účelové komunikace v ob- vodu dráhy; e) volné plochy vzdálené nejméně 2,5 m od osy krajní koleje dráhy.

Pro vstup na ostatní místa na dráze a v obvodu dráhy je potřebný souhlas pro- vozovatele dráhy. Stejně tak, pokud by činnost, která by měla být provozována v obvodu dráhy, měla povahu podnikání (v souvislosti s pořádanými akcemi např. prodej občerstvení), může být provozována pouze se souhlasem provozovatele dráhy.

Porušení ustanovení § 4a zákona o dráhách je **přestupkem podle 50 odst. 1 zákona o drahách**.

Provozovatel dráhy je v souladu s ustanovením § 22 odst. 3 písm. b) zákona o dráhách oprávněn dávat osobám nacházejícím se v obvodu dráhy **pokyny** k zajištění jejich bezpečnosti, bezpečnosti jiných osob a pokyny k ochraně majet- ku a veřejného pořádku a k zabránění možného rušení nebo ohrožení provozová-

ni dráhy a drážní dopravy na dráze. Nedbání tohoto pokynu je přestupkem podle **§ 50 odst. 1 písm. e) zákona o dráhách.**

Ustanovení § 9 zákona o dráhách stanoví, že v ochranném pásmu dráhy (§ 8 zákona o dráhách) lze mimo jiné zřizovat světelné zdroje a barevné plochy zaměnitelné s návěstními znaky, popř. zřizovat a provozovat stavby, jen se souhlasem drážního správního úřadu (§ 54 zákona o dráhách) a za podmínek jím stanovených. V zájmu zajištění ochrany před možným vzájemným negativním působením výše uvedených „činností“ a provozování dráhy a drážní dopravy je provozování citovaných „činností“ vázáno na souhlas drážního správního úřadu a případně jím stanovené podmínky. Porušení § 9 zákona o dráhách je **přestupkem podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o dráhách.**

Za všechny citované přestupky lze uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč. K projednání těchto přestupků je věcně příslušný **obecní úřad obce s rozšířenou působností.** Případnému páčání přestupků je oprávněna zamezit Policie České republiky úkony podle zákona o Policii České republiky.

Podle ustanovení § 10 zákona o dráhách drážní správní úřad zjišťuje zdroje ohrožování dráhy a zdroje rušení drážního provozu na nich. Zjistí-li drážní správní úřad jiný zdroj ohrožení než možné sesuvy půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, pro jejichž odstranění je stanoven odlišný režim (např. zřizování světelných zdrojů a barevných ploch zaměnitelných s návěstními znaky v ochranném pásmu dráhy bez souhlasu drážního správního úřadu nebo v rozporu se stanovenými podmínkami, tedy v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o dráhách), **nařídí drážní správní úřad jeho provozovateli nebo vlastníku odstranění zdroje tohoto ohrožení.** Nevyhoví-li provozovatel nebo vlastník zdroje ohrožení, drážní správní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady.

Orgány místní samosprávy, nejsou-li drážními správními úřady, mohou podat drážnímu správnímu úřadu **podnět k postupu podle ustanovení § 10 zákona o dráhách.** Nejsou-li samy věcně příslušné, jsou povinny oznámit příslušným správním orgánům přestupky, o nichž se dozví. U Policie České republiky mohou iniciovat provedení úkonů k zabránění v pokračování páčání přestupků.

10.3.12.6. Letecká doprava

V případě, kdyby byla pořádána akce typu technoparty na **pozemku, který je letištěm nebo plochou pro vzlety a přistání sportovních létajících zařízení,** je třeba mít k takové činnosti souhlas provozovatele letiště nebo plochy pro vzlety a přistání sportovních létajících zařízení.

Lze předpokládat, že v situaci, kdy provozovatel (vlastník nebo uživatel pozemku) letiště nebo plochy pro vzlety a přistání sportovních létajících zařízení dá souhlas s konáním shromáždění na tomto pozemku, splní také svou povinnost in-

formovat o dočasném omezení leteckého provozu na letišti nebo ploše pro vzlety a přistání sportovních létajících zařízení příslušný orgán, jež bude dále o omezeních informovat leteckou veřejnost. Uvedeným orgánem je Řízení letového provozu České republiky, s. p.

Dle přílohy č. 14 k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví vyhlášené ve Sbírce zákonů pod číslem 147/1947 Sb., ve znění Protokolu o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a o Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, **nemohou být vzhledem k požadavkům na bezpečnost letového provozu v blízkosti letiště instalovány zdroje laserových paprsků, jelikož tyto mohou i ve vzdálenosti několika kilometrů od letiště ohrozit bezpečnost letadla.**

Jelikož v rámci akcí typu technoparty mohou být obdobná zařízení produkující laserové paprsky instalována, je žádoucí, aby byl na takové zamýšlené nebo probíhající shromáždění upozorněn provozovatel letiště nacházejícího se v blízkosti místa, kde se shromáždění koná. V případě, že není provozovatel letiště zastížen, je vhodné upozornit přímo Úřad pro civilní letectví.

K uvedenému je vhodné zmínit přestupkové jednání, kterého se dopustí ten, který bez souhlasu Úřadu provádí činnost v ochranném pásmu letecké stavby. Tento přestupek je definován pro fyzické osoby v ustanovení § 92 odst. 1 písm. e) a pro právnické a fyzické podnikající osoby v ustanovení § 93 odst. 1 písm. c) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění živnostenského zákona.

10.3.12.7. Živnostenský zákon

Dle přílohy č. 4 k **živnostenskému zákonu**, náleží do živnosti volné „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ mj. i odbor činnosti 73. „Provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí“.

Podle přílohy č. 4 nařízení č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností, ve znění pozdějších předpisů, patří do obsahové náplně předmětné živnosti volné podle výše uvedeného odboru činnosti č. 73 mj. tato obsahová náplň: „Provozování ... audiovizuálních představení pro veřejnost, zejména organizační, pořadatelské a technické. Zajištění provozu těchto zařízení ... Provozování jiných kulturních zařízení. Pořádání ... koncertů ..., audiovizuálních představení a estrádních produkcí, zejména veřejné předvedení ... koncertů a audiovizuálních představení, estrádních a jiných produkcí účinkujícími na stálé scéně i jako hostující na nejrůznějších akcích svého druhu. Pořádání tanečních zábav a diskoték. Činnost konferenciéra a diskžokeje, moderování různých kulturních, společenských akcí. Činnost zvukařů, osvětlovačů ... a další podpůrné činnosti souvise-

jíci s realizací uměleckých výkonů. Obsahem činnosti ... není činnost výkonných umělců ve smyslu provedení uměleckého výkonu.“

Dle ustanovení § 2 živnostenského zákona je živností soustavná činnost provozována samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených uvedeným zákonem.

Pokud by tedy konkrétní činnost spočívající v pořádání, provozování a zajišťování akcí typu technoparty naplňovala všechny zákonem stanovené znaky živnosti, jednalo by se o volnou živnost „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ (odbor činnosti č. 73), podléhající právnímu režimu živnostenského zákona, tj. s nutností provozovat takovou živnost na základě příslušného živnostenského oprávnění a dodržovat při jejím provozování všechny povinnosti vyplývající pro podnikatele ze živnostenského zákona a dalších právních předpisů (§ 31 odst. 19 živnostenského zákona).

Pokud by činnost spočívající v pořádání, provozování a zajišťování akcí typu technoparty naplňovala všechny znaky živnosti ve smyslu živnostenského zákona, avšak byla by provozována, aniž by fyzická či právnická osoba provozující takovou činnost měla pro tuto živnost živnostenské oprávnění, dopouštěla by se proto taková osoba přestupku neoprávněného podnikání, sankčně postižitelného podle citovaného zákona. Podle § 9 zákona o některých přestupcích se přestupku dopustí fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že provozuje obchodní, výrobní či jinou výdělečnou činnost bez veřejnoprávního oprávnění, je-li požadováno. Za tento přestupek lze uložit pokutu do výše 100 000 Kč.

Jiná situace je ovšem u případných prodejců občerstvení či jiného zboží.

Podle ustanovení § 18 odst. 1 živnostenského zákona může obec v přenesené působnosti vydat tzv. **tržní řád**, ve kterém vymezí místa pro prodej a poskytování služeb (např. tržiště); stanovení kapacity a přiměřené vybavenosti tržiště; dobu prodeje zboží a poskytování služeb na tržišti; pravidla pro udržování čistoty a bezpečnosti na tržišti; pravidla, která musí dodržet provozovatel tržiště k zajištění jeho řádného provozu. Podle ustanovení § 18 odst. 3 živnostenského zákona může **obec nařízením obce vydaným podle odstavce 1 stanovit**, že se toto nařízení obce nevztahuje na některé druhy prodeje zboží a poskytování služeb prováděné mimo provozovnu, a **stanovit, že některé druhy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu v obci nebo její části jsou zakázány**.

Za neoprávněné podnikání může být právnická nebo fyzická osoba postížena **na základě § 61 a násl. živnostenského zákona**. Porušení povinností stanovených v tržním řádu může být i kvalifikováno dle ustanovení § 4 odst. 1 zákona o některých přestupcích jako porušení povinnosti stanovené v nařízení obce, za které lze uložit pokutu až do výše 100 000 Kč.

11. JUDIKATURA SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

a) společné

Obecně lze při posuzování souladnosti obecně závazných vyhlášek se zákonem vycházet z právních vět nálezů týkajících se norem všem obecně závazným vyhláškám společným. V nich Ústavní soud řeší problematiku mezi samostatné působnosti, ingerence samosprávy do výkonu státní správy a podobné otázky. Jedná se např. o tyto nálezy:

PI. ÚS 38/97 (Sokolov) — 293/1998 Sb.

PI. US 14/99 (Svinaře) — 239/1999 Sb.

PI. ÚS 20/01 (Plchov) — 8/2002 Sb.

PI. ÚS 17/02 (Nezvěstice) — 583/2004 Sb.

PI. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.

PI. US 62/04 (Chuchelna) — 280/2005 Sb.

PI. US 63/04 (Prostějov) — 210/2005 Sb.

PI. ÚS 57/05 (Nový Bor) — 486/2006 Sb.

PI. US 36/06 (Ostrov) — 18/2007 Sb.

PI. US 45/06 (Jirkov) — 20/2008 Sb.

PI. ÚS 35/06 (Kořenov) — 286/2008 Sb.

PI. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.

PI. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) — 22/2009 Sb.

PI. ÚS 47/06 (Sušice) — 250/2009 Sb.

PI. ÚS 58/05 (České Velenice) — 230/2010 Sb.

PI. ÚS 19/11 (Liberec) — 132/2012 Sb.

PI. ÚS 35/13 (Cheb) — 220/2014 Sb.

Nález Ústavního soudu ČR zn. PI. ÚS 38/97 (Sokolov) — 293/1998 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Z textu napadené vyhlášky, podobně jako již i v jiných případech, vyplývá, že se obec snaží vlastní vyhláškou regulovat věci a postihovat činnosti, které jsou regulovány anebo postihovány na základě zákona o přestupcích. V takových případech obce jakoby suplují nečinnost státu tam, kde měl stát zasáhnout. U vědomí, že vyhláška sama o sobě nemůže být všelékem je třeba v případech, jež se týkají práv a povinností, upravených přímo zákony, mnohem spíše iniciativně požadovat a prosazovat dodržování zákonných požadavků a užití zákonem stanovených sankcí u těch, kteří

jsou k tomu zákonem pověřeni a neuhýbat případné nečinnosti státu vytvářením svých vlastních náhradních instrumentárií.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 14/99 (Svinaře) — 239/1999 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Podle § 16 odst. 1 a 2 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, mohou být obecně závazné vyhlášky vydávány k plnění úkolů samosprávy a musí být v souladu se zákony. Z toho plyne, že co je upraveno zákonem, nemá být předmětem obecně závazných vyhlášek obce.

Pokud by snad mělo být smyslem obecně závazné vyhlášky poskytnout občanům přehledný souhrn jejich právních povinností, je třeba poznamenat, že k takovému informování občanů má obec řadu jiných možností a nástrojů, nikdy však podobnému účelu nemůže sloužit obecně závazný právní předpis.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 20/01 (Plchov) — 8/2002 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Účelem veřejného prostranství, jak vyplývá z ustanovení § 4 zákona o místních poplatcích, je obecné a zvláštní užívání. Obecným užíváním se rozumí užívání např. náměstí či místních komunikací chodci a vozidly a je zásadně bezplatné. Na rozdíl od toho tzv. zvláštní užívání veřejného prostranství je definováno taxativním výčtem v 4 odst. 1 zákona o místních poplatcích a je úplatné (srov. Pl. ÚS 14/95, ÚS, sv. 4, č. 68).“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 17/02 (Nezvěstice) — 583/2004 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obecně závaznými vyhláškami může obec upravovat pouze ty své záležitosti, které jsou svěřeny do její samostatné působnosti, a tyto vyhlášky musí být v souladu se zákony (čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR, § 35 zákona o obcích). Nelze jimi však upravovat to, co spadá do oblasti vyhrazené státní správě, případně do oblasti soukromoprávních vztahů.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Zákonné zmocnění k tomu, aby obec obecně závaznou vyhláškou zakázala činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, obsažené v ust. § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, je limitováno tím, že takový zákaz se musí vztahovat „na některá veřejná prostranství v obci“. Imperativ určitosti právního příkazu či zákazu vyžaduje, aby takové prostranství bylo v obecně závazné vyhlášce určeno co možná nepřesněji, tj. tak, aby jeho lokalizace byla dostatečně konkrétní a nevyvolávala žádné interpretační pochybnosti.

Tento požadavek určitosti nebyl v napadené vyhlášce. Zákazy, obsažené v ustanovení čl. 3 odst. 1 napadené vyhlášky, jsou vztaheny na veřejně přístupná místa, přičemž tento termín je odlišný od termínu veřejná prostranství, použitý v ust. § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Vymezení pojmu veřejně přístupné místo v napadené vyhlášce je nepřesné a nedostatečně konkrétní. Některá ve vyhlášce příkladmo uváděná místa, jako jsou dvorní trakty, lávky, vodní plochy, parkoviště, letiště, nádraží, hřiště, koupaliště, dětská hřiště, pískoviště nebo jiná místa, kde si hrají děti, nemusí mít nutně povahu veřejného prostranství, protože jejich zpřístupnění záleží na vůli vlastníka nebo provozovatele.

Za situace, kdy zákonné zmocnění k zákazu činností uvedených v ust. § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, se týká pojmu „veřejné prostranství“, bylo nadbytečné a matoucí zavádět v ust. čl. 2 odst. 1 napadené vyhlášky duplicitní termín „veřejně přístupné místo“. Pojem „veřejné prostranství“ je přitom vymezen zákonnou definicí, obsaženou v ustanovení § 34 citovaného zákona.

Použití termínu „veřejně přístupné místo“ může způsobovat interpretační potíže i proto, že v jiných českých právních předpisech se vyskytuje jazykově velmi blízký termín „místo veřejnosti přístupné (např. v § 202 trestního zákona), přičemž interpretace tohoto posledně uvedeného termínu v odborné literatuře a v judikatuře (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 969/2 002 nebo sp. zn. 6 Tdo 220/2003) je odchylná od vymezení v článku napadené vyhlášky.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 62/04 (Chuchelna) — 280/2005 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Samostatná působnost obce je vymezena v ustanovení § 35 zákona o obcích, podle jehož odst. 3 písm. a) se obec při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí zákonem.

Účelem a funkcí vydávání obecně závazných vyhlášek je správa vlastních záležitostí samostatně a nelze je spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů, týkajících se úkolů státní správy, či dokonce v normování této oblasti.“

Ústavní soud respektuje místní samosprávu jako výraz práva a způsobilosti místních orgánů spravovat veřejné záležitosti v mezích daných zákonem, v rámci své odpovědnosti a v zájmu místního obyvatelstva.

Obecně závazné vyhlášky obcí nemohou upravovat věci, které jsou vyhrazeny zákonům. Zákonná úprava má přednost před obecně závaznou vyhláškou; pokud zákonodárce přijme pro vymezenou oblast určitá pravidla, subjekt územní samosprávy je nemůže duplicitně, či v rozporu se zákony, normovat.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 63/04 (Prostějov) — 210/2005 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ustanovením čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR, podle kterého mohou zastupitelstva v mezech své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky, byly obce nadány pravomocí vydávat obecně závazné vyhlášky.

Obec se při výkonu samostatné působnosti (ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 zákona o obcích) řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem. Tomuto zákonnému příkazu odpovídá vymezení věcných oblastí, v nichž je obec oprávněna originálně, tj. bez zákonného zmocnění v pravém smyslu tvořit právo.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor) — 486/2006 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud s vědomím výše citovaného uvádí, že aplikace principu „nerozumnosti“ ze strany soudu musí být velmi restriktivní a měla by se omezit jen na případy, kdy se rozhodnutí obce jeví jako zjevně absurdní. Za zjevnou absurdnost lze přitom považovat jen případ, kdy soudem provedený přezkum vede jen k jedinému možnému (v protikladu k preferovanému nebo rozumnému) závěru, který je absurdní, a tento soudem rozpoznáný závěr zůstal naopak obcí nerozpoznán. Nerozumnost nesmí být použita jako záminka k zásahu do obcí přijatého rozhodnutí proto, že Ústavní soud s rozhodnutím obce věcně nesouhlasí. Aplikace principu nerozumnosti tedy přichází v úvahu jen za extrémních okolností, nesmí být jen možným jiným názorem, aniž by byla zároveň vyvrácena možná rozumnost názoru obce. Posuzování, zda obec jednala rozumně, není jednoduše otázkou, zda jednala v souladu s oprávněním poskytnutým jí zákonem. Posouzení nerozumnosti spíše vyžaduje zvážit napadenou vyhlášku z hlediska jejich dopadů měřených obecnou rozumností.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obecně závazná vyhláška musí splňovat obecná kritéria kladená na právní předpisy vyplývající z pojmu demokratického právního státu podle čl. 1 odst. 1 a z čl. 2 odst. 3 a odst. 4 Ústavy, tj. její ustanovení musí být s využitím obvyklých interpretačních postupů určitá a vzájemně nerozporná, neboť jinak by byl porušen princip právní jistoty a hrozilo by riziko porušení zákazu svévole ze strany orgánů veřejné moci.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 286/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Povinnosti uložené ve zkoumané vyhlášce jsou v podstatě totožné s těmi, které jsou sankcionovány podle skutkových podstat přestupků zákona přestupkového. Proto není na místě jejich podřazení pod tzv. „ostatní přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě“ ve smyslu § 46 zákona č. 200/1990 Sb., jak činí napadená vyhláška v čl. 6 odst. 2. Není totiž možné, aby stejné

jednání, které je definováno přestupkovým zákonem jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47 přestupkového zákona, prohlásila obecní vyhláška za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 46 odst. 2 přestupkového zákona. Pokud tak obec učinila (v čl. 6 odst. 2 vyhlášky), vykročila z mezí své pravomoci.

Pokud by Ústavní soud do budoucna připustil plošně formulované zákazy, aniž by obec byla povinna potřebu takové plošné regulace zdůvodňovat, hrozila by územní partikularizace veřejného práva podle územních obvodů jednotlivých obcí. K plošným zákazům, které je třeba učinit bez ohledu na místní zvláštnosti, slouží primárně zákon. Existenci místních specifik a potřeb na ně reagovat určitým regulačním způsobem naznačuje právě omezení zákazu pouze na určitá místa v obci, či na určité doby, nejlépe v kombinaci obojího. Plošné zákazy naopak naznačují svévůli, nerespektování principu proporcionality a osobování si pravomoci přijímat obecné regulace, které by, v souladu s principem jednotného právního řádu, měly platit zásadně stejně pro celé území unitárního státu.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 36/06 (Ostrov) — 18/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obec se při výkonu samostatné působnosti řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem. Obec je tedy limitována mezemi své působnosti vymezené zákonem, ...

Účelem a funkcí vydávání obecně závazných vyhlášek je správa vlastních záležitostí samostatně a nelze ji spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) — 20/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud konstatuje, že ustanovení čl. 104 odst. 3 Ústavy je nutno nadále interpretovat v linii dosavadních nálezů Ústavního soudu tak, že obce jsou přímo tímto ustanovením Ústavy zmocněny tvořit právo ve formě vydávání obecně závazných vyhlášek. Logickým důsledkem tohoto výkladu potom je, že na rozdíl od vydávání právních předpisů v přenesené působnosti ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy, jehož díkce explicitní zákonné zmocnění vyžaduje, k vydávání obecně závazných vyhlášek v mezích své věcné působnosti, a to i když jsou jimi ukládány povinnosti, již obce žádné další zákonné zmocnění nepotřebují (s výhradou ukládání daní a poplatků vzhledem k čl. 11 odst. 5 Listiny), neboť pojmově není právního předpisu bez stanovení právních povinností.

Stanovení mezí samostatné působnosti obce svěřila Ústava zákonu (čl. 104 odst. 1 Ústavy), jímž je de lege lata již citovaný zákon o obcích. Ten v § 10 stanoví tři oblasti, v nichž může obec bez zákonného zmocnění vydávat obecně závazné vyhlášky, a to v oblasti, resp. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, počítaje v to i stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků [písm. a) a b)], v oblasti, resp. za účelem udržo-

vání čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, ochrany životního prostředí, veřejné zeleně [písm. c)] a v oblasti, resp. za účelem úpravy užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti [písm. c) in fine]. Zvláštní zákony mohou stanovit další věcné oblasti, v nichž obec může realizovat své normotvorné oprávnění [písm. d)].

Pro všechny takto vymezené věcné oblasti pak platí společná podmínka, že musí jít o záležitost v zájmu obce a občanů obce (§ 35 odst. 1 zákona o obcích). Jinými slovy, musí jít vždy o místní záležitost [bod 19 nálezu Pl. ÚS 30/06 ze dne 22. května 2007 (190/2007 Sb.)], nikoli o záležitost krajského nebo celostátního významu, jejíž regulace přísluší podle zákona krajům nebo správním úřadům jako výkon státní správy (§ 35 odst. 1 zákona o obcích). Podle § 35 odst. 3 písm. a) obecního zřízení se dále obec musí při vydávání obecně závazných vyhlášek řídit zákonem. Zákonodárce zde poněkud neobratným způsobem formuloval samozřejmě - právní předpis obce se nesmí dostat do rozporu s normou vyšší právní síly, v případě obecně závazných vyhlášek se zákonem (zásada *lex superior derogat inferiori*).

Odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší (srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 41/04 ze dne 15. prosince 2006 ve věci protihlukové vyhlášky města Chomutova, Pl. ÚS 4/05 ze dne 6. března 2007 ve věci vyhlášky města Ústí nad Labem o ochraně životního prostředí a veřejné zeleně a Pl. ÚS 42/05 ze dne 8. března 2007 ve věci vyhlášky statutárního města Kladna o zajištění veřejného pořádku při poskytování hostinských činností a pořádání veřejných produkcí).

Město Jirkov deklarovalo, že předmět a cíl regulace napadeného ustanovení čl. 3 obecně závazné vyhlášky je právě takový a liší se od předmětu a cíle regulace zákona o rostlinolékařské péči: obec nestanoví povinnost sečí (primárně) z důvodu zamezení šíření škodlivých organismů, plevelů, plísni apod., nýbrž z důvodu zlepšení estetického vzhledu veřejné zeleně, která je důležitou součástí životního prostředí člověka žijícího v městské aglomeraci. Ústavní soud konstatuje z důvodů vyložených výše, že město Jirkov sledovalo napadeným ustanovením legitimní cíl v rámci věcně vymezené oblasti, v níž může bez zákonného zmocnění ukládat obecně závaznou vyhláškou povinnosti.

V nálezu Pl. ÚS 21/02 ze dne 22. března 2005 (N 59/36 SbNU 631; 211/2005 Sb.) se Ústavní soud již zabýval otázkou souladu § 34 zákona o obcích vymezujícího pojem veřejné prostranství s ústavní garancí vlastnického práva podle čl. 11 Listiny. Konstatoval v něm, že prostor splňující zákonné znaky veřejného prostranství je veřejným prostranstvím *ex lege*. Vyjmutí prostor vlastněných soukromými subjekty a splňujících zákonné znaky veřejného prostranství z veřejnoprávního režimu

veřejného prostranství by vedlo k podstatnému ztížení či znemožnění právní regulace společenských vztahů, na nichž má obec jako veřejnoprávní korporace veřejný zájem (např. oprávnění ukládat na základě obecně závazných vyhlášek povinnost k ochraně místních záležitostí veřejného pořádku, k ochraně životního prostředí a udržování čistoty). V tomto smyslu není a nemůže být protiústavní, pokud režimu veřejného prostranství podléhají také některé prostory vlastněné osobami soukromého práva, nýbrž je naopak důslednou realizací univerzálního pojmu vlastnictví nerozlišujícího vlastníky soukromoprávní a veřejnoprávní povahy. Na stanovení povinnosti vlastníků nebo uživatelů pozemku, který je veřejným prostranstvím, ve věcně vymezené oblasti samostatné působnosti obce [§ 10 písm. c) zákona o obcích] tedy není možné bez dalšího hledět jako na nucené omezení vlastnického práva ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny. Ústavní soud proto tuto námitku nepovažuje za důvodnou. Vedle toho Ústavní soud v tomto nálezu též konstatoval, že z čl. 11 odst. 3 Listiny vyplývá, že vlastnické právo není absolutním a ničím neomezeným právním panstvím nad věcí, nýbrž má plnit a současně též plní i jiné funkce. Ústavní a právní systém České republiky vychází jednak z principu, že vlastnictví zavazuje a je omezeno zákonem chráněnými obecnými zájmy, jednak z možnosti státního zásahu do úpravy vlastnických práv ve veřejném, resp. obecném zájmu. Jestliže k takové úpravě ve veřejném zájmu dojde, nejedná se o zásah do rovnosti různých vlastníků.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 19/11 (Liberec) — 132/2012 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„V projednávaném případě statutární město Liberec vydalo obecně závaznou vyhlášku o veřejném pořádku, jejíž napadené ustanovení čl. VII jednak reglementuje oblast, v níž mu není zákonem umožněno vykonávat samostatnou působnost (ustanovení § 35 odst. 2 věta první in fine obecního zřízení a ustanovení § 18 odst. 1 a 3 živnostenského zákona) a jednak sleduje tentýž předmět a cíl regulace jako ustanovení § 18 odst. 1 a 3 živnostenského zákona. Tím, že statutární město Liberec normovalo oblast vyhrazenou zákonné úpravě, resp. úpravě, kterou je dle zákona možno regulovat formou nařízení, aniž by sledovalo jiný předmět a cíl, vykročilo z mezí samostatné působnosti a jednalo ultra vires.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 35/13 (Cheb) — 220/2014 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Jde o nedůvodně nerovný přístup města Cheb k sobě samému na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, jestliže je zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Chybí totiž jakýkoliv racionální a přípustný účel, ať již explicitně vyjádřený či dovoditelný, proč by město Cheb nemělo být při provádění činností téhož druhu podrobeno své vlastní regulaci, jaká se vztahuje na ostatní subjekty.“

b) stanovení závazných podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k zákonnému zmocnění ve smyslu ustanovení § 10 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se doposud zabýval Ústavní soud např. v těchto nálezech:

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 4/2000 (Písek)

Tímto nálezem Ústavní soud zamítl návrh přednosty Okresního úřadu v Písku na zrušení ustanovení obecně závazné vyhlášky omezující pořádání tanečních zábav, plesů a diskoték.

V nálezu Ústavního soudu se uvádí, že **ústavní limity** pro vydávání obecně závazných vyhlášek obcí v jejich samostatné působnosti určuje především čl. 104 odst. 3 Ústavy, podle něhož „*zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky*“. Působnost obcí v tomto směru vyplývala zejména z ustanovení § 13 odst. 2 již zrušeného zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle něhož se obec při výkonu samostatné působnosti řídí jen zákony a obecně závaznými právními předpisy vydanými ústředními orgány k jejich provedení. I obecně závazné vyhlášky proto musely být v souladu se zákony a obecně závaznými právními předpisy vydanými ústředními orgány státní správy k jejich provedení (§ 16 odst. 2 cit. zákona).

V předmětné souzené věci však již Ústavní soud byl nucen reflektovat legislativní vývoj, k němuž došlo nabytím účinnosti zákona č. 128/2000 Sb., a to i s vědomím toho, že napadená vyhláška byla schválena ještě za účinnosti zákona č. 367/1990 Sb. Podle ustanovení § 10 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb. (nyní ustanovení § 10 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů) je totiž obec (nově) zmocněna v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou ukládat povinnosti. Předmětná obecně závazná vyhláška byla tak dle názoru Ústavního soudu konformní v té době s platným a účinným zákonem o obcích, který obce k vydání takového obecně závazné vyhlášky v samostatné působnosti výslovně zmocňuje a není tedy v rozporu ani s citovanými články Ústavy ČR a Listiny základních práv a svobod.

Dle názoru odborné veřejnosti však vznáší pochybnosti to, že Ústavní soud ponechal v platnosti ustanovení předmětné obecně závazné vyhlášky týkající se „výjimek“ (čl. 4 obecně závazné vyhlášky). Do rozporu s ústavně zaručenou rovností a zákazem diskriminace se tak dostává zejména ust. Čl. 4 odst. 6 předmětné obecně závazné vyhlášky, kde se uvádí, že: „*Povinnost žádat o výjimku se nevztahuje na akce pořádané městem nebo organizacemi jím k pořádání těchto akcí zřízenými.*“ viz. např. publikovaný názor S. Kadečky: Výklad některých ustanovení zákona o obcích (MO 2001, 4-5) ze dne 20. 7. 2001.

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 23/99 (Frýdek-Místek)

Ústavní soud mj. konstatoval, že v návaznosti a s odkazem na závěry, uvedené v plenární věci, sp. zn. Pl. ÚS 4/2000 (obecně závazná vyhláška města Písek), však i v této věci musel Ústavní soud reflektovat legislativní vývoj, k němuž došlo nabytím účinnosti zákona č. 128/2000 Sb., a to i s vědomím toho, že napadená vyhláška byla schválena ještě za účinnosti zákona č. 367/1990 Sb. **Podle ustanovení § 10 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., je totiž obec nově zmocněna v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou ukládat povinnosti „pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku“.**¹⁰ Dále Ústavní soud uvedl, že kromě toho zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2001, v ustanovení § 96 stanoví, že „Obec může obecně závaznou vyhláškou nařídit pro území obce nebo jeho část k ochraně zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění provedení speciální ochranné desinfekce a deratizace a k ochraně před hlukem a vibracemi konec veřejné produkce hudby, provozní doby hostinských provozoven, heren a obdobných provozoven služeb, pokud jejich produkcí nebo provozem dochází k neúměrnému obtěžování občanů“.¹¹

Ústavní soud dále konstatoval, že není dán důvod pro zrušení napadené vyhlášky, když odpovídá v současné době platnému zákonu o obcích, který obec k vydání takovéto obecně závazné vyhlášky v samostatné působnosti výslovně zmocňuje.

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem)

„VIII. Vlastní přezkum

55. V čl. 3 písm. e) se stanoví, že *produkce lunaparků, kolotočů, cirkusů a hromadných sportovních akcí na veřejném prostranství je možná pouze po předchozím souhlasu příslušného ÚMO na místech dle připojené přílohy. Zde dává Ústavní soud za pravdu navrhovateli v tom, že ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích zmocňuje obec, aby obecně závaznou vyhláškou stanovila závazné podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték v rozsahu nezbytném pro zajištění veřejného pořádku, nikoli však k tomu, aby vázala možnost konání takových veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků na předchozí souhlas obce. Dané ustanovení vyhlášky je tedy v rozporu s § 10 písm. b) zákona o obcích.*

¹⁰ Dle platného zákona o obcích se jedná o ustanovení § 10 písm. b).

¹¹ Slova „a k ochraně před hlukem a vibracemi konec veřejné produkce hudby, provozní doby hostinských provozoven, heren a obdobných provozoven služeb, pokud jejich produkcí nebo provozem dochází k neúměrnému obtěžování občanů“ byla k 1.10.2003 zrušena – viz zákon č. 274/2003 Sb.

57. *Odpovědnost za nepřekročení hygienických limitů hluku upravená článkem 4 odst. 2 vyhlášky je zakotvena v § 32 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, tak, že splnění této povinnosti zajistí osoba provozující službu a, jde-li o veřejnou produkci hudby, pořadatel, a nelze-li pořadatele zjistit, pak osoba, která k tomuto účelu stavbu, jiné zařízení nebo pozemek poskytl. Vzhledem ke skutečnosti, že cit. zákon jednoznačně upravuje odpovědnost za překročení hygienických limitů hluku z provozoven služeb a hluku z veřejné produkce hudby, není město oprávněno na základě zmocňovacího ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích tuto odpovědnost upravit odchylně obecně závaznou vyhláškou. Dané ustanovení vyhlášky je tedy v rozporu s § 35 odst. 3 písm. b) zákona o obcích i článkem 104 odst. 3 Ústavy.*

58. *Zákaz pořádání veřejně přístupných hudebních produkcí mimo prostory určené k tomuto účelu rozhodnutím stavebního úřadu vyplývá z § 85 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle něhož lze užívat stavbu jen k účelu určeném v kolaudačním rozhodnutí, popřípadě ve stavebním povolení. Pokud vyhláška v čl. 4 odst. 3 omezuje pořádání veřejně přístupných hudebních produkcí pouze na nebytové či bytové prostory, které jsou k tomuto účelu určeny rozhodnutím stavebního úřadu, jedná se tedy o úpravu, která se jeví s ohledem na znění § 85 odst. 1 tohoto zákona jako nadbytečná, současně jde o právní úpravu upravující vztahy regulované zákonem, což činí, jak bylo výše uvedeno, toto ustanovení v rozporu s § 35 odst. 1 zákona o obcích, neboť město učinilo předmětem vyhlášky vztahy, které spadají do oblasti upravené zákony a dodržování povinností z těchto vztahů vyplývajících je pod dozorem státní správy.*

59. *Pokud jde o povinnost pořadatele za zajištění dostatečně početné a řádně označené pořadatelské služby upravenou v čl. 4 odst. 4 vyhlášky, nesdílí Ústavní soud názor navrhovatele, že cit. článek je v rozporu s principem právní jistoty, z něhož pro všechny obecně závazné předpisy plyne požadavek přesné, jasné a srozumitelné formulace. Toto ustanovení do značné míry odpovídá § 6 odst. 5 písm. b) zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, podle kterého je svolavatel povinen dostatečný počet způsobilých pořadatelů starších 18 let. Na legislativní činnost obce však nelze klást vyšší požadavky, než na legislativní činnost zákonodárce. V daném případě je užití relativně neurčitého pojmu věcně opodstatněno různorodostí situací, na které má být aplikován, jak na to poukazuje město Ústí nad Labem. Toto ustanovení se tak pohybuje v mezích určitosti, která je nutná pro respektování právní jistoty. Na druhou stranu však touto úpravou město Ústí nad Labem reguluje oblast, která je již upravena zákonem, a to zákonem o právu shromažďovacím. Proto i toto ustanovení musel Ústavní soud z výše uvedených důvodů zrušit.“*

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 42/05 (Kladno)

„VII. - 21. V souvislosti s vyhláškou stanovenou povinností zajistit, aby občané nebyli obtěžováni nadměrným hlukem, Ústavní soud uvádí, že tato problematika je předmětem úpravy zákona o ochraně veřejného zdraví. Tento zákon jednoznačně upravuje odpovědnost za překročení hygienických limitů hluku z provozoven služeb

a hluku z veřejné produkce hudby. Město tedy není oprávněno tuto oblast společenských vztahů regulovat formou obecně závazné vyhlášky. Navrhovatel též poukazuje na úpravu občanského zákoníku, který v ust. § 127 stanoví zákaz nad míru přiměřenou poměrům obtěžovat sousedy hlukem. Soukromoprávní předpisy však zásadně neupravují záležitosti veřejného pořádku, nýbrž soukromé zájmy jejich adresátů. Proto i soukromoprávní úprava obsažená v ust. § 127 o.z. není právní úpravou, která by zabraňovala obci upravit záležitosti veřejného pořádku v souvislosti s rušením hlukem. Pokud by obec vyhláškou chtěla upravit soukromoprávní vztahy obdobně jako je tomu v ust. § 127 o.z., jednala by ultra vires, neboť soukromoprávní vztahy nejsou záležitostmi veřejného pořádku.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 36/06 (Ostrov)

Výběr právních vět a nálezů z předmětného nálezu:

„Obec se při výkonu samostatné působnosti řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem. Obec je tedy limitována mezemi své působnosti vymezené zákonem, nemůže upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě, nemůže upravovat otázky, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného nebo soukromého. Účelem a funkcí vydávání obecně závazných vyhlášek je správa vlastních záležitostí samostatně a nelze ji spatřovat v pouhé reprodukci zákonů.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 44/06 (Těrlicko)

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu:

„Zastupitelstva obcí při vydávání obecně závazných vyhlášek také musí respektovat stávající právní úpravu, tedy existenci zákonů, jakožto norem vyšší právní síly, a nejsou oprávněna právní vztahy takto upravené regulovat obecně závaznou vyhláškou odlišným způsobem. Smyslem zmocňovacího ustanovení § 10 zákona o obcích je, aby obec upravovala obecně závaznou vyhláškou záležitosti, které nejsou podle své povahy upraveny zvláštními právními předpisy jako výkon státní správy a které jsou současně záležitostmi místního významu. V případě, že by obec upravila již zákonem jednou upravené vztahy, nešlo by o pouhé superfluum k zákonné úpravě. Zvláštní zákonná úprava zpravidla obsahuje i způsoby kontroly dodržování stanovených pravidel a s tím související sankční pravidla. Obec by inkorporováním zákonného pravidla do obecně závazné vyhlášky obce rozšiřovala svou sankční působnost, neboť porušení pravidla stanoveného touto obecně závaznou vyhláškou by mohla samostatně sankcionovat.“

„Prvý odstavec předmětného ustanovení vymezuje dobu nočního klidu. Ani v případě časového určení (mezi 22:00 a 6:00 hodinou) ani co do míry omezení (zachovávat klid a omezit hlučné projevy) obec nepřekročila meze stanovené v § 10 písm. a) a písm. b) zákona o obcích. Pojem nočního klidu není v žádném právním předpise vymezen. Je proto potřeba považovat za užitečné, učiní-li tak obec v rámci úpravy místních záležitostí veřejného pořádku vyhláškou. Konkretizace pojmu nočního klidu také za situace, kdy je „porušení nočního klidu“ bez bližšího upřesnění přestupkem

proti veřejnému pořádku /§ 47 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích /, žádoucím způsobem přispěje k právní jistotě.“

„Pod zmocnění § 10 písm. b) zákona o obcích lze zahrnout také stanovení hodiny povinného ukončení veřejných společenských a sportovních akcí vyhláškou (odst. 3 čl. 9). Navíc je stanoven postup pro dosažení výjimky z daného omezení.“

„Pokud jde o povinnost zakotvenou v odst. 4 čl. 9, zde již obec své zákonné zmocnění překročila. Ochrana před hlukem způsobeným provozem je provedena zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů. V § 30 odst. 1 ukládá mimo jiné provozovatelům objektů, jejichž provozem vzniká hluk, povinnost technickými, organizačními a dalšími opatřeními v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem. Úprava, kterou přinesl uvedený článek posuzované vyhlášky, je tedy regulována obecně zákonem a pro místní úpravu již není prostor.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov)

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu:

„Ústavní soud konstatuje, že ustanovení čl. 104 odst. 3 Ústavy je nutno nadále interpretovat v linii dosavadních nálezů Ústavního soudu tak, že obce jsou přímo tímto ustanovením Ústavy zmocněny tvořit právo ve formě vydávání obecně závazných vyhlášek. Logickým důsledkem tohoto výkladu potom je, že na rozdíl od vydávání právních předpisů v přenesené působnosti ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy, jehož dílčí explicitní zákonné zmocnění vyžaduje, k vydávání obecně závazných vyhlášek v mezích své věcné působnosti, a to i když jsou jimi ukládány povinnosti, již obce žádné další zákonné zmocnění nepotřebují (s výhradou ukládání daní a poplatků vzhledem k čl. 11 odst. 5 Listiny), neboť pojmově není právního předpisu bez stanovení právních povinností.“

„Odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší.“

„Je zřejmé, že v nynějším nálezu vyslovil Ústavní soud jiný právní názor na problematiku ukládání povinnosti provést seč veřejné zeleně, jde však o důsledek změny právního názoru na povahu obecně závazných vyhlášek a požadavek explicitního zákonného zmocnění, jak byla popsána v bodě 26. a důsledek požadavku rozlišovat předmět a cíl regulace obecně závazné vyhlášky podle § 10 zákona o obcích a záko-

nů, s nimiž se obecně závazná vyhláška může dostat vzhledem k blízkosti či podobnosti předmětu a cíle regulace do kolize.“

Nález Ústavního soudu ČR zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně)

Nález ve věci návrhu ministra vnitra Mgr. Františka Bublana na zrušení obecně závazné vyhlášky města Mariánské Lázně č. 12/1993 o veřejném pořádku v lázeňském městě Mariánské Lázně:

Ve vztahu k **omezení hlučnosti různých, i neprovozních, aktivit v zájmu nerušeného a pokojného užívání míst sousedících se zábavními podniky a diskotékami** se Ústavní soud vyjádřil, že regulace činností narušujících veřejný pořádek hlukem musí být poměřována povahou této činnosti a místem, kde je provozována, a zdůraznil i proporcionalitu její regulace směrem k zamyšlenému cíli. Ústavní soud konstatuje rozšíření v právním hodnocení problematiky regulace hluku obecně závaznými vyhláškami; napadenou úpravu ve vztahu ke sledovanému cíli („jiné zábavné podniky, jako například diskotéky musí být zajištěny tak, aby nerušily občany žijící v sousedství a blízkém okolí“) shledal proporcionální.

12. PŘÍLOHY

12.1. Vzor obecně závazné vyhlášky obce o stanovení podmínek pro pořádání a průběh akcí typu technoparty a o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v souvislosti s jejich konáním

Níže uvedený vzor obecně závazné vyhlášky je dostupný v upravovatelném formátu na stránkách odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra www.mvcr.cz/odk.

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

**Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) č. .../20..,
o stanovení podmínek pro pořádání a průběh akcí typu technoparty
a o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v souvislosti
s jejich konáním**

Zastupitelstvo obce (města, městyse) se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat podle § 10 písm. a), b), § 35 a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“):

Čl. 1

Cíl a předmět vyhlášky

- (1) Cílem** této vyhlášky je vytvoření opatření směřujících k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků obce, k vytváření příznivých podmínek pro život v obci a k ochraně práva na pokojné bydlení a spánek, jakožto součásti práva na ochranu soukromého a rodinného života.
- (2) Předmětem** této vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, a stanovení opatření směřujících k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku na zájmech chráněných obcí jako územním samosprávným celkem v souvislosti s konáním akcí typu technoparty (dále jen „akce“) na území obce, a to zejména stanovením povinností organizátorům a účastníkům těchto akcí.

Čl. 2

Vymezení činnosti, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku

Za činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku se považuje konání akcí typu technoparty na území obce a aktivní účast osob na takových akcích, zejména je-li součástí těchto akcí hlasitá hudba (živá či reprodukováná) a je-li využíváno dalších světelných či hlukových efektů.

Čl. 3

Vymezení některých pojmů

- (1) **Akcí** se pro účely této vyhlášky rozumí veřejnosti přístupná hudební produkce vyznačující se hlasitou hudbou, včetně hudby reprodukováné, jejímž účelem je zejména zajištění a zprostředkování poslechu a samotný poslech této hudby a tanec, s předpokládanou účastí nejméně osob, která od svého zahájení do svého ukončení, včetně přestávek a přerušení, dle důvodného očekávání přesáhne dobu 24 hodin, a při které se předpokládá, že může docházet k obtěžování osob žijících v sousedství či okolí místa akce nad míru přiměřenou poměrům zejména hlukem, prachem, světlem nebo vibracemi. Akcí není shromáždění dle zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů.
- (2) **Za akci se nepovažuje** (*konkrétní akce doplní obec dle místních podmínek, zvyklostí*)
- a) karneval, který se každoročně koná od ... do.....,
 - b) masopust, který se každoročně koná od ... do.....
- (3) **Organizátorem** je osoba, která akci pořádá a která podala oznámení podle čl. 6 této vyhlášky. Pokud oznámení není učiněno, považuje se za organizátora akce osoba, která zajistila právo užívat pozemek nebo stavbu, kde se má akce konat (čl. 6 odst. 3 písm. a) této vyhlášky). Není-li zajištěno právo užívat pozemek nebo stavbu, kde se má akce konat, považuje se za organizátora akce osoba, která jako první prokazatelně zabrala pozemek nebo stavbu, kde se má akce konat, osoba, která jako první prokazatelně předala informaci o místě a času konání akce dalším osobám za účelem seznáení účastníků akce, a dále osoba, která informaci o konání akce jako první zveřejnila způsobem umožňujícím dálkový přístup, například na sociálních sítích.
- (4) **Identifikačními údaji** se pro účely této vyhlášky rozumí:
- a) u fyzické osoby - jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého pobytu a adresa pro doručování, je-li odlišná od místa trvalého pobytu,

- b) u fyzické osoby oprávněné k podnikání - jméno, příjmení, identifikační číslo, místo trvalého pobytu a místo podnikání,
 - c) u právnické osoby - název nebo obchodní firma, sídlo, místo podnikání, popřípadě další adresa pro doručování a dále též jméno, příjmení, rodné číslo a místo trvalého pobytu a adresa pro doručování, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, fyzické osoby, která za tuto právnickou osobu jedná.
- (5) **Účastníky akce** se pro účely této vyhlášky rozumí osoby, které provádějí obsluhu zařízení sloužících k reprodukci zvuku či k realizaci hlukových, světelných či jiných efektů a také ostatní návštěvníci akce, kteří se v místě konání akce zdržují.
- (6) Za **aktivní účast na akci** se považuje setrvávání na místě konání akce a současně provozování činností směřujících k naplnění účelu akce (čl. 3 odst. 1 této vyhlášky), zejména pouštění hudby prostřednictvím zařízení sloužících k reprodukci zvuku a realizace hlukových, světelných či jiných efektů.

Čl. 4

Vymezení veřejných prostranství

varianta 1 – pozitivní vymezení

- (1) Akce je možné konat pouze na těchto veřejných prostranstvích¹²:
- a)(např. p.p.č., ostatní plocha),
 - b)(např. st.p.č., bývalé zbořeníště).

varianta č. 2 - negativní vymezení

- (1) Akce je zakázáno konat na veřejných prostranstvích v zastavěné části obce¹³.

varianta č. 3 - negativní vymezení

- (1) Akce je zakázáno konat na těchto veřejných prostranstvích¹⁴:
- a)(např. p.p.č., náves),
 - b) (např. p.p.č., ostatní plocha navazující na hřiště).
- (2) Veřejná prostranství uvedená v odstavci 1 jsou graficky znázorněna v příloze č. 1, která tvoří nedílnou část této vyhlášky.

¹² § 34 zákona o obcích: „Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“

¹³ § 58 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴ § 34 zákona o obcích: „Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“

Čl. 5

Vymezení času pro konání akce

- (1) Organizátor je povinen akci přerušit na dobu od do hodin a zajistit, aby během přerušování akce nedocházelo v souvislosti s konáním akce k obtěžování osob žijících v zastavěné části obce nadměrným hlukem, prachem, světlem či vibracemi.
- (2) V době od ... do ... hodin jsou účastníci povinni přerušit svou aktivní účast na akci, a to zejména vypnutím zařízení sloužících k reprodukci zvuku a k realizaci hlukových, světelných či jiných efektů.

Čl. 6

Oznamovací povinnost organizátora akce

- (1) **Organizátor je povinen** nejméně dnů před konáním akce **doručit oznámení** o konání akce na území obce Obecnímu úřadu¹⁵.
- (2) **Oznámení podle odstavce 1 musí obsahovat:**
 - a) identifikační údaje organizátora, kontaktní údaje organizátora, zejména telefonní číslo, na kterém bude organizátor v průběhu konání akce nepřetržitě k zastížení,
 - b) dobu a místo konání akce, včetně údaje o jejím počátku a ukončení a včetně údaje o případných přestávkách a přerušeních,
 - c) předpokládaný počet účastníků této akce,
 - d) počet osob zajišťujících pořadatelskou službu a způsob jejich označení (v návaznosti na čl. 7 této vyhlášky),
 - e) identifikační údaje osoby pověřené organizátorem akce k osobní spolupráci s orgány veřejné správy (v návaznosti na čl. 7 této vyhlášky),
 - f) identifikační údaje osoby, která poskytla k užívání pozemek nebo stavbu, kde se má akce konat,
 - g) lhůtu, ve které organizátor zajistí úklid místa konání akce, a způsob zajištění úklidu,
 - h) způsob zajištění sanitárních zařízení a zásobování pitnou vodou po dobu konání akce,
 - i) způsob zajištění obecných povinností při nakládání s odpady vzniklými při konání akce¹⁶,

¹⁵ Touto úpravou nejsou dotčeny povinnosti stanovené pořadatelům a organizátorům dle zvláštních právních předpisů, např. dle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶ § 12 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- j) způsob zajištění podmínek stanovených zvláštními právními předpisy v oblasti požární ochrany¹⁷,
 - k) způsob označení prostoru, ve kterém se bude akce konat (v návaznosti na čl. 7 této vyhlášky).
- (3) Organizátor je v oznámení podle odstavce 1 povinen dále **prokázat**:
- a) právní důvod užívání pozemku nebo stavby, kde se má akce konat,
 - b) zajištění přístupu k tomuto pozemku či stavbě, včetně právního důvodu opravňujícího organizátora a účastníky akce k tomuto přístupu,
 - c) zajištění míst pro odstavení vozidel účastníků akce, včetně právního důvodu k užívání nemovitosti určené k odstavení těchto vozidel,
 - d) rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu o povolení ke zvláštnímu užívání pozemních komunikací, koná-li se akce na pozemní komunikaci, k jejímuž užívání je takového rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu¹⁸ třeba.
- (4) Je-li organizátorů více, podává oznámení podle předchozích odstavců jimi určená osoba. V takovém případě se v části oznámení podle odstavce 2 písm. a) uvedou identifikační údaje určené osoby.

Čl. 7

Povinnosti organizátora při konání akce

- (1) Organizátor je povinen zajistit, aby počet osob zajišťujících pořadatelskou službu byl nejméně osob na každých 100 předpokládaných účastníků akce.
- (2) Organizátor je povinen zajistit, aby po celou dobu konání akce bylo v místě jejího konání přítomno nejméně osob zajišťujících pořadatelskou službu na každých 100 skutečných účastníků akce.
- (3) Organizátor akce je povinen zajistit, aby osoby zajišťující pořadatelskou službu byly v průběhu konání akce označeny viditelným nápisem „Pořadatelská služba“.
- (4) Organizátor akce je povinen určit osobu pověřenou k osobní spolupráci s orgány veřejné správy. V případě, že takovou osobu neurčí, považuje se za tuto osob organizátor.
- (5) Osoba pověřená k osobní spolupráci s orgány veřejné správy je povinna být po celou dobu konání akce přítomna na místě konání této akce nebo

¹⁷ Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, obecně závazná vyhláška obce vydaná dle § 29 odst. 1 písm. o) bod 2 uvedeného zákona; nařízení kraje vydané na základě § 27 odst. 2 písm. b) bod 5 téhož zákona.

¹⁸ Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

v jejím bezprostředním okolí za účelem komunikace s orgány veřejné správy. Tato osoba je povinna poskytovat orgánům veřejné správy potřebnou součinnost a spolupráci k zajišťování veřejného pořádku při konání akce, zejména předávat účastníkům akce pokyny Policie ČR nebo zástupce obce k zabezpečení veřejného pořádku.

- (6) Organizátor je povinen na místě, na kterém se bude akce konat, viditelným způsobem označit:
 - a) pozemky, na kterých se bude akce konat,
 - b) místa, na kterých budou účastníci akce odstavovat svá vozidla,
 - c) přístup do míst, kde se bude akce konat.
- (7) V případě narušení pokojného průběhu akce, pokud přes veškerá opatření učiněná ze strany organizátora nedojde k obnovení jejího pokojného průběhu prostřednictvím osob, které zajišťují pořadatelskou službu, je organizátor akce povinen neprodleně tuto skutečnost oznámit Policii ČR a uvědomit o této skutečnosti obec.

Čl. 8

Povinnosti účastníků akce

- (1) Účastník akce je povinen uposlechnout pokyny organizátora a v případě, že není organizátor znám nebo je nečinný, pokyny zástupce obce směřující k zajištění veřejného pořádku, jedná se zejména o pokyny k ukončení akce, opuštění místa konání akce nebo ke snížení zátěže vznikající produkcí hudby nebo dalšími světelnými či hlukovými efekty.
- (2) Účastník akce je povinen vyvarovat se aktivní účasti na akci, není-li mu známa totožnost organizátora, nebo organizátor nebyl určen, nebo nedodržel-li organizátor povinnosti stanovené v čl. 6 a 7 této vyhlášky a účastník akce o tom byl prokazatelně informován od zástupce obce nebo Policie ČR, nebo koná-li se akce na místě v rozporu s čl. 4 této vyhlášky.
- (3) Účastník akce je povinen ukončit svou aktivní účast na akci neprodleně poté, co byl od organizátora, zástupce obce nebo Policie ČR prokazatelně informován, že není dán právní důvod užívání pozemku nebo stavby, kde se akce koná.
- (4) V případě, že v důsledku konání akce dochází k nadměrnému obtěžování osob žijících v zastavěné části obce nadměrným hlukem, prachem, světlem nebo vibracemi, anebo k rušení nočního klidu, je účastník akce povinen bezodkladně ukončit svou aktivní účast na akci, jakmile se o takovém stavu dozví od organizátora, zástupce obce nebo Policie ČR.

Čl. 9

Výjimky

- (1) Rada obce může svým rozhodnutím¹⁹ na základě žádosti organizátora udělit z doby konání stanovené v čl. 5 odst. 1 této vyhlášky výjimku.
- (2) Žádost musí být podána alespoň 60 dnů před konáním akce.
- (3) Kromě obecných náležitostí²⁰ musí žádost o výjimku obsahovat označení druhu akce, datum a místo jejího konání, čas zahájení a ukončení, předmět výjimky a zdůvodnění žádosti o výjimku.

Čl. 10

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Zveřejnění vyhlášky bylo shodně provedeno na elektronické úřední desce

¹⁹ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰ § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

12.2. Přehled působnosti správních orgánů při projednávání přestupků

Přestupek	Správní orgán příslušný k jeho projednávání
<p>přestupky proti pořádku ve státní správě a v územní samosprávě (§ 2 a § 4 zákona o některých přestupcích)</p> <p>přestupky na úseku všeobecné vnitřní správy (§ 3 zákona o některých přestupcích)</p>	<p>obecní úřad, jde-li o přestupky proti pořádku v územní samosprávě. Jinak obecní úřad obce s rozšířenou působností</p>
<p>přestupky proti veřejnému pořádku (§ 5 zákona o některých přestupcích)</p>	<p>obecní úřad; Policie ČR, strážník obecní policie napomenutím nebo pokutou příkazem namístě dle § 91 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky</p>
<p>přestupky proti majetku (§ 8 zákona o některých přestupcích)</p>	<p>obecní úřad; Policie ČR, strážník obecní policie napomenutím nebo pokutou příkazem namístě dle § 91 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky</p>
<p>přestupky podle § 66d obecního zřízení</p>	<p>obecní úřad</p>
<p>přestupky podle § 87 a § 88 zákona o ochraně přírody a krajiny</p>	<p>obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, správa národního parku, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, újezdní úřad, případně též Česká inspekce životního prostředí</p>
<p>přestupky na úseku zdravotnictví podle § 11 zákona o některých přestupcích</p>	<p>Krajské hygienické stanice</p>
<p>přestupek podle § 116 vodního zákona</p>	<p>Česká inspekce životního prostředí, obecní úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností (event. krajský úřad, jde-li o nesplnění povinností v působnosti kraje)</p>

přestupek podle § 20 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu	orgány ochrany zemědělského půdního fondu
přestupek podle § 53 a § 54 lesního zákona	obecní úřad obce s rozšířenou působností (event. krajský úřad , jde-li o nesplnění povinností uložených orgánem kraje)
přestupek podle § 66 zákona o odpadech	obecní úřad, Česká inspekce životního prostředí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností
přestupky právnických a podnikajících fyzických osob (§ 76) a přestupky fyzických osob (§ 78) podle zákona o požární ochraně	Hasičský záchranný sbor kraje
přestupek podle § 42a a § 42b zákona o pozemních komunikacích	obecní úřad obce s rozšířenou působností
přestupek podle § 35 a § 39 zákona o památkové péči	obecní úřad obce s rozšířenou působností
přestupky fyzických osob podle § 27 zákona na ochranu zvířat a přestupky právnických a podnikajících fyzických osob podle § 27a zákona na ochranu zvířat	obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo v případě porušení obecně závazné vyhlášky vydané na úseku ochrany zvířat proti týrání obec
přestupek podle § 63 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti nebo přestupek podle § 64 zákona o myslivosti	obecní úřad obce s rozšířenou působností

12.3. Odborné doporučení pro regulaci expozice hluku z produkce hudby pořádané ve venkovním prostoru

V Praze dne 2. 5. 2016

Č.j.: MZDR 10076/2016-6/OVZ

MZDRX00UKN8P

Zpracoval: NRL pro komunální hluk, Odbor OVZ, MZ ČR OSH MZ ČR	Projednáno: Svaz měst a obcí České republiky	Schválil: MUDr. Vladimír Valenta, Ph.D. hlavní hygienik ČR
Platnost od: 2. 5. 2016	Dne: 21. 4. 2016	Verze: 1/2016

Název dokumentu

ODBORNÉ DOPORUČENÍ pro regulaci expozice hluku z produkce hudby pořádané ve venkovním prostoru

určení:

zpracováno jako odborná pomůcka pro obce pro regulaci obtěžování obyvatel hlukem z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru

1. Předmět úpravy

Toto odborné doporučení se vztahuje na posouzení obtěžování nezúčastněných osob při jejich expozici hluku z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru (dále jen „produkce hudby“ nebo „VPH“), včetně zpěvu, řeči a neartikulovaných hlasových projevů lidí, souvisejících s touto produkcí.

Nevztahuje se na hluk z VPH pronikající z vnitřních prostor budov pohostinských zařízení a dalších zařízení poskytujících obdobné služby, neboť nejde o hluk z VPH ve venkovním prostoru. Tento hluk podléhá doзору orgánů ochrany

veřejného zdraví podle § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Toto odborné doporučení nijak neomezuje obce v použití odlišných přístupů a svých vlastních postupů.

2. Použité zkratky a symboly

DEFRA	Britská vládní agentura pro životní prostředí, potraviny a venkovské záležitosti (Departement for Environment, Food and Rural Affairs)
END	Směrnice 2002/49/ES o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí (Environmental Noise Directive)
ENNAH	European Network on Noise and Health (Evropská síť pro hluk a zdraví)
HSD	vysoké rušení spánku (High Sleep Disturbance)
KVO	kardiovaskulární onemocnění
MZ	Ministerstvo zdravotnictví ČR
NV	nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací
OKEH	ojedinělá nebo krátkodobá expozice hluku
ÚZIS	Ústav zdravotnických informací a statistiky
VPH	produkce hudby provozovaná ve venkovním prostoru
WHO	Světová zdravotnická organizace (World Health Organization)
T [s]	doba expozice v sekundách
$L_{Aeq,T}$ [dB]	ekvivalentní hladina akustického tlaku A, zjištěná za dobu T
$L_{Ceq,T}$ [dB]	ekvivalentní hladina akustického tlaku C, zjištěná za dobu T
f_t [Hz]	frekvence středu třetinooktávového pásma

3. Obecná východiska

Při snižování a řízení hluku v komunálním prostředí je nutné rozlišovat dvě základní kategorie účinků hluku na člověka - kategorii přímých zdravotních účinků na lidské zdraví a kategorii obecného obtěžování hlukem, která patří do oblasti kvality života.

3.1. Přímé zdravotní účinky

Přímé zdravotní účinky jsou působené zejména **dlouhodobou** expozicí hluku definovanými technickými zdroji hluku, jakými jsou doprava, stroje a zařízení (průmyslový hluk), u nichž existuje kauzální vztah (vztah mezi příčinou a následkem) závislosti expozice-odezva (závislost hlukové expozice a zdravotního účinku) odvozené pro některé subjektivní nebo objektivní účinky. Světová zdravotnická organizace (WHO) dosud stanovila, že za takové prokázané přímé

zdravotní účinky je považováno **vysoké rušení spánku** (High Sleep Disturbance-HSD) a **kardiovaskulární choroby** (KVO), [1,2]. Zatím co vysoké rušení spánku je založeno převážně na subjektivním hodnocení pomocí dotazníkových šetření, kardiovaskulární choroby představují objektivní účinek stanovený na základě lékařské diagnostiky (viz publikace statistik ÚZIS). Objektivní mírou expozice hluku je v tomto případě celková hodnota akustické energie vážené váhovou křivkou A, které je osoba dlouhodobě vystavena. Fyzikálně je tato míra expozice reprezentována ekvivalentní hladinou akustického tlaku $A, L_{Aeq,T}$ [dB] za dobu expozice T [s].

Za dlouhodobé působení se obecně považuje doba 10 – 15 let. Jako minimální dobu pro hodnocení dlouhodobého průměrného hlukového zatížení obyvatelstva z technických zdrojů hluku stanoví směrnice END dobu jednoho kalendářního roku. K této době expozice jsou vztahovány i hygienické limity hluku.

Příslušné závislosti expozice-odezva jsou pro dlouhodobé působení hluku odvozeny na základě rozsáhlých epidemiologických studií a jsou vyjádřeny analyticky (matematickými vzorci), takže je lze využít pro kvantitativní hodnocení zdravotních rizik expozice hluku uvedených zdrojů. A to jak v rámci prevence, tedy v akustických výpočtových studiích před realizací investičního záměru, tak při zdravotním dozoru např. při řešení stížností na již existující zdroje hluku.

Rozhodující dále je, že u výše uvedených zdrojů hluku lze i při dlouhodobém působení s přijatelnou mírou nejistoty stanovit objektivní hodnotu akustické emise, tj. hlučnost zdroje (např. hladinu akustického výkonu). Pouze takto objektivně stanovené hodnoty mohou sloužit jako vstupní data pro výpočet očekávané hladiny hluku v akustických studiích. Celý proces hodnocení zdravotních rizik vzhledem k přímým zdravotním účinkům pak může být transparentní a jednoznačný, tedy i přezkoumatelný.

Regulace přímých zdravotních účinků hluku je pak možná na základě použití příslušných ustanovení zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 258/2000 Sb.“) a hygienických limitů hluku stanovených NV, při hodnocení výsledných hladin hluku získaných měřeními. Tato regulace je plně v kompetenci orgánů ochrany veřejného zdraví (místně příslušných krajských hygienických stanic).

3.1.1. Poškození sluchu

Je třeba mít na paměti, že hladiny proměnného hluku z výše uvedených zdrojů se v komunálním prostředí běžně pohybují v rozmezí, které neznámá riziko poškození sluchu, a to ani při dlouhotrvající expozici. Zcela jiným případem jsou tzv. impulsní hluky, jejichž zdroji jsou v komunálním (nepracovním) prostředí např. sportovní střelba, střelba a výbuchy při military akcích, ohňostroje a jiné použití zábavné pyrotechniky. Nejsou-li v těchto případech dodrženy zásady

bezpečnosti a ochrany zdraví při používání zbraní aj. zdrojů, může dojít k poškození sluchu již při jednorázové expozici, zejména u dětí a mladistvých. Impulsní hluky v komunálním prostředí je třeba regulovat podle příslušných ustanovení NV.

K poškození sluchu může také dojít při expozici vysokým hladinám hluku při poslechu hudby z různých osobních hudebních přehrávačů přes sluchátka. Praxe ukazuje, že na rozdíl od VPH, zde bývá expozice jednotlivců dlouhodobá, takže následky jsou srovnatelné s poškozením sluchu v pracovním prostředí.

Toto odborné doporučení se však regulace těchto extrémních případů netýká.

3.2. Obtěžování/ (annoyance)

3.2.1. Mechanismus obtěžování hlukem

Pro vznik subjektivního pocitu obtěžování je rozhodující celková míra stresu, který vzniká jako výsledek procesu, který na jedné straně hodnotí subjektivní pocit ohrožení a na druhé straně hodnotí osobní potenciál toto ohrožení zvládnout či eliminovat. Obě tyto stránky hodnocení jsou závislé především na osobnostních charakteristikách a citlivosti exponované osoby, socio-ekonomických, kulturních, historických a dalších souvislostech [3,4].

3.2.2. Obtěžování a fyzikální ukazatelé hluku

Obtěžování hlukem je typické pro **ojedinělé nebo krátkodobé expozice** hluku nebo hluky z tzv. náhodných zdrojů hluku, jakými jsou např. řeč, hlasové projevy lidí a zvířat, sousedské hluky, některé hudební projevy, hluk ze sportovních, kulturních, společenských a volnočasových aktivit (entertainment noise/recreational noise/social noise). Opakované obtěžování hlukem může v některých případech vést ke zhoršení celkového zdravotního stavu exponovaných osob. Tyto zdravotní účinky jsou však **nepřímé** a nelze je jednoduše kvantifikovat. Je to zejména proto, že subjektivní pocit obtěžování exponované osoby závisí jen z menší části na akustických parametrech působícího akustického signálu [3,4].

Pozn.: Je samozřejmé, že fenomén subjektivního obtěžování se uplatňuje i při dlouhodobé expozici technickými zdroji hluku, nicméně v tomto případě jsou primárním faktorem přímé zdravotní účinky korelující s celkovou mírou akustické energie, které může pocit subjektivního obtěžování a bezmoci dále potencovat. Avšak vztah celkového obtěžování a přímých zdravotních účinků není dosud dostatečně objasněn [5].

V současné době není znám kauzální vztah mezi akutními fyziologickými účinky krátkodobé hlukové zátěže na organismus a případnými výslednými dlouhodobými zdravotními účinky [5].

Celkové obtěžování hlukem lze dle WHO dosud považovat za určující prvek tzv. akustického komfortu (resp. diskomfortu) a je třeba ho adekvátním způsobem regulovat. To ovšem není možné aplikací hlukových limitů, protože pro náhodné zdroje hluku je typické, že jejich hladina akustického tlaku se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně. Z těchto důvodů nelze věrohodně stanovit jejich akustickou emisi a tedy ani objektivně přezkoumat účinky případné regulace (imise hluku), a to ani v rámci prevence (výpočtové akustické studie), ani v rámci státního zdravotního dozoru (měření hluku). Uvedené zdroje hluku je možné regulovat dispozičními a organizačními opatřeními (např. rozhodnutím o jejich umístění, stanovením provozní doby apod.) a technickými opatřeními na straně zdroje hluku, tj. snižováním emise hluku zdroje).

Nezávislost na fyzikálních parametrech zvuku je tedy pro rušivé a obtěžující účinky hluku typická [4]. Z toho vyplývá nevhodnost použití hygienických limitů hluku k jejich regulaci.

Z těchto důvodů je regulace této kategorie hluku ve světě řešena vždy na lokální úrovni, tj. na úrovni obce nikoliv regulací prostřednictvím státu.

4. Hudební hluk – specifické vlastnosti VPH

Hudba je organizovaný systém zvuků. Výběr zvuků, jejich rytmické členění a jejich uspořádání určují kvalitu, funkci a estetické působení hudby. Toto estetické působení hudby se může uplatnit pouze v rámci historicky proměnných pravidel a dobového vkusu.

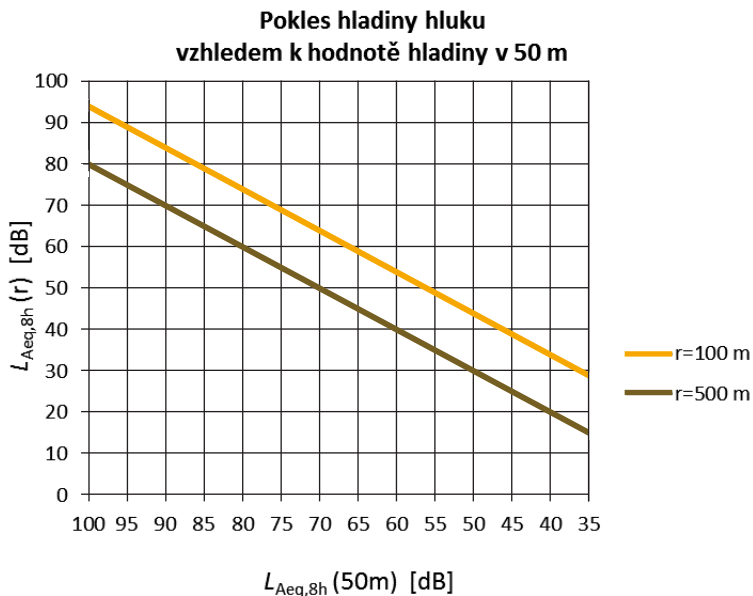
Hudba je obecně charakteristická svým tonálním charakterem (melodie a harmonie), rytmem, tempem, dynamikou a celkovou kvalitou zvuku a slov. Pro popis zvuku se nejčastěji používá časový průběh hladiny akustického tlaku a spektrální frekvenční popis v jistém časovém okamžiku. Z časového průběhu akustického signálu můžeme určit nejen hladinu akustického tlaku, popřípadě jiných akustických veličin, ale také rytmus a periodicitu.

Masivní rozšíření hudby a její poslech souvisí s vynálezem elektronického záznamu, šíření a reprodukce, které se uplatňují zejména v tzv. pop-kultuře. Základem této hudby se stal rytmus udávaný bicími nástroji a basovou kytarou, popřípadě synteticky generovaný zvuk [6].

4.1. Hlasitost

Používání stále výkonnějších zesilovacích a reprodukčních systémů, zejména při veřejné produkci hudby ve venkovním prostředí, produkuje vysoké hodnoty hladin akustického tlaku, které v širokém okolí vedou k významnému obtěžování osob, které se vlastní hudební produkce neúčastní, a to i při relativně krátké expozici (tzv. „one-off“ neboli několik hodin až několik dní v roce).

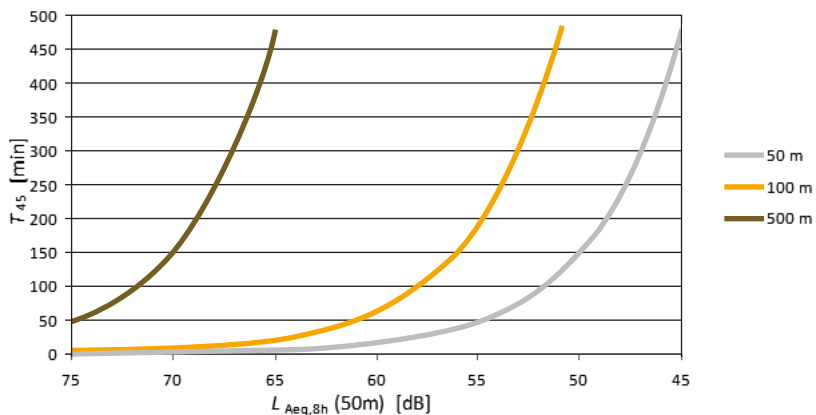
Teoretický „dosah“ hladin akustického tlaku $L_{Aeq,8h}$ [dB] vzhledem k hodnotám zjištěným ve vzdálenosti 50 m od bodového zdroje hluku, tedy v místě pravděpodobného středu auditoria (posluchačů), je dokumentován graficky na obr. 1. Vzhledem k tomu, že např. při hudebním festivalu se hodnoty $L_{Aeq,8h}$ ve vzdálenosti 50 m od zdroje běžně pohybují v pásmu 70 – 80 dB (individuálně však mohou dosahovat i značně vyšších hodnot), znamená to, že nominální hodnoty hygienických limitů mohou být překračovány i ve vzdálenostech větších než 0,5 km od zdroje. Stejný pokles platí i pro noční dobu a veličinu $L_{Aeq,1h}$.

Obr.1

Čas (doba hudební produkce), T_{45} , za který v tomto případě dojde k dosažení nominální hodnoty hygienického limitu, dříve stanoveného pro denní dobu $L_{Aeq,8h} = 45$ dB, je uveden v grafu na obr. 2 a podrobněji v tab. 1 pro několik vzdáleností od středu auditoria.

Čas potřebný k dosažení hodnoty hygienického limitu $L_{Aeq,8h} = 45$ dB

Obr.2

Tab.1

$L_{Aeq,8h} (50m)$ [dB]	T_{45} [s]		
	50 m	100 m	500 m
100	0,1	0,4	9,1
95	0,3	1,2	28,8
90	0,9	3,6	91,1
85	2,9	11,5	288,0
80	9,1	36,4	910,7
	T_{45} [min]		
75	0,5	1,9	48,0
70	1,5	6,1	151,8
65	4,8	19,2	480,0
60	15,2	60,7	
55	48,0	192,0	
50	151,8		
45	480,0		

Z grafů i tabulky vyplývá, že dosažení nominální hodnoty hygienického limitu hluku lze očekávat již po několika minutách hudební produkce, a to i ve značné vzdálenosti od zdroje hluku. Zobecníme-li poznatky získané měřeními (viz např. [7]), můžeme očekávat, že pokud je VPH produkována v zastavěné části obce, ale i v poměrně větší vzdálenosti od ní, bude hluk z VPH prakticky **vždy překračovat** nominální hodnoty hygienických limitů hluku, a to prakticky již po odehrání jedné nebo dvou skladeb.

4.2. Rušivost

Hluk VPH má i další specifické charakteristiky, které z něj činí výrazně rušivý faktor.

Jde především o:

- Tónové složky
- Nízkofrekvenční složky
- Modulace v čase (tzv. bass-beat efekt resp. tzv. raving)

Díky nízkofrekvenčnímu charakteru moderní VPH se zvukové vlny šíří s malým útlumem na velkou vzdálenost a snadno pronikají obvodovými stěnami staveb do jejich vnitřních obytných prostor, kde se díky vyfiltrování vyšších frekvencí a vytváření kvasistojatého vlnění (vlnová délka je úměrná resp. srovnatelná s geometrickými rozměry místnosti) jejich rušivý charakter zesiluje. Výsledný efekt je pak uvnitř subjektivně vnímán jako pulsující dunění, které nenes prakticky žádnou hudební informaci.

5. Právní rámec

Novela zákona č. 258/2000 Sb., účinná od 1. 12. 2015, vyjmula dozor nad hlukem z VPH a hlukem působeným hlasy lidí (nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově) a zvířat z kompetence orgánů ochrany veřejného zdraví v § 30 odst. 2, který zní následovně (tučně je vyznačen dotčený text):

*„Hlukem se rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Vibracemi se rozumí vibrace přenášené pevnými tělesy na lidské tělo, které mohou být škodlivé pro zdraví a jejichž hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. **Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk z akustického výstražného nebo varovného signálu souvisejícího s bezpečnostním opatřením⁷⁶⁾, zvuk působený přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami, zvuk působený v přímé souvislosti s činností související se záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce⁷⁶⁾.***

Za vibrace podle věty druhé se nepovažují vibrace působené přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami a vibrace působené v přímé souvislosti s činností související se záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce.“

To, že se zvuk z VPH provozované ve venkovním prostoru nepovažuje za hluk, platí pouze pro účely zákona č. 258/2000 Sb., tj. pro možnost rozlišení situací a činností, na které se zákon vztahuje a na které nikoli. To, že se v citovaném ustanovení uvádí pouze pojem „produkce hudby“ znamená, že jde o veškeré produkce hudby, tedy nejen veřejné, ale i jiné produkce hudby. Regulace této kategorie hluku je nyní plně v kompetenci obcí.

Tento materiál se hluku působeného hlasovým projevem zvířete netýká.

6. Metody a kritéria

6.1. Metodické přístupy

Jak vyplývá z rozsáhlé experimentální a terénní studie DEFRA [9,10], nepodařilo se nalézt veličiny ani metody, které by umožnily jednoznačně kvantifikovat míru subjektivního obtěžování hlukem typu one-off zábavní hudby v rámci posuzování akustického komfortu a kvality života. Výsledkem této studie jsou pouze určitá doporučení, která jsou využita i v tomto odborném doporučení. V tomto případě jde však vždy o posuzování **míry přijatelnosti** určité akustické situace exponovanými osobami a **nikoliv zdravotních účinků**. Nepřijatelnost určité akustické situace je dokumentována postupným nárůstem stížností, které v krajním případě mohou přerůst ve spontánní protestní akce.

6.2. Ojedinelá nebo krátkodobá expozice hluku (OKEH)

Pro VPH je ve většině případů charakteristická její relativně nízká četnost v průběhu kalendářního roku, omezená převážně na letní období. I délka trvání VPH v jednotlivých případech nepřekračuje jeden kalendářní týden, přičemž nejčastější případ je její trvání v délce dvou max. tří dní, z nichž posledním dnem bývá neděle. Takovéto expozice, které mohou mít výrazně obtěžující charakter, ale díky své nízké četnosti nebo krátké době trvání nepředstavují zdravotní riziko s přímými zdravotními účinky, se označují jako ojedinelá nebo krátkodobá expozice hluku. Jak vyplývá z předchozího textu, jsou při této expozici běžně překračovány nominální hodnoty hygienických limitů hluku. Na základě empirických zkušeností lze za standardní OKEH považovat událost splňující tyto minimální požadavky:

Za ojedinělou nebo krátkodobou expozici fyzických osob hluku z veřejné produkce hudby se považuje

- a) VPH, kdy **poslech hudby je hlavním předmětem** pořádané produkce (např. festivaly, koncerty), provozovaná ve venkovním prostoru nejvýše 3 na sebe navazující kalendářní dny tak, že tato období po sobě následují nejdříve až po 3 kalendářních týdnech. Pokud poslední den produkce hudby připadá na den před pracovním dnem, měla by být produkce hudby ukončena nejpozději do 22.hod. toho dne.
- b) VPH při kulturních, sportovních a společenských akcích, kdy **poslech hudby není hlavním předmětem** pořádané akce (např. poutě, slavnosti, shromáždění, promo akce, akce, kdy hudba je pouze doprovodnou složkou apod.), pořádané na veřejném prostranství nejvýše 7 na sebe navazujících kalendářních dnů tak, že tato období po sobě následují nejdříve až po 4 kalendářních týdnech. Pokud poslední den produkce hudby připadá na den před pracovním dnem, měla by být akce ukončena nejpozději do 22.hod. toho dne.

6.3. Subjektivní odezva

Z citované studie DEFRA [9,10] vyplývá jako nejlepší z dostupných možností pro hodnocení přijatelnosti hluku z krátkodobých událostí (zejména v noční době) použití tzv. pětiminutové ekvivalentní hladiny akustického tlaku A , $L_{Aeq,5min}$ [dB].

Pětiminutový integrační měřicí interval zaručuje, že nebudou zprůměrovány případně vysoké hladiny akustického tlaku, které mohou být rozhodujícím faktorem rušivého a obtěžujícího efektu.

Pro posouzení míry obtěžování, tedy stupně přijatelnosti dané expozice VPH, je určující, že hodnota $L_{Aeq,T}$ **během každého pětiminutového intervalu po celou dobu produkce VPH nepřekročí tzv. „akční hladinu“ uvedenou v tab. 2.**

Použití této veličiny je však vždy vázáno na doplňující subjektivní posouzení situace, které by mělo zaručit, že posuzovaná VPH je dominantním zdrojem obtěžujícího hluku, a že její příspěvek k celkovému hluku je zřetelně slyšitelný (např. jsou rozeznatelné písně/nahrávky pro posluchače obeznámeného s hudbou a slova srozumitelná). Jde tedy o posouzení, zda sledovaný akustický signál má dostatečný odstup od hluku pozadí v daném místě, přičemž tento odstup lze posoudit na základě výše uvedeného subjektivního hodnocení.

Akční hodnoty pro interiér jsou v tab. 2 převzaty ze studie DEFRA.

Nejedná se o hygienické limity hluku ve smyslu NV.

Tab. 2

Obtěžování – akční hodnoty			
Hodnocení	Skóre	$L_{Aeq,5min}$ [dB]	
		Interiér	Exteriér
Jasně přijatelné	1	17,0	47,0
	2	20,4	50,0
	3	23,8	53,0
	4	27,2	57,0
Ještě přijatelné	5	30,6	60,0
Již nepřijatelné	6	34,0	64,0
	7	37,4	67,0
	8	40,8	70,0
	9	44,2	74,0
Zcela nepřijatelné	10	47,5	77,0

Interiér – chráněný vnitřní prostor stavby – zavřená okna
 Exteriér – chráněný venkovní prostor stavby při uvažování minimální neprůzvučnosti obvodového pláště $R_w = 30$ dB. Hodnoty jsou zaokrouhleny dolů na celé dB.

7. Doporučený postup

Při hodnocení přijatelnosti expozice VPH je možné vyjít z následujícího doporučeného postupu, který zvažuje základní faktory určující míru obtěžování. Jde o hlasitost, včetně odstupu hluku od pozadí, četnost výskytu, zvláštní charakteristiky hluku – tónovost, nízké frekvence a amplitudovou modulaci (bass-beat efekt) a počet exponovaných osob.

7.1. Hlasitost

Jak je uvedeno výše, hlasitost, reprezentovaná ekvivalentní hladinou akustického tlaku A , $L_{Aeq,T}$ při expozici hluku z VPH prakticky vždy překračuje nominální hodnoty hygienických limitů hluku. Hodnotitel může mj. vycházet i ze zkušeností s daným typem VPH ve stejném nebo podobném místě či prostředí. Obecně lze konstatovat, že čím **je vyšší hlasitost (hladina akustického tlaku), tím větší obtěžování lze očekávat. K hodnocení obtěžování a míry přijatelnosti dané hlukové události lze použít akční hodnoty uvedené v tab. 2.**

7.2. Odstup od pozadí

Při použití akčních hodnot z tab. 2 je třeba zhodnotit dostatečnost odstupů hodnocené hlukové události (např. koncertu) od hluku pozadí. Čím vyšší je tento odstup, tím větší míru obtěžování lze **očekávat**.

7.3. Zvláštní charakteristiky hluku

- a) U hluku z hudební produkce je **tónová složka přítomna vždy**.
- b) Čím větší je **podíl nízkofrekvenčních složek ($f_1 = 31,5 - 125 \text{ Hz}$)**, tím větší obtěžování lze očekávat, zejména v uzavřených prostorách staveb. Podíl nízkofrekvenčních složek lze považovat za významný, pokud rozdíl hladin $L_{\text{Ceq},T} - L_{\text{Aeq},T} \geq 15 \text{ dB}$.

Přítom lze konstatovat, že nízkofrekvenční hluk pro:

$L_{\text{Ceq},T} - L_{\text{Aeq},T} \geq 15 \text{ dB}$ je obtěžující,

$L_{\text{Ceq},T} - L_{\text{Aeq},T} \geq 20 \text{ dB}$ je výrazně obtěžující,

$L_{\text{Ceq},T} - L_{\text{Aeq},T} \geq 25 \text{ dB}$ je značně obtěžující s možností protestní reakce.

- c) Čím výraznější je amplitudová modulace (bass-beat), vnímaná jako **dunivé zvukové rázy**, tím větší obtěžování lze očekávat, zejména v uzavřených prostorách staveb.

Nízkofrekvenční povahu hluku z VPH lze obecně posoudit i na základě subjektivního hodnocení.

7.4. Počet exponovaných osob

Čím větší je počet nezúčastněných osob exponovaných hlukem z VPH, tím obecně větší míru negativních reakcí (stížností) lze očekávat. Určitou mírou závažnosti situace je počet případných stížností, petic apod. Nicméně, tento údaj nelze absolutizovat a měl by být hodnotitelem vždy nezávisle ověřen, protože pocit obtěžování je výrazně subjektivní a názor resp. pocit jednoho jedince vůbec nemusí vyjadřovat obecný postoj. V populaci je obecně zastoupeno cca 10% osob výrazně citlivějších na akustické projevy a současně i cca 10 % osob, které jsou k rušivým a obtěžujícím vlivům hluku výrazně necitliví (odolní) [4].

7.5. Četnost výskytu

1. Pokud VPH splňuje minimální kritéria doporučená pro OKEH v odst. 6.2, pak bez ohledu na dílčí hodnocení dle odst. 7.1. – 7.4, se má za to, že k významnějšímu obtěžování prakticky nedochází.
2. Pokud VPH nespĺňuje minimální kritéria doporučená v odst. 6.2, je třeba podrobnější hodnocení na základě zvážení dílčích kritérií dle odst. 7.1. – 7.4. Pokud je konstatováno, že hluk VPH je výrazně nebo značně obtěžující, resp. obsahuje výrazné dunivé rázy, doporučuje se akční hodnotu uvedenou v tab. 2 posunout o jednu třídu skóre k nižším hodnotám.

8. Závěr

1. Obtěžování hlukem z VPH patří do oblasti hodnocení kvality života a akustického komfortu.
2. Nicméně i zdroje obtěžování z náhodných zdrojů hluku včetně VPH je třeba s rozumnou mírou regulovat, a to především organizačními opatřeními (obecní vyhlášky) tak, aby na jedné straně bylo sníženo obtěžování nezúčastněných osob a na druhé straně nebyl nadměrně omezován či likvidován kulturní, společenský a sportovní život obcí.
3. Na základě tohoto doporučení mohou obce regulovat hluk VPH i pouze na základě kvalitativního postupu **bez nutnosti měření**.
4. Vedle doporučeného postupu by obce měly přihlídnout i k vlastní zkušenosti s daným typem VPH a dosavadní reakcí občanů s uvážením kulturní politiky obce a jejím tradicím.

Recenzenti:

Doc. MUDr. Lúbcia Argalášová, PhD., MPH, Lekárska fakulta Univerzity Komenského, Ústav hygieny, Bratislava

Prof. Ing. Ondřej Jiříček, CSc., České vysoké učení technické, Fakulta elektrotechnická, Praha, předseda České akustické společnosti

Literatura

- [1] Good practice guide on noise exposure and potential health effects, EEA –TR No. 11/2010C
- [2] Burden of disease from environmental noise, WHO, JRC 2011
- [3] KROESEN, M., MOLIN, E.J.E., van WEE, B. Testing a theory of aircraft noise annoyance: A structural equation analysis. J. Acoust. Soc. Am. 123 (6), 2008
- [4] HAVRÁNEK, J. a kol. Hluk a zdraví, Avicenum, Praha 1990
- [5] EC-JRC Scientific and Policy Reports, Final report ENNAH-European Network on Noise and Health, EU Project no. 226442, FP-7-ENV-2008-1, 2013
- [6] JUNEK, P. et al., Hodnocení zdravotních rizik nízkofrekvenčního hluku venkovní produkce hudby z hlediska ochrany veřejného zdraví před hlukem, Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě, Národní referenční laboratoř pro komunální hluk, listopad 2009
- [7] POTUŽNÍKOVÁ, D. et al, Hluk z kulturních, společenských a sportovních akcí, hodnocení zdravotních rizik expozice hluku – autorizovaný protokol, Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě, Národní referenční laboratoř pro komunální hluk prosinec 2013
- [8] KRÝSOVÁ, Z., podklady pro poradnu hlukových odborníků KHS a MZ, Vojtěchov, duben 2014

- [9] Noise from Pubs and Clubs Phase I, University of Salford, A Greater Manchester University, October 2005
- [10] Noise from Pubs and Clubs Phase II, Final report, DEFRA, May 2006

Poznámky

Poznámky

